

EUROOPAN PARLAMENTTI

2014 - 2019

Istuntoasiakirja

A8-0341/2015

24.11.2015

MIETINTÖ

aiheesta ”Kohti Euroopan energiaunionia”
(2015/2113(INI))

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta

Esittelijä: Marek Józef Gróbarczyk

Valmistelija(t) (*):

Ivo Belet, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden
valiokunta

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	41
ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	51
KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	55
LIIKENNE- JA MATKAILUVALIOKUNNAN LAUSUNTO	61
LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	66
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	67

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

aiheesta ”Kohti Euroopan energiaunionia” (2015/2113(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 191, 192 ja 194 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) perustamissopimuksen,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia” (COM(2015)0080) ja sen liitteet,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan energiavarmuusstrategia” (COM(2014)0330) ja siihen liittyvät valmisteluasiakirjat,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan kaasujärjestelmän lyhyen aikavälin häiriönsietokyky – Valmistautuminen idästä tulevien toimitusten mahdolliseen katkeamiseen syksyllä ja talvella 2014–2015” (COM(2014)0654),
- ottaa huomioon komission tiedonannon energian toimitusvarmuudesta ja kansainvälisestä yhteistyöstä ”EU:n energiapolitiikka: yhteistyö rajanaapureiden kanssa” (COM(2011)0539),
- ottaa huomioon komission Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle antaman kertomuksen ”Energian toimitusvarmuutta ja kansainvälistä yhteistyötä koskevan tiedonannon ja marraskuussa 2011 annettujen energianeuvoston päätelmien täytäntöönpano” (COM(2013)0638),
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Toinen strateginen energiakatsaus: energian toimitusvarmuutta ja energia-alan solidaarisuutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma” (COM(2008)0781),
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Euroopan investointiohjelma” (COM(2014)0903),
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten” (COM(2012)0582),
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Energian sisämarkkinat toimiviksi” (COM(2012)0663) ja 10. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Energian sisämarkkinat toimiviksi”¹,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Edistyminen energian sisämarkkinoiden

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0344.

toteuttamisessa” (COM(2014)0634),

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Energiainfrastruktuurien painopisteet vuodelle 2020 ja sen jälkeen – Suunnitelma integroitua eurooppalaista energiaverkkoa varten” (COM(2010)0677),
- ottaa huomioon 29. tammikuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Energian hinnat ja kustannukset Euroopassa” (COM(2014)0021/2),
- ottaa huomioon 22. tammikuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Kohti Euroopan teollista renessanssia” (COM(2014)0014),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Energian sisämarkkinat toimiviksi” (COM(2012)0663) ja siihen liittyvät valmisteluasiakirjat,
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Euroopan hiilimarkkinoiden tila vuonna 2012” (COM(2012)0652),
- ottaa huomioon 20. syyskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa” (COM(2011)0571) ja 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman resurssitehokkaasta Euroopasta¹,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Energiatehokkuus ja sen myötävaikutus energiavarmuuteen ja vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapoliittisiin puitteisiin” (COM(2014)0520),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050” (COM(2011)0112),
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Energia-alan etenemissuunnitelma 2050” (COM(2011)0885) ja 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Energia-alan etenemissuunnitelma 2050 – energian tulevaisuus”²,
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ympäristöystävällisen kasvun työllistämispotentiaalin hyödyntämisestä (”Exploiting the employment potential of green growth”, SWD(2012)0092),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin tulevaisuus Euroopassa” (COM(2013)0180),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuosille 2020–2030” (COM(2014)0015),
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 23. ja 24. lokakuuta 2014 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 19. ja 20. maaliskuuta 2015 antamat päätelmät,

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0223.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0088.

- ottaa huomioon Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1364/2006/EY kumoamisesta sekä asetusten (EY) N:o 713/2009, (EY) N:o 714/2009 ja (EY) N:o 715/2009 muuttamisesta 17. huhtikuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 347/2013 ja 14. lokakuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Infrastruktuureja koskeva pitkän aikavälin visio Eurooppaa ja laajempaa aluetta varten” (COM(2013)0711), jossa vahvistetaan ensimmäinen unionin laajuinen luettelo yhteistä etua koskevista energiainfrastruktuurihankkeista,
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Verkkojen Eurooppa -välineestä (COM(2011)0665),
- ottaa huomioon toimista kaasunsaannin turvaamiseksi ja neuvoston direktiivin 2004/67/EY kumoamisesta 20. lokakuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 994/2010,
- ottaa huomioon kolmannen energiapaketin,
- ottaa huomioon energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU,
- ottaa huomioon uusiutuvien energialähteiden käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23. huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY,
- ottaa huomioon rakennusten energiatehokkuudesta 19. toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU,
- ottaa huomioon julkisista hankinnoista ja direktiivin 2014/24/EY kumoamisesta 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EU,
- ottaa huomioon energia-alalla tehtyjä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden hallitustenvälisiä sopimuksia koskevan tietojenvaihtomekanismin perustamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 994/2012/EU,
- ottaa huomioon 12. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Energiapoliittinen yhteistyö rajanaapureiden kanssa: strateginen lähestymistapa varmaan, kestävään ja kilpailukykyiseen energiahuoltoon”¹,
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman liuskekaasun ja öljyn teollisista, energia- ja muista näkökohdista²,
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0238.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0444.

-strategiasta¹,

- ottaa huomioon tutkimuksensa ”Euroopan yhdentymisen toteutumattomuuden kustannusten kartoittaminen 2014–2019”,
 - ottaa huomioon 5. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman ilmasto- ja energiapolitiikan puitteista vuoteen 2030²,
 - ottaa huomioon energiaperuskirjaa koskevan sopimuksen ja erityisesti sen 7 ja 20 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, ulkoasiainvaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan ja liikenne- ja matkailuvaliokunnan valiokunnan lausunnot (A8-0341/2015),
- A. toteaa, että SEUT-sopimuksen 194 artiklan mukaan unionin energiapolitiikalla pyritään varmistamaan energiamarkkinoiden toimivuus ja energian toimitusvarmuus sekä edistämään energiatehokkuutta ja energiansäästöä, uusiutuviin energialähteisiin perustuvien energiamuotojen kehittämistä ja edistämään energiaverkkojen yhteenliittämistä; toteaa, että jäsenvaltioiden energialähteiden yhdistelmän määrittelemineen kuuluu edelleen kansalliseen toimivaltaan ja että energiayhdistelmät ovat edelleen siksi hyvin monimuotoisia;
- B. katsoo, että joustavan energiaunionin ja tulevaisuuteen suuntautuvan ilmastomuutospolitiikan perustana olisi oltava siirtymä kohti kestävää ja tulevaisuuteen suuntautuvaa energiajärjestelmää, johon tärkeimpinä osina sisältyvät energiatehokkuus, uusiutuva energia, Euroopan energiavarojen paras käyttö ja älykäs infrastruktuuri; katsoo, että talouskasvun ja työpaikkojen luomiseen sekä EU:n johtoaseman varmistamiseen näillä aloilla tarvitaan pitkän aikavälin vakaata sääntelykehystä;
- C. katsoo, että energiavarmuusstrategiaan on sisällyttävä kustannustehokkaita toimia energian kysynnän hillitsemiseksi sekä tehokkaita toimenpiteitä huomattavista ja välittömistä häiriöistä selviämiseksi ja tämän lisäksi yhteisvastuu- ja koordinoitimekanismeja energian tuotantoon, älykkääseen siirtämiseen ja jakeluun tarvittavan infrastruktuurin sekä rajajohtojen ja yhdysputkien suojelemiseksi ja vahvistamiseksi; katsoo, että tämän infrastruktuurin on pystyttävä käsittelemään erilaisia uusiutuvia energianlähteitä ja että se on rakennettava täysin yhentyneille ja hyvin toimiville energian sisämarkkinoille, jotka ovat keskeinen osa monipuolisia ulkoisia toimittajia ja reittejä käyttävää energiaunionia;
- D. toteaa, että parlamentti on kahdesti kehottanut ottamaan käyttöön vuoteen 2030 ulottuvat sitovat ilmasto- ja energiatavoitteet, joihin kuuluu hiilidioksidipäästöjen

¹ EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 42.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0094.

vähintään 40 prosentin vähentämistavoite sekä uusiutuvia energialähteitä koskeva vähintään 30 prosentin ja energiatehokkuutta koskeva 40 prosentin tavoite, jotka on määrä toteuttaa yksittäisten kansallisten tavoitteiden avulla; toteaa, että velvoittavat kansalliset ja unionin tavoitteet energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian alalla luovat kasvua ja työpaikkoja sekä auttavat varmistamaan EU:n teknologisen johtoaseman näillä aloilla;

- E. toteaa, että toimissa, joilla pyritään kehittämään energiaunionia ja saavuttamaan vuoden 2030 ilmasto- ja energiatavoitteet, on otettava täysimääräisesti huomioon niiden vaikutukset energian hintoihin ja keskityttävä synergiaetuihin ja markkinoiden yhdentämiseen edelleen, joka auttaa vähentämään kokonaiskustannuksia ja parantamaan EU:n kilpailukykyä, jotta niille saadaan tarvittava kansalaisten ja teollisuuden tuki; katsoo, että tässä yhteydessä kaikissa tarvittavissa vaikutustenarvioinneissa on otettava täysimääräisesti huomioon nykyiset ja tulevat piilokustannukset, jotka johtuvat vanhaan tapaan jatkamiseen perustuvasta energiapolitiikasta;
- F. katsoo, että energiaunionin olisi oltava uusi unionin energiamalli, joka perustuu vahvaan monialaiseen lainsäädäntöön ja vahvoihin tavoitteisiin; katsoo, että energiaunionin hallinnoinnin on oltava avointa ja siinä on taattava vakaat puitteet ja otettava parlamentti mukaan päätöksentekoon samalla, kun edistetään paikallisviranomaisten ja kansalaisten roolia;
- G. katsoo olevan olennaista, että EU ja jäsenvaltiot toteavat, että on tärkeää ottaa mukaan kuluttajaperusteiset aloitteet, kuten osuuskunnat ja uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevat yhteisöhankeet, ja korostaa tarvetta poistaa talouteen, sääntelyyn ja hallintoon liittyvät esteet, jotta kansalaiset voivat aktiivisesti osallistua energiajärjestelmään;
- H. toteaa, että ilmastonmuutos, kilpailukyvyttömät energiahinnat ja erittäin vahva riippuvuus epäluotettavista kolmansien maiden energiantoimittajista uhkaavat Euroopan energiajärjestelmän kestävyyttä;
- I. toteaa, että selviytymiskykyisen energiaunionin ja sen ytimenä olevan kunnianhimoisen ilmastopolitiikan tavoitteena on varmistaa siirtyminen uuteen energiamalliin, joka antaa kotitalouksille ja yrityksille mahdollisuuden tuottaa ja kuluttaa turvallista, kestävää, kilpailukykyistä ja kohtuuhintaista energiaa;
- J. katsoo, että energiaköyhyyden ongelmaan on puututtava energiaunionin puitteissa lisäämällä heikoimmassa asemassa olevien kuluttajien vaikutusvaltaa, parantamalla energiatehokkuutta heikoimmassa asemassa olevien kansalaisten osalta ja laatimalla parannustoimia, joiden avulla vähäosaisilla on varaa energiaan;
- K. toteaa, että energiaköyhyys voidaan määritellä alhaisten tulojen, korkeiden energian hintojen ja huonolaatuisten asuntojen yhdistelmästä johtuvaksi kotitalouden kyvyttömyydeksi ostaa riittävästi energiaa, joka takaisi hyvinvoinnin ja terveyden perustason;
- L. katsoo, että jäsenvaltioiden on tulevaisuudessa energiaunionia koskevassa visiossa tunnustettava, että ne ovat riippuvaisia toisistaan turvallisen, kestävän ja

kohtuuhintaisen energiansaannin takaamisessa kansalaisilleen, ja että tämä riippuvuus perustuu keskinäiseen solidaarisuuteen ja luottamukseen; katsoo lisäksi, että Euroopan unionin on puhuttava yhdellä äänellä kansainvälisissä kysymyksissä; katsoo, että jokaisen jäsenvaltion velvollisuutena on näin ollen asettaa energiatehokkuus ja energian kysynnän vähentäminen etusijalle, jotta turvataan EU:n ja sen jäsenvaltioiden yleinen energiavarmuus;

- M. katsoo, että EU:n energia- ja ilmastopolitiikkojen on täydennettävä toisiaan ja että niiden tavoitteiden on vahvistettava toisiaan; toteaa, että energiaunionilla olisi siksi täydennettävä Euroopan uudelleenteollistamiseen ja kasvuun liittyviä tavoitteita, vauhditettava siirtymistä energiatehokkuuteen ja uusiutuvaan energiaan perustuvaan kestäväan talouteen, jolla vahvistetaan Euroopan talouden kansainvälistä kilpailukykyä, ja samalla vältettävä tehokkaasti hiilivuotoa;
- N. ottaa huomioon, että EU tuo yli puolet kuluttamastaan energiasta, että se on hyvin riippuvainen erityisesti raakaöljyn (yli 90 prosenttia), maakaasun (66 prosenttia) ja kivihiilen (72 prosenttia) tuonnista ja että kokonaistuonnin arvo oli yli 400 miljardia euroa vuonna 2013; ottaa huomioon, että EU:n rakennuskannan osuus on noin 40 prosenttia EU:n lopullisesta energiankulutuksesta ja noin 60 prosenttia EU:hun tuodun kaasun kulutuksesta ja että tästä syystä sen energian kysynnän vähentäminen on tärkeä tekijä energiariippumattomuuden saavuttamisessa;
- O. ottaa huomioon, että öljyn maailmanmarkkinahintojen huomattavan laskemisen myötä unioni on saanut tilaisuuden toteuttaa merkittäviä toimenpiteitä energiaympäristöemme muuttamiseksi sijoittamalla uusiutuvan energian tuotantoon, hyödyntämällä rakennusten ja teollisuuden energiatehokkuuteen liittyvää potentiaalia ja kehittämällä älykästä infrastruktuuria; toteaa, että fossiilisten polttoaineiden tuontiin käytetyt varat eivät juurikaan edistä investointeja, uusien työpaikkojen syntymistä tai kasvua unionissa, joten näiden varojen uudelleen suuntaaminen sisäisiin investointeihin stimuloisi kasvua ja loisi laadukkaita ja ammattitaitoa vaativia paikallisia työpaikkoja;
- P. ottaa huomioon, että monet maat ovat hyvin riippuvaisia yhdestä ainoasta energiantoimittajasta, mikä voi tehdä niistä haavoittuvia toimitusten keskeytyksille;
- Q. toteaa, että EU on hyvin riippuvainen energiantuonnista Venäjältä, joka on osoittautunut epäluotettavaksi kumppaniksi ja käyttää energiatoimituksiaan poliittisena aseena;
- R. toteaa, että Venäjän ulkopoliitiikan keskeisenä osana on nykyään kehittää ja panna täytäntöön strategiaa, joka koskee strategisia varoja, erityisesti öljyä ja maakaasua, poliittisen painostuksen kohdistamiseksi muihin valtioihin; toteaa, että tämä on havaittu monissa Venäjän naapurivaltioissa ja useissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa;
- S. katsoo, että öljyn ja maakaasun käyttäminen ulkopoliittisista syistä ja muiden valtioiden vakauden horjuttamiseksi heikentää talouskasvua ja, mikä vielä vaarallisempaa, demokraattista vakautta Euroopassa sekä itsenäisten valtioiden riippumattomuutta;
- T. katsoo, että unionin energiavarmuutta on kehitettävä siten, että puolustetaan sekä turvallisuutta Euroopassa että Euroopan valtioiden itsemääräämisoikeutta, olipa kyse EU:n jäsenvaltioista tai itäisen kumppanuuden maista;

- U. katsoo, että energiavarmuutta koskevassa politiikassa on tarkasteltava tarvetta taata vakaa tarjonta eri energialähteistä, jotta unionin talous saa liikenteen, teollisuuden ja asumisen edellyttämää energiaa kilpailukykyä ja ilmastopolitiikkaa tukien; katsoo, että politiikan avulla on samanaikaisesti minimoitava riippuvuutta toimijoista, jotka haluavat tarkoituksellisesti käyttää energiavaroja omiin poliittisiin tarkoituksiinsa vaikuttaakseen poliittiseen kehitykseen muissa maissa;
- V. katsoo, että yhteenkään jäsenvaltioon ei tulisi soveltaa EU:n lainsäädännön kanssa ristiriidassa olevia sopimusehtoja, joilla käytetään hyväksi sen heikkoa, ainoastaan maantieteellisiin tai historiallisiin seikkoihin perustuvaa asemaa energiamarkkinoilla;
- W. ottaa huomioon, että Venäjän ja kauttakulkumaa Ukrainan väliset kiistat vuosina 2006 ja 2009 johtivat vakaviin kaasutoimitusten keskeytyksiin monissa EU-maissa; toteaa näiden häiriöiden osoittavan, että toimenpiteet, joita on tähän mennessä toteutettu, eivät ole riittäneet poistamaan unionin riippuvuutta Venäjän kaasuvaroista;
- X. ottaa huomioon, että kaikkien energiaa koskevien sopimusten yhteensopivuus unionin oikeuden kanssa on jo mahdollista arvioida jälkikäteen ja todentaa muun muassa kilpailua ja energiaa koskevien säännösten avulla; toteaa, että riittämättömät etukäteen tehtävät vaatimustenmukaisuuden arvioinnit jäsenvaltioiden ja EU:n tasolla johtavat vakaviin markkinoiden vääristymiin; toteaa, että komissio on myöntänyt nämä puutteet ja sitoutunut tehostamaan tällaisten kaupallisten kaasutoimitussopimusten ennakoarviointia koskevia säännöksiä;
- Y. ottaa huomioon, että EU:n energia-alaan on investoitava yli 1 biljoona euroa pelkästään vuoteen 2020 mennessä; toteaa, että jokaista euroa kohden, jota ei investoida energiainfrastruktuuriin ennen vuotta 2020, tarvitaan sen jälkeen 4,3 euroa samojen tavoitteiden saavuttamiseksi, mikä rasittaisi kohtuuttomasti tulevia sukupolvia;
- Z. katsoo, että unionin avulla on voitava rahoittaa näitä investointeja hyödyntäen kaikkia olemassa olevia varoja, niin julkisia (rakennerahastot, Euroopan investointipankki (EIP)) kuin yksityisiä, suosien kotitalouksien säästöjen kohdentamista ja sijoittajien pitkän aikavälin valmiuksia (eläkerahastot, vakuutukset) ja luoden unionille uusia taloudellisia valmiuksia;
- AA. ottaa huomioon, että EU:n teollisuuden sähkönhinnat ovat ennen energiavaltaiten teollisuudenalojen vero- ja maksupoikkeusten huomioon ottamista yli kaksinkertaiset Yhdysvaltojen ja Venäjän hintoihin verrattuna ja 20 prosenttia korkeammat kuin Kiinan hinnat mutta 20 prosenttia alemmat kuin Japanin hinnat;
- AB. toteaa, että Euroopan teollisuus kärsii yhä merkittävästä kaasun hintojen aiheuttamasta kilpailuhaitasta lähinnä siksi, että Venäjän kanssa tehdyt pitkäaikaiset sopimukset sisältyy öljyn hintaindeksi;
- AC. toteaa, että EU:n ja muiden kansantalouksien välisellä hintaerolla voi olla kielteinen vaikutus EU:n teollisuuden ja erityisesti sen energiavaltaisen teollisuuden kilpailukykyyn;
- AD. katsoo, että kilpailukykyiset energian hinnat ovat keskeisen tärkeitä, jotta saavutetaan

EU:n asettamat 20 prosentin uudelleenteollistamistavoitteet vuoteen 2020 mennessä;

- AE. ottaa huomioon, että EU:n yritykset uusiutuvien energialähteiden alalla työllistävät Euroopassa 1,2 miljoonaa ihmistä ja monet näistä pk-yrityksissä ja että EU:n yritysten osuus kaikkien uusiutuvaa energiaa hyödyntävien tekniikoiden patenteista maailmassa on 40 prosenttia, minkä ansiosta EU:lla on johtoasema; toteaa, että tämä johtoasema on säilytettävä tulevaisuudessa vahvalla EU:n uusiutuvan energian strategialla;
- AF. ottaa huomioon, että huolimatta tästä globaalista johtoasemasta uusiutuvaan energiaan investoinnissa, kansainvälisen energiajärjestön IEA:n energia-alaa koskevan vuoden 2014 katsauksen arvion mukaan maailmanlaajuinen energiankysyntä kasvaa 37 prosenttia ja maailmanlaajuinen hiilen kysyntä 15 prosenttia vuoteen 2040 mennessä; toteaa, että EU:ssa kasvun ennustetaan olevan huomattavasti vähäisempää erittäin menestyksellisten energiatehokkuuden parannusten vuoksi;
- AG. ottaa huomioon, että hyvinvointi vähenee EU:n kaasumarkkinoiden tehottomuuden vuoksi yli 11 miljardia euroa vuodessa, mikä johtuu muun muassa infrastruktuurin puutteesta sekä markkinoiden alhaisesta likviditeetti- ja avoimuusasteesta;
- AH. toteaa, että taloudellisesti ja fyysisesti yhdentyneemmät energian sisämarkkinat voisivat tehokkuutensa ansiosta tuottaa merkittävästi voittoa;
- AI. toteaa, että EU:n energian vähittäismarkkinat eivät toimi kunnolla, koska monissa jäsenvaltioissa kuluttajilla ei ole riittävästi mahdollisuuksia valita energiantoimittajaansa; toteaa, että markkinoiden keskittymistä koskeviin kysymyksiin olisi vastattava EU:n kilpailupolitiikalla, jotta kuluttajilla olisi mahdollisuus vaihtaa energiantoimittajia ja siten lisätä kilpailua ja alentaa hintoja; katsoo, että olisi kuitenkin kiinnitettävä huomiota siihen riskiin, että asioista heikommin perillä olevat kansalaiset, jotka muita todennäköisemmin eivät vertaile ja vaihda palveluntarjoajia, jäävät kiinni kilpailukyvyttömiin vanhentuneisiin tariffeihin ja tukevat näin taloudellisesti kieroutuneella tavalla asioista paremmin perillä olevia kuluttajia;
- AJ. toteaa, että unionin yhdentyneiden kaasun ja sähkön energiamarkkinoiden täysimääräinen täytäntöönpano on olennaisen tärkeää energiavarmuuden ja energiaunionin saavuttamiseksi toteutettavien toimien kannalta; toteaa, että komission tehtävänä on varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot panevat täytäntöön kaikki kolmanteen energiapakettiin, jolla pyritään saavuttamaan sähkön ja kaasun yhdentyneet markkinat, sisältävät osat ja noudattavat niitä;
- AK. toteaa, että sähkön ja kaasun yhteenliitântöjä koskevan 10 prosentin tavoitteen saavuttaminen ja sähkön ja kaasun paremman rajatylittävän siirtokapasiteetin varmistaminen sekä nykyisen sähköverkon lisävahvistukset lisäävät energiavarmuutta, mahdollistavat uusiutuvan energian tuotannon paremman yhdentämisen ja saattavat kysynnän ja tarjonnan tasapainoon jäsenvaltioiden välillä, mutta ne edistävät myös hintojen lähentymistä ja lisäävät kuluttajille koituvia hyötyjä;
- AL. toteaa, että jäsenvaltioiden väliseltä syvennetyltä alueelliselta yhteistyöltä odotetaan myös lähentymistä ja kustannusten optimointia;

- AM. katsoo, että energiayhteisö on väline, jolla energian sisämarkkinat laajennetaan EU:n naapurimaihin ja joka siten edistää yhteisiin periaatteisiin ja oikeusvaltioperiaatteeseen perustuvan yleiseurooppalaisen energia-alueen luomista;
- AN. toteaa, että energiaunionissa on otettu huomioon parlamentin monet kehotukset perustaa todellinen yleiseurooppalainen energiayhteisö, joka perustuu vahvoihin energian yhteismarkkinoihin, EU:n ulkopuolelta tehtävien energiaostojen koordinointiin sekä uusia kestäviä energiatekniikoita koskevan tutkimuksen ja innovoinnin yhteiseen eurooppalaiseen rahoitukseen;
- AO. katsoo, että EU:n energiapolitiikan ulkoisen ulottuvuuden on oltava johdonmukaisempi eikä sen koko potentiaalia ole vielä hyödynnetty energian toimitusvarmuuden ja unionin kilpailukyvn parantamiseen;
- AP. ottaa huomioon, että Euroopan energiaturvallisuusstrategiassa yksilöityjä 33 infrastruktuurihanketta olisi täydennettävä keskittymällä tiukemmin sähköjakeluverkon uudenaikaistamiseen ja siirtymiseen hiilestä ja kaasusta biomassaan toimitusvarmuuden parantamiseksi;
- AQ. toteaa olevan yleisesti tunnustettua, että hiilidioksidin talteenotto ja varastointi voi muodostaa ratkaisevan panoksen ilmastonmuutoksen torjunnassa ja että se voi etenkin auttaa vähentämään hiilivapaisiin energiamarkkinoihin ja vähähiiliseen talouteen siirtymisen kustannuksia;
- AR. toteaa, että energiatoimitusten monipuolistaminen, energian sisämarkkinoiden päätökseen saattaminen, energiatehokkuuden ja säästöjen lisääminen, uusiutuvien ja muiden kestävien eurooppalaisten energioresurssien kehittäminen sekä tutkimus ja kehittäminen ovat keskeisiä energiaunionin edistäjiä;
- AS. katsoo, että omien tavanomaisten öljy- ja kaasuvarojen hyödyntämistä EU:n säännöstöä täysimääräisesti noudattaen sekä perinteisillä tuotantoalueilla (kuten Pohjanmeri) että äskettäin löydettyillä alueilla (kuten itäinen Välimeri ja Mustameri), olisi edistettävä ja tuettava;
- AT. katsoo, että omien energiavarojen on oltava aina kestäviä ja turvallisia;
- AU. toteaa, että EU toivoo voivansa nostaa teollisuuden osuuden BKT:stään 20 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä ja että kilpailukykyiseen hintaan saatava energia ja energiatuotannon lisäys on välttämätön edellytys tämän tavoitteen saavuttamiselle;

Energiaunionin ulottuvuudet

1. pitää myönteisenä komission tiedonantoa ”Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia”; ottaa huomioon komission luonnosteleman energiaunionin viisi pilaria; toteaa, että kaikessa pilarien mukaisessa politiikassa on pyrittävä varmistamaan energiatoimitusten varmuus, hiilestä irtautuminen, talouden kestävyys pitkällä aikavälillä sekä kohtuulliset ja kilpailukykyiset energian hinnat;

2. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikissa energiaunioniin liittyvissä lainsäädäntöehdotuksissa noudatetaan tavallista lainsäätämistä, jolloin parlamentti osallistuu täysimääräisesti ja varmistetaan tehokas demokraattinen valvonta; odottaa, että vuoden 2020 jälkeinen energiaunionin hallintokehitys tulee olemaan kunnianhimoinen, luotettava, avoin, demokraattinen ja parlamentin täysimääräisen aseman sisällyttävä; odottaa sen varmistavan, että vuodeksi 2030 asetetut ilmasto- ja energiatavoitteet saavutetaan erityisesti nykyisen ilmasto- ja energialainsäädännön kattavan täytäntöönpanon, valvonnan ja ajanmukaistamisen avulla; pyytää komissiota muita ilmoitusvelvollisuuksiaan rajoittamatta antamaan energiaunionin täytäntöönpanosta vuosittaisen kertomuksen, johon sisältyy yksityiskohtaiset tiedot energialainsäädännön täytäntöönpanosta sekä edistymisestä vuosien 2020 ja 2030 tavoitteiden saavuttamisessa, kehittämään ja ajanmukaistamaan kertomukseen sisällytettäviä keskeisiä indikaattoreita sekä mahdollistamaan energiaunionin edistymisen arvioinnin; toteaa, että näitä indikaattoreita voisivat olla muun muassa yhteenliitännäiskapasiteetti, markkinoiden lähentyminen, tuontienergian väheneminen, monipuolistumisen, energian hintojen ja kustannusten taso, yhteisö- ja paikallistason energiatuotannon kehittäminen sekä energiaköyhyyden ja haavoittuvuuden taso;
3. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään pitkän aikavälin energiastrategioita, kun otetaan huomioon, että pitkän aikavälin tavoitteena on kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä;
4. tunnustaa energia-asioista järjestettyjen kansanäänestysten tulosten luovuttamattomuuden;
5. painottaa, että energiaunionin olisi sovellettava kattavaa lähestymistapaa, jossa keskitytään sellaisiin ulottuvuuksiin kuin täysin yhdentyneiden energian sisämarkkinoiden toteuttamiseen, toimitusvarmuuteen, EU:n energiavarojen parhaaseen käyttöön, energian kysynnän hillitsemiseen, pääasiassa uusiutuviin energialähteisiin perustuvaan kasvihuonekaasujen vähentämiseen sekä EU:n laajuisiin hiilimarkkinoihin ja tutkimukseen ja innovointiin, minkä tavoitteena on saavuttaa johtoasema energiateknologiassa; korostaa, että kansalaisten olisi oltava energiaunionin ytimessä ja saatava käyttöönsä turvallista, kestävää ja kohtuuhintaista energiaa;
6. toteaa jälleen kerran sitoutuvansa vuoden 2030 ilmasto- ja energiatavoitteisiin, eli kasvihuonekaasujen vähentämiseen 40 prosentilla, uusiutuvan energian osuuden lisäämiseen 27 prosenttiin Euroopan energiapaletista ja energiatehokkuuden lisäämiseen 30 prosentilla;

Energiaturvallisuus, solidaarisuus ja luottamus

7. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään aktiivisesti kestävämpiin ja kilpailukykyisempiin energian hintoihin ja tuontienergian kuluihin unionin kansalaisille ja yrityksille ja monipuolistamaan energiatoimituksia (energiälähteet, toimittajat ja reitit); kehottaa siksi komissiota edistämään ensisijaisten strategisten energiainfrastruktuurikäytävien rakentamista Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskevan asetuksen (TEN-E-asetus) liitteen I ja Verkkojen Eurooppa -välineestä annetun asetuksen liitteessä I olevan II osan mukaisesti keskittyen erityisesti

jäsenvaltioihin, jotka ovat erittäin riippuvaisia kaasusta; kehottaa komissiota asettamaan etusijalle olemassa olevat sisäiset valmiudet, kuten Euroopan energioresurssit;

8. toteaa, että yhteistä etua koskevien hankkeiden luetteloon tällä hetkellä kuuluvat hankkeet eivät riitä Pyreneiden niemimaan ja Manner-Euroopan yhteenliittämistä koskevan eurooppalaisen tavoitteen saavuttamiseen; kehottaa Euroopan laajuisen energiaverkon alueryhmää ja komissiota määrittelemään lisähankkeita lisättäväksi tulevaan vuoden 2015 yhteistä etua koskevien hankkeiden luetteloon Espanjan ja Ranskan välisen kapasiteetin huomattavaa lisäämistä varten;
9. korostaa, että hyvin kehittynyt ja täysin yhdenmukainen infrastruktuuri, joka mahdollistaa toimitusten entistä tehokkaamman monipuolistamisen ja rajat ylittävät energiavirrat, on ratkaisevan tärkeä, jotta voidaan taata toimitusvarmuus sekä normaaleissa että poikkeusolosuhteissa ja tuottaa energiaa kilpailukykyisistä lähteistä kuluttajille eri puolille Euroopan unionia ja energiayhteisöä;
10. korostaa, että kaikkien EU:n infrastruktuurihankkeiden, joilla pyritään monipuolistamaan energialähteitä, energiatoimituksia ja energian toimitusreittejä, on oltava täysin EU:n ilmasto- ja energialainsäädännön ja esimerkiksi energiavarmuutta koskevien EU:n pitkän aikavälin tavoitteiden ja prioriteettien mukaisia ja niillä on varmistettava samalla olemassa olevien energiainfrastruktuurien ja EU:n siirtoreittien tehokas hyödyntäminen; kehottaa komissiota pitämään kelpoisuusehtojen mukaisina sellaisia investointeja, joilla hillitään energian kysyntää erityisesti rakennuksissa;
11. painottaa, että kolmansista maista tuleviin energiantoimittajiin on sovellettava EU:n säännöksiä, erityisesti EU:n kilpailu- ja valtiontukilainsäädäntöä, niiden toimiessa yhteismarkkinoilla, ja kehottaa komissiota saattamaan EU:n oikeuden voimaan kaikin käytettävissä olevin keinoin, jotta mahdollistetaan vapaat energiamarkkinat EU:ssa ja ehkäistään kilpailun vääristymien syntymistä sisämarkkinoilla;
12. korostaa, että EU:lle on erittäin tärkeää lopettaa jäsenvaltioiden ja alueiden eristyneisyys energian sisämarkkinoilta, kuten komission teettämät kaasustressitestit osoittivat; kehottaa komissiota teettämään tällaisia testejä säännöllisesti; on sitä mieltä, että EU:n olisi autettava haavoittuvimmassa asemassa olevia maita ensisijaisesti monipuolistamaan energialähteitään ja toimitusreittejään; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tässä mielessä panemaan viipymättä täytäntöön suositukset, jotka koskevat kaasunjakelujärjestelmän stressitestejä; suosittaa, että komissio harkitsee ”sähköstressitestien” teettämistä, jotta voidaan muodostaa kokonaiskuva koko energiamarkkinatilanteen häiriönsietokyvystä; korostaa, että tällaisella stressitestillä olisi selvitettävä erityisesti koko kansallisen siirtoverkon tila, kapasiteetti ja kestävyys sekä yhteenliittymisen taso ja rajat ylittävä kapasiteetti ja tällaisiin stressitesteihin perustuviin tuleviin suosituksiin olisi sisällyttävä vaikutustenarviointi, joka tehdään kansallisista suunnitelmista ja niistä johtuvien toimenpiteiden käsittelyä koskevista unionin tavoitteista;
13. toteaa, että kiireellisimpiä tulevaan energiaunioniin liittyviä kysymyksiä ovat energian laadullinen ja määrällinen toimitusvarmuus ja kilpailukyky ja että jäsenvaltioiden on energiapolitiikkaansa kehittäessään tiivistettävä koordinoitua ja unionin tason yhteistyötä naapurimaidensa kanssa; kehottaa komissiota selvittämään, miten

kansallisten ennaltaehkäisy- ja pelastustoimien nykyistä rakennetta voitaisiin parantaa alueiden ja EU:n tasolla;

14. katsoo, että kansallisia kapasiteettimekanismeja olisi hyödynnettävä vasta viimeisenä keinona, sen jälkeen kun on punnittu kaikkia vaihtoehtoja, myös yhteenliitântöjen lisäämistä naapurivaltioiden kanssa, kysyntäpuolen ohjaustoimenpiteitä ja muita markkinoiden alueellisen yhdentämisen muotoja;
15. katsoo, että energiaunioni tarkoittaa neuvottelemista yhdellä äänellä kolmansien maiden kanssa; kehottaa komissiota analysoimaan vapaaehtoisen yhteisostomekanismin mahdollista rakennetta ja soveltuvuutta sekä sen vaikutuksia kaasun sisämarkkinoiden toimintaan, asianomaisiin yrityksiin sekä kaasun toimitusvarmuuden takaamiseen; huomauttaa, että koska on olemassa useita yhteisostomekanismimalleja, työtä on vielä tehtävä parhaan markkinaperusteisen, unionin alueisiin ja asianomaisiin toimittajiin sovellettavan mallin määrittelemiseksi sekä ehtojen määrittelemiseksi vapaaehtoisen yhteisostomekanismin mahdollista käynnistämistä varten; katsoo, että kantojen yhteensovittaminen ja yhteiset kaasuostot olisi aloitettava alueelliselta tasolta; suosittelee komissiolle ja energiayhteisön sihteeristölle toistaiseksi, että ne tukevat niitä jäsenvaltioita ja energiayhteisön sopimuspuolia, jotka haluavat neuvotella energiasopimuksista vapaaehtoisuuden pohjalta ja noudattavat EU:n sisämarkkinoita koskevia säännöksiä sekä EU:n kilpailulainsäädäntöä ja Maailman kauppajärjestön sääntöjä ja että ne säätävät liiketaloudellisesti luottamuksellisten tietojen suojelusta; painottaa, että energiasopimusten on perustuttava markkinahintoihin ja kilpailuun;
16. kehottaa komissiota ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa luomaan energiaunionin ulkoiselle ulottuvuudelle kattavan kehyksen, jossa keskitytään erityisesti strategisten kumppanuuksien edistämiseen tuottaja- ja kauttakulkumaiden kanssa yhteisten arvojen pohjalta etenkin Euroopan naapurialueilla ja laajentumispolitiikan puitteissa, ja ottamaan huomioon alueellisen yhteistyön nykytilanteen; katsoo, että aiempia ja uusia strategisia kumppanuuksia on harkittava ja tutkittava, jotta voidaan tehostaa öljyä ja maakaasua, energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä, kauppaa ja energiaunionin liitântäverkkoja ulkoiseen energiainfrastruktuuriin koskevaa vuoropuhelua ja yhteistyötä;
17. korostaa, että EU:n aidossa yhteisessä ulkoisessa energiapolitiikassa olisi kuljettava samaa linjaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kanssa; kehottaa tässä yhteydessä parantamaan varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja vastaavien komission jäsenten välistä koordinaatiota, jotta EU:n ulkoisen energiaturvallisuuspolitiikan johdonmukaisuutta vahvistetaan; kehottaa komissiota näin ollen luomaan varapuheenjohtajan / korkean edustajan alaisuuteen voimakkaamman klusterin, jossa kyseisen politiikan koordinoinnista vastaisi yksi henkilö;
18. kehottaa komissiota perustamaan energiaturvallisuutta, ulkopoliittikkaa ja energiaunionia käsittelevän korkean tason mietintäryhmän, jossa Euroopan parlamentilla ja yhteiskunnan sidosryhmillä olisi vahva edustus ja osallisuus, jotta voitaisiin kehittää uskottavia pitkän aikavälin kysyntää, tarjontaa ja yhteistyötä koskevia skenaarioita ulkoisten kumppaneiden kanssa, etenkin uusiutuvaan energiaan ja energiatehokkuuteen liittyvien valmiuksien luomisen ja teknologiavaihdon sekä

energian ja ihmisoikeuksien välisen suhteen aloilla;

19. ilmaisee huolensa Nordstream-kaasuputken kapasiteetin ehdotetusta kaksinkertaistamisesta ja sen vaikutuksista energiaturvallisuuteen ja tuotannon monipuolistamiseen sekä jäsenvaltioiden keskinäiseen solidaarisuuteen; korostaa, että EU:n , Ukrainan ja Venäjän välisissä kolmikantaneuvotteluissa on varmistettava pitkän aikavälin energiantuonti Ukrainaan ja sen kautta;
20. painottaa, että energiatehokkuuden parantaminen EU:ssa vähentäisi riippuvuuden riskiä ja vahvistaisi siten EU:n neuvotteluasemaa energiaan liittyvissä asioissa;
21. korostaa, että hallitusten välisten energiaa koskevien sopimusten on oltava avoimempia, mikä voitaisiin saavuttaa vahvistamalla komission roolia energiaa koskevissa neuvotteluissa, joihin osallistuu yksi tai useampia jäsenvaltioita ja kolmansia maita; toteaa erityisesti, että tähän sisältyisi komission velvollisuus osallistua kaikkiin neuvotteluihin tarkkailijana, jotta voidaan vahvistaa yksittäisen jäsenvaltion asemaa suhteessa kolmannen maan energiatoimittajaan, mikä vähentää riskiä, että yksi energiatoimittajista väärinkäyttää määräävää markkina-asemaansa; toteaa lisäksi, että komission olisi suoritettava ennako- ja jälkiarviointeja kunnioittaen täysin kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuutta sekä laadittava nk. positiivilista ja negatiivilista sopimuslausekkeista, kuten vientikiellosta, päämäärä- ja ota tai maksa -lausekkeista, kaasun hinnan kytkennästä öljyn hintaan tai lausekkeista, jotka kieltävät kolmatta osapuolta tekemästä energiatoimituksia ehdollisiksi siitä, että sille myönnetään etuuskohteluun perustuva pääsy energiankuljetusinfrastruktuuriin EU:ssa; muistuttaa, että kuten asetuksen (EU) N:o 994/2010/EU 13 artiklan 6 kohdan a alakohdassa säädetään, kun kolmansien maiden kanssa tehdään uusia hallitusten välisiä sopimuksia, joilla on vaikutusta kaasuinfratruktuurien ja kaasuntoimitusten kehitykseen, jäsenvaltioilla on velvollisuus ilmoittaa asiasta komissiolle, jotta tämä voi arvioida toimitusvarmuustilanteen unionin laajuisesti; kehottaa komissiota sisällyttämään kaupallisia kaasuntoimitussopimuksia koskevat vahvat vaikutusten ennakoarviointia koskevat määräykset tarkistettavaan kaasunsaannin turvaamista koskevaan asetukseen;
22. korostaa, että kaikista muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden kanssa tehtävistä hallitusten välisistä energiasopimuksista on vastedes tiedotettava komissiolle energia-alalla tehtyjä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden hallitustenvälisiä sopimuksia koskevan tietojenvaihtomekanismin perustamisesta annetun päätöksen (EU) N:o 994/2012 13 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti ennen niiden allekirjoittamista, jotta varmistetaan, että ne ovat EU:n lainsäädännön ja erityisesti kolmannen energiapaketin mukaisia eivätkä uhkaa EU:n energian toimitusvarmuutta; korostaa, että tällaista keskustelua ja kuulemista on käytettävä keinona vahvistaa EU:n jäsenvaltioiden ja yritysten neuvotteluasemaa kunnioittaen samalla kaikilta osin kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuutta; toteaa, että tällaiset keskustelut ja kuulemiset eivät saa vaarantaa millään tavalla sopimusten merkittävyyttä ja sisältöä, mutta on myös varmistettava, että tällaisissa sopimuksissa noudatetaan kaikkea asiaankuuluvaa unionin lainsäädäntöä ja että ne ovat kyseisten yritysten ja jäsenvaltioiden etujen mukaisia; kehottaa komissiota tarkistamaan päätöksen 994/2012/EU tietojenvaihtomekanismin vahvistamiseksi ja komission roolin tehostamiseksi;

23. kehottaa komissiota laatimaan sopimusluonnosmalleja ja ohjeita, mukaan luettuna suuntaa antava luettelo sääntöjenvastaisista lausekkeista, jota toimivaltaiset viranomaiset ja yritykset voivat käyttää viitekehyksenä sopimuksia tehdessään; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään yhteistyötä sellaista tietojenvaihtomekanismia varten, jossa käsitellään kolmansien maiden kanssa energia-alalla tehtäviä hallitustenvälisiä sopimuksia, jotta voidaan parantaa avoimuutta ja parantaa neuvotteluasemaa kolmansien maiden kanssa käytävissä neuvotteluissa varmistaen siten kohtuuhintaisen energian saannin eurooppalaisille kuluttajille; kehottaa lisäksi komissiota julkaisemaan edelleenkin neljännesvuosittain arvioinnit sopimusehdoista, kuten keskimääräisistä tuontihinnoista;
24. korostaa, että yhtäläisten mahdollisuuksien varmistamiseksi ja EU:n yritysten neuvotteluaseman vahvistamiseksi ulkoisiin energiantoimittajiin nähden sopimusten pääkohtien olisi oltava avoimempia ja ne olisi koottava yhteen ja ilmoitettava niistä säännöllisesti toimivaltaisille viranomaisille, jotta saadaan kootuksi kaikki tarpeelliset tiedot, joita sekä toimivaltaiset viranomaiset että yritykset voivat käyttää tulevilla neuvotteluissa, samalla kun säilytetään arkaluontoisten tietojen luottamuksellisuus; katsoo, että tällä autettaisiin varmistamaan aito kilpailu energiasopimuksissa, kolmansien maiden määräävän aseman väärinkäyttö ja EU:n kilpailulainsäädännön noudattaminen;
25. kehottaa komissiota kehittämään konkreettisia toimia energian tuontiriippuvuuden vähentämiseksi, valvomaan tuontienergian monipuolistamista ja julkaisemaan säännöllisesti kertomuksia tämän tavoitteen saavuttamisessa edistymisestä;
26. korostaa, että on oleellista lisätä eurooppalaisen teollisuuden ja teknologian osallistumista koko energiantuotantoketjuun, joka kattaa raaka-aineiden lisäksi tuotannon, jalostuksen, varastoinnin, siirron ja jakelun, sillä ne ovat olennaisia osia unionin riippuvuuden vähentämiseksi energiantuonnista;
27. katsoo, että kunkin jäsenvaltion omiin mahdollisuuksiin, ympäristöön, maantieteelliseen sijaintiin, kokemukseen, osaamiseen sekä kokonaiskustannuksiin ja tarpeisiin perustuvien energiayhdistelmien monimuotoisuus, joka osaltaan vaikuttaa energiaa ja ilmastoa koskevan strategian ja toiminnan yhteisiin tavoitteisiin, koituu koko EU:n eduksi, koska se parantaa sen kykyä selviytyä toimitusten keskeytyksistä, mahdollistaa edullisimpien energiamuotojen valinnan sekä erilaisten tekniikoiden kehittämisen ja niiden välisen kilpailun markkinoilla ja alentaa siten energiakustannuksia edistäen samalla yhteisiä energiatarjoita, ilmastostrategiaa ja politiikkoja; vaatii kuitenkin, että kansallinen monimuotoisuus ei saa muodostaa estettä sisämarkkinoille ja jäsenvaltioiden on noudatettava valtiontukisääntöjä kaikilta osin, tehtävä asianmukaiset investoinnit kotimaisiin siirtoinfrastruktuureihinsa ja varmistettava kansallisten energiajärjestelmiensä yhteenliitettävyyden ja häiriönsietokyvyn korkea taso, jotta voidaan saavuttaa unionin energiaturvallisuus ja markkinoiden tavoitteet;
28. katsoo, että unioni voi lisätä energiaturvallisuuttaan ja vähentää riippuvuuttaan tietyistä toimijoista ja polttoaineista lisäämällä energiatehokkuutta, sekä käyttämällä Euroopan energialähteitä parhaalla mahdollisella tavalla noudattaen EU:n energiaturvallisuutta, ympäristöä ja ilmastoa koskevia tavoitteita sekä työterveys- ja turvallisuuslainsäädäntöä

ja ottamalla samalla huomioon jäsenvaltioiden energiavalikoimien erityispiirteet, välttämällä tarpeetonta hallinnollista rasitetta ja kunnioittamalla oikeasuhtaisuuden periaatetta; korostaa, että periaatteessa ei pitäisi syrjiä mitään kestäviä ja vähähiilisiä polttoaineita tai tekniikoita, jotka lisäävät energiaturvallisuutta ja edistävät ilmastotavoitteiden saavuttamista;

29. kehottaa komissiota helpottamaan EU:n nykyisten rahoitusjärjestelmien, mukaan luettuna Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR), tehokasta käyttöä investointien houkuttelemiseksi tärkeimpiin energia-alan infrastruktuurihankkeisiin, energiatehokkuuden tutkimukseen ja innovointiin, uusiutuviin energialähteisiin sekä Euroopan omien valmiuksien kehittämiseen vuoden 2030 ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseksi siten, että käytetään kustannushyötyjä mittaavaa lähestymistapaa, joka on teknologisesti neutraali ja jossa ulkoisten kustannusten hintoihin sisällyttäminen asetetaan etusijalle;
30. vaatii varaamaan kiireellisesti varoja yhteistä etua koskevien hankkeiden rahoitusta varten, jotta voidaan rakentaa tarvittava infrastruktuuri ja varmistaa tasainen ja luotettava energiansaanti, johon ei kohdistu minkäänlaista poliittista painetta EU:n ulkopuolelta;
31. korostaa, että Euroopan strategisten investointien rahaston olisi toimittava mekanismina, jolla investoinnit infrastruktuuriin muutetaan täysin likvidiksi omaisuusluokaksi joukkovelkakirjoineen, jotka voi yhdistää ja joilla voi käydä kauppaa Euroopan ja maailman markkinoilla; toteaa lisäksi, että yhteisösjointajia, kuten vakuutusyhtiöitä ja eläkerahastoja, jotka ovat luonnollisesti halukkaita tekemään pitkän aikavälin investointeja kiinteään omaisuuteen, voitaisiin houkutella vain standardoiduilla investointituotteilla ja luotettavalla hankejatkomolla, joka takaa liiketoimintatapauksen vakauden;
32. kehottaa komissiota ja erityisesti kauppapolitiikan pääosastoa pitämään tavoitteenaan energialle omistetun luvun sisällyttämistä transatlanttiseen kauppaa- ja investointikumppanuuteen (TTIP) raakaöljyä ja nesteytettyä maakaasua koskevien Yhdysvaltojen tullien ja tullien ulkopuolisten kaupan esteiden poistamiseksi ja perusteettomien protektionististen toimien lopettamiseksi, mikä voisi edistää kilpailukykyisemmän toimintaympäristön kehittämistä eurooppalaisille yrityksille pienentämällä energiakustannusten eroja Atlantin kummallakin puolella; kehottaa komissiota tähän liittyen varmistamaan, että tällainen energiaa koskeva luku sisältää myös määräykset EU:n ja Yhdysvaltojen valtion rahoittamien energiatutkimusohjelmien, erityisesti Yhdysvaltojen ARPA-E-ohjelman, välisen yhteistyön lisäämisestä;
33. korostaa, että EU:n kauppapolitiikalla olisi pyrittävä lisäämään energiaturvallisuutta SEUT-sopimuksen 194 artiklan mukaisesti sekä monipuolistamaan Euroopan energialähteiden yhdistelmää ja vähentämään riippuvuutta yksittäisistä ulkoisista toimitus- ja kuljetuslähteistä siten, että samalla kunnioitetaan asiaa koskevaa perussopimuksessa määrättyä toimivallan jakoa;
34. kehottaa komissiota varmistamaan kilpailunvastaisen toiminnan tiukemman valvonnan ja huolehtimaan polkumyynnin vastaisista toimesta unionin energiateollisuuden

suojelemiseksi epäreilulta tuonnilta kolmansista maista;

35. pitää valitettavana, että keskustelut kaupan suojatoimien uudenaikaistamisesta ovat pysähtyneet neuvostossa siitä huolimatta, että parlamentti on ilmaissut voimakkaan tukensa tiukemmille toimille kolmansista maista peräisin olevan epäreilun tuonnin torjumiseksi;
36. kehottaa neuvostoa jatkamaan kaupan suojatoimien uudenaikaistamista, jotta voidaan varmistaa, että erityisesti turbiineja, aurinkopaneeleita, korkealaatuista terästä ja rakennusmateriaaleja valmistava unionin teollisuus voi hyötyä täysimääräisesti energiakäänteestä;
37. pitää erityisen tärkeinä kauppasopimuksiin sisältyviä määräyksiä, jotka liittyvät teknologiayhteistyöhön ja palveluihin energiatehokkuuden alalla sekä uusiutuvien energioiden hajautettuun tuotantoon, ylläpito ja ohjelmistokehitys mukaan luettuina; toteaa, että hiilestä irtautuminen on Euroopan unionin ja monien kumppanimaiden, alueiden ja kaupunkien yhteinen tavoite;
38. kehottaa komissiota kannustamaan kansainvälisen kaupan välineiden avulla kehitysmaita monipuolistamaan energiantuotantoaan ja edistämään aurinkoenergian tuotantoa erityisesti EU:n eteläisillä naapurialueilla;
39. suhtautuu myönteisesti EU:n ja 13 muun WTO:n jäsenen välisiin neuvotteluihin ympäristöystävällisiä hyödykkeitä koskevasta aloitteesta, joka koskee tuotteita, palveluja ja tekniikoita, joilla edistetään vihreää kasvua, ympäristönsuojelua, ilmastotoimia ja kestävää kehitystä; kehottaa saattamaan neuvottelut päätökseen vuoden 2015 loppuun mennessä WTO:n ministerikokouksessa Nairobissa;
40. korostaa, että ympäristöhyödykkeitä koskevasta sopimuksesta käytävien neuvottelujen on perustuttava ympäristöhyödykkeiden määritelmään, joka on johdonmukainen EU:n politiikkatoimien kanssa ja joka ei voi olla ristiriidassa ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) puitteissa hyväksyttyjen kehitysmaita koskevien toimenpiteiden kanssa;
41. kehottaa komissiota jatkamaan painostusta EU:n ja Yhdysvaltojen välisen energianvaihtojärjestelmän perustamiseksi sen kehityksen valossa, jota tällä hetkellä ja tulevaisuudessa tapahtuu tutkimuksessa, innovoinnissa ja sähköverkkojen, kuten suurjännitelinjojen, toimiluvissa, niin että tavoitteena on kehittää maailmanlaajuinen uusiutuvaa energiaa jakava verkosto;
42. korostaa, että vahvistetun energiayhteisön olisi oltava EU:n ulkoisen energiapolitiikan keskeinen haara, ja kehottaa komissiota tekemään konkreettisia ehdotuksia energiayhteisön uudistamista pohtivan korkean tason mietintäryhmän kertomuksen pohjalta;
43. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan energiayhteisöä koskevaa toimintaa etenkin toimitusvarmuuden parantamiseen tähtäävien uusiutuvien energialähteiden käytön ja energiatehokkuuden saralla; katsoo, että tämä voidaan toteuttaa muun muassa parantamalla unionin lainsäädännön, kuten vuosille 2020 ja 2030 asetettujen

tavoitteiden, täytäntöönpanoa ja voimaan saattamista ja erityisesti parantamalla hallintoa, yhtenäistämällä menettelyjä ja käyttämällä paremmin hallinnollisen rasituksen vähentämiseen tähtäviä tietotekniikkavälineitä; katsoo, että lisäksi on tehostettava institutionaalista toimintaa, mihin sisältyy energiayhteisön parlamentaarisen yleiskokouksen perustaminen, ja toteutettava merkittäviä infrastruktuurihankkeita, kuten rajatylittäviä kaksisuuntaisia yhdysputkia koskeva hanke, jotta voidaan varmistaa parempi integroituminen unionin energiamarkkinoille sekä toimitusvarmuutta koskevat mekanismit turvautumatta kansallisen kapasiteetin markkinoiden luomiseen, joka heikentäisi energian sisämarkkinoiden vaikuttavuutta;

44. korostaa tarvetta lujittaa EU:n ja Välimeren maiden välistä yhteistyötä kaasun, sähkön, energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden alalla; kehottaa komissiota nopeuttamaan EU:n ja Välimeren alueen välisen kaasufoorumin perustamista;

Täysin yhdentyneet EU:n energiamarkkinat

45. katsoo, että tulevassa energiaunionissa on taattava energiamarkkinoiden vapaus koko EU:ssa ja energiayhteisön maissa;
46. korostaa, että tulevan energiaunionin runkona on oltava täysin toimivat, yhteenliitetyt energian sisämarkkinat, jotka toimittavat turvallista, oikeudenmukaisesti jaettua, yhteiskunnan ja ympäristön kannalta vastuullista, tehokasta, kilpailukykyistä, kohtuuhintaista ja kestävää energiaa täysin toimintakykyisissä, turvallisissa ja kestävissä sähkönsiirtoverkoissa, sekä energian kysynnän vähentäminen, jotta EU:n yrityksillä ja kansalaisilla on mahdollisuus saada kaasua, sähköä, lämpöä ja viilennystä mahdollisimman kestävästi, tehokkaasti, demokraattisesti ja kustannustehokkaasti; katsoo tämän vuoksi, että on tähdättävä nykyisen markkina-alueen laajentamiseen; katsoo, että on ehdottoman tärkeää edistää tuottajakuluttajien osallistumista EU:n markkinoille ja verkkoon; painottaa, että maaseutuyhteisöissä kaikkialla EU:ssa on koettu merkittäviä haittoja heikkojen energiayhteyksien vuoksi;
47. katsoo, että Euroopassa ei tällä hetkellä ole energian sisämarkkinoita ja että tästä seuraava EU:n energiamarkkinoiden sirpaloituminen vahingoittaa vakavasti Euroopan kilpailukykyä ja energiaturvallisuutta;
48. muistuttaa, että energiamarkkinat eroavat rahoitusmarkkinoista, koska ne perustuvat aineellisiin hyödykkeisiin, eikä energia-alalla näin ole järjestelmäriskin vaaraa; pitää tämän osalta välttämättömänä myös energia-alan kattavan rahoitussäätelyn täytäntöönpanoa tavalla, joka ei vääristä hyvin toimivien energian sisämarkkinoiden kehitystä;
49. painottaa, että vaikuttavuuden ja kustannustehokkuuden arvioimiseksi on tarkasteltava eri energialähteiden suoria ja ulkoisia kustannuksia sekä kaikenlaisten julkisten interventioiden vaikutusta niiden suhteelliseen kilpailuasemaan;
50. katsoo, että markkinaperusteista mekanismeja on täydennettävä konkreettisilla ja kunnianhimoisilla toimitusvarmuus- ja solidaarisuusmekanismeilla, kuten tehostamalla kriisinhallintaa alueellisella ja EU:n tasolla, hyväksymällä kunnianhimoisia energiansäästötavoitteita, optimoimalla nesteytetyn maakaasun ja kaasun varastointi-

infrastruktuuria lähinnä alueellisen toimitusvarmuuden suhteen ja heijastamalla tämän EU:n lainsäädäntöön, mukaan luettuna kaasun toimitusvarmuutta koskeva asetus, jota on tarkistettava mahdollisimman pian;

51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että olemassa oleva EU:n valtiontukea, energiaa, ympäristöä ja ilmastoa koskeva lainsäädäntö pannaan kaikilta osin täytäntöön; kehottaa erityisesti arvioimaan kolmannen energiapaketin täytäntöönpanoa ja siitä kuluttajille aiheutuneita hyötyjä; kehottaa poistamaan kolmannen energiapaketin poikkeukset ja vahvistamaan ja panemaan täytäntöön pikaisesti kunnianhimoiset eurooppalaista verkkoa koskevat koodit ja suuntaviivat;
52. kehottaa komissiota osoittamaan asianmukaiset varat energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastolle (ACER) ja korostaa, että sillä olisi oltava valtuudet rekrytoida lisää henkilöstöä, jotta on mahdollista panna täysimääräisesti ja tehokkaasti täytäntöön energiamarkkinoiden seuranta energiamarkkinoiden eheyden ja tarkasteltavuuden varmistamiseksi ja energiamarkkinoiden eheydestä ja tarkasteltavuudesta annetun asetuksen (REMIT-asetus) noudattamisen varmistamiseksi edellytyksenä EU:n energian sisämarkkinoiden asianmukaiselle toiminnalle; toteaa, että ACER:n toimivaltuuksia olisi vahvistettava sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen verkoston (Sähkö-ENTSO), kaasun siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen verkoston (Kaasu-ENTSO) ja muiden olennaisten unionin elinten suhteen, jotta varmistetaan, että se voi täyttää sille voimassa olevassa EU:n lainsäädännössä määritellyt tehtävät; katsoo, että viraston olisi toimittava yhdessä jakeluverkonhaltijoita edustavien yhdistysten, kuluttajajärjestöjen ja muiden kansalaisyhteiskunnan ryhmien kanssa;
53. painottaa jälleen omistuksen eriyttämisen merkitystä kolmannessa energiapaketissa esitetyn mukaisesti; kehottaa komissiota arvioimaan missä määrin kansalliset sääntelyviranomaiset seuraavat komission lausunnoissa kuvattujen edellytysten täyttymistä siirtoverkonhaltijoiden sertifiointissa;
54. pitää valitettavana, että Sähkö-ENTSO ja Kaasu-ENTSO ovat liian riippuvaisia kansallisten siirtoverkonhaltijoiden määrärahoista, mikä uhkaa vaarantaa niiden kyvyn toimia unionin tasolla;
55. kehottaa komissiota lisäämään niiden sähköpörssien ja kaasukaupan keskusten markkinatoiminnan sääntelyä ja valvontaa;
56. painottaa, että valmiusmekanismien yhteisvastuullisuuden vahvistamiseksi ja häiriönsietokyvyn parantamiseksi sekä kaasun että sähkön vienti on mahdollistettava kaikkina aikoina; panee tässä yhteydessä merkille, että nykyistä rajatylittävää siirtojärjestelmää haittaavat usein kansallisten siirto-operaattoreiden päätökset; kehottaa näin ollen ACER:a painottamaan kysymystä vuotuisessa markkinaseurantaa koskevassa kertomuksessaan;
57. painottaa, että täysin toimivat energian sisämarkkinat eivät toteudu niin kauan kun on jäsenvaltioita, joiden sähköjärjestelmät ovat riippuvaisia kolmansien maiden toimijoista, ja korostaa, että on varmistettava Baltian maiden toiminnan synkronoiminen Manner-Euroopan verkkojen kanssa vuoteen 2025 mennessä;

58. korostaa, että asianmukaisesti suunnitellun ja kipeästi kaivatun EU:n sähkömarkkinoiden tulevan mallin tavoitteena on oltava energiatoimitukset pitkällä aikavälillä takaavien investointien edistäminen ja markkinaperusteisempi ja verkon turvallisuuden kannalta optimoitu uusiutuvien energialähteiden yhdentäminen samalla, kun otetaan huomioon energian tarjonnan ja kysynnän muuttuva luonne, myös mikrotuotannon lisääntyvä hyödyntäminen, kysynnän ohjaustekniikka sekä uusiutuvien energialähteiden jatkuvasti kasvava osuus; panee tämän osalta merkille tarpeen ottaa käyttöön yhteisiä standardeja älykkäille verkoille, sillä niiden avulla varmistetaan energian vakaa tarjonta ja vapaa virtaus rajojen yli sekä lisätään energiaturvallisuutta; painottaa lisäksi merkitystä, joka älykkäiden verkkojen ja energian uusien varastointimahdollisuuksien kehittämisellä voi olla uusiutuvien energialähteiden osuuden kasvattamisessa unionin tasolla ja sen varmistamisessa, että infrastruktuuria kehitetään uusiutuvien energialähteiden alueellisten keskusten yhteydessä;
59. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota sekä energiayhteisön sopimuspuolia ja energiayhteisön sihteeristöä keskittymään ponnisteluissaan yhteistä etua koskevien hankkeiden ja energiayhteisön etua koskevien hankkeiden edistämiseen tavoitteenaan luoda yhteiseurooppalainen sähkö- ja kaasuverkko, jossa voidaan välittää monista eri energialähteistä tuotettua sähköä kaikkialla EU:n alueella; katsoo, että tällä verkolla voidaan johtaa ylituotantoa alueille, joilta puuttuu sähköä, ja siten reagoida välittömästi toimitusten keskeytyksiin missä tahansa, korvata vuorokausi- ja sesonkivaihtelua, sisällyttää siihen uusiutuvia energialähteitä, varmistaa toimitusvarmuus ja edistää Euroopan energiamarkkinoita; katsoo, että hankkeiden hyväksyntä- ja lupaprosessien nopeuttamista ja nykyisten linjojen uudistamisen edistämistä olisi syytä harkita; painottaa lisäksi, että näissä ponnisteluissa on keskityttävä erityisesti nykyisistä energiasaarekkeista johtuvien ongelmien ratkaisemiseen;
60. toteaa jälleen kerran sitoutuneensa saavuttamaan yhteenliitettävyyttä koskevan 10 prosentin tavoitteen unionin energian sisämarkkinoiden loppuun saattamiseksi ja pitää myönteisenä neuvoston ehdotusta, jonka mukaan jäsenvaltioiden sähköverkkojen yhteenliitännästeen olisi oltava vähintään 15 prosenttia vuoden 2030 loppuun mennessä; tunnustaa, että on tärkeää saavuttaa myös yhteenliittämisen määrällinen tavoite varmistamalla olemassa olevan kansallisen ja rajat ylittävän infrastruktuurin käytettävyys, jotta voidaan varmistaa Euroopan energialähteiden tehokas käyttö ja aiempaa parempi toimitusvarmuus;
61. painottaa, että on tärkeää varmistaa järkevä, vakaa ja ennakoitava sääntelykehys, joka tarjoaa mahdollisuuden pitkäaikaisiin sitoumuksiin ja on tarpeen uusien investointien keräämiseksi energiainfrastruktuuriin; kehottaa komissiota lyhentämään aikaa, jonka kuluessa hankkeet voidaan todeta yhteistä etua koskeviksi hankkeiksi; painottaa, että älykkäiden jakeluverkkojen käyttöönottoa on helpotettava nopeutetuilla lupamenettelyillä sekä poliittisella tuella ja mukauttamalla sääntelykehyksiä verkko-operaattoreiden osalta siten, että tunnustetaan muuttuvat investointitarpeet ja kannustetaan investoimaan tieto- ja viestintätekniikkaan ja automatisointiin samalla kun laajennetaan perinteistä verkkoa;
62. painottaa, että energiaunionin olisi myös edistettävä ”energiainvestointien unionin” kehittämistä ja varmistettava, että tulevina vuosina yksityisiltä ja julkisilta sijoittajilta

saadaan Euroopan talouden piristämiseen tarvittavat yli yhden biljoonan euron investoinnit; toteaa, että tällainen ”energiainvestointien unioni” tarjoaa suursijoittajille sekä yksittäisille kuluttajille ja kansalaisille uusia mahdollisuuksia; toteaa, että investointivarmuus on ratkaiseva tekijä luotaessa toimintaympäristöä, joka helpottaa yksityisen rahoituksen käyttöä ja jossa tällaista rahoitusta hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla; painottaa, että tällainen vakaa kehys voidaan saavuttaa vain sellaisen vahvan hallintojärjestelmän avulla, joka takaa tasapuoliset toimintaedellytykset ja vakaan sääntelyn sekä edistää yksityisen sektorin luottamusta;

63. korostaa, että strategisten infrastruktuurihankkeiden täytäntöönpanon on edistettävä energiavarmuuteen liittyviä keskipitkän ja pitkän aikavälin tekijöitä ja oltava täysin sopusoinnussa hiilestä irtautumista koskevien EU:n pitkän aikavälin sitoumusten ja EU:n ympäristö- ja muun lainsäädännön kanssa;
64. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suhtautumaan naapurialueita yhdistäviin pienimuotoisempiin kaasun ja sähkön yhteenliittäntöihin samalla vakavuudella kuin suurempiin yhteistä etua koskeviin hankkeisiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä alueviranomaisten kanssa näiden yhteenliittäntöjen kehittämisessä;
65. toteaa, että on tärkeää yhdistää energian kysynnän ja tarjonnan suunnittelu unionin energian sisämarkkinoiden tasolla ja asettaa etusijalle kysynnän vähentäminen ja hajautetut ratkaisut, jotta toimitusvarmuus on kustannuksiltaan optimaalista ja vältetään tarpeettomat tai ylimitoitettut infrastruktuuri-investoinnit ja hukkakustannukset;
66. katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden olisi harkittava erityisiä aloitteita jakeluverkonhaltijoihin liittyvien investointien edistämiseksi, ja myös rahoitusvälineiden avulla, kun otetaan huomioon vanhenevia ja riittämättömiä jakeluverkkoja koskevat valtaiset investointitarpeet ja se, että suurin osa uusiutuvista energialähteistä on liitetty jakeluverkkoon; suosittelee painokkaasti jäsenvaltioille tällaisten investointien asettamista etusijalle;
67. kehottaa komissiota selventämään, miten se aikoo käyttää 315 miljardin euron investointisuunnitelmaa yhdistettynä nykyisiin rahastoihin maksimoidakseen Euroopan strategisten investointien rahaston vipuvaikutusta ja rahoittaakseen energiaunionin loppuunsaattamisen edellyttämiä infrastruktuureja ja hankkeita;
68. katsoo, että vahvistettu alueellinen yhteistyö ja politiikan koordinointi on olennainen vaihe EU:n laajuisten energiamarkkinoiden yhdentymisen edistämiseksi; tukee siksi alueellisia toimia sekä jäsenvaltioiden että energiayhteisön sopimuspuolten kesken, jotta voitaisiin taata toimitusvarmuus ja vauhdittaa markkinoiden yhdentymistä, mukaan luettuina alueellisten keskusten edelleen kehittäminen markkinoiden likviditeetin lisäämiseksi etenkin Keski- ja Itä-Euroopan alueella; painottaa, että tällaisilla yhteistyömekanismeilla voitaisiin tehostaa poliittista yhteistyötä ja yhteistyötä energiamarkkinoilla sekä helpottaa yhteisten päätösten tekoa alueiden keskeisiä kaasuinfrastruktuureja koskevista investoinneista; katsoo, että muun muassa energian varastoinnin, nesteytetyn maakaasun ja yhteenliittäntöjen tarjousmenettelyjen kaltaisia aiheita koskevaa osaamista ja tietoa voidaan kehittää yhdessä; tunnustaa sähköpörssien suuren merkityksen likvidien, avointen ja turvallisten energiakauppojen edistämisessä;

painottaa rajat ylittäviin hankkeisiin liittyvää potentiaalia EU:n laajuisten ratkaisujen edistäjänä;

69. tukee ehdokasvaltioiden ja mahdollisten ehdokasvaltioiden energiajärjestelmien yhdistämistä alueellisen lähestymistavan avulla tulevassa energiaunionissa;
70. korostaa, että alueellisen yhteistyön lisäämisellä voidaan edistää energiaturvallisuutta, parantaa infrastruktuurisuunnittelua varmistamalla uusiutuvien energialähteiden sisällyttämiskustannusten optimointi ja vähentää kuluttajille koituvia kustannuksia;
71. suhtautuu myönteisesti komission alueellisen yhteistyön edistämiseksi antamaan merkitykseen; kehottaa komissiota tutkimaan ja selvittämään EU:n sähkö- ja kaasuverkkoa (ja -markkinoita) koskevan EU:n yhteistyön parhaan mahdollisen laajuuden; huomauttaa, että joissakin tapauksissa jäsenvaltiot pystyvät itse parhaiten määrittämään, mikä on niiden alueilla tarpeen, kun taas muissa tapauksissa EU:sta ohjattu yhteistyö tuo selkeää lisäarvoa; huomauttaa kuitenkin, että tietyissä tapauksissa on havaittu, että jäsenvaltioiden ryhmä on yhteisiä haasteita koskevalla kauaskantoisella alueellisen tason yhteistyöllä saavuttanut tuloksia tavallista nopeammin, esimerkiksi viidenvälisessä energiafoorumissa; on komission kanssa samaa mieltä siitä, että olemassa olevat alueelliset järjestelyt voivat toimia mallina koko EU:lle;
72. kehottaa komissiota esittämään makroalueellista markkinayhteistyötä koskevan hallintorakenteen, jossa myös Euroopan parlamentilla ja kansallisilla parlamenteilla on rooli; katsoo, että tämän alueellisen hallinnon olisi perustuttava olemassa oleviin aluetason maantieteellisiin ja markkinoilla toimiviin yhteisöihin, jotta voidaan optimoida kustannukset mahdollisimman hyvin, etenkin i) Itämeren energiamarkkinoiden yhteenliitännäsuunnitelmaan (BEMIP), ii) Kaakkois-Euroopan koordinoituihin aloitteisiin, iii) laajennettuun viidenväliseen energiafoorumiin ja iv) Pohjanmeren maiden offshore-verkkoaloitteeseen; korostaa, että ACER:n roolia on vahvistettava tässä yhteydessä;
73. kehottaa komissiota toteuttamaan kustannusten optimointia koskevia selvityksiä, joissa arvioidaan ja lasketaan alueellisen yhteistyön hyötyjä mainituilla alueilla; katsoo, että komission ja asianomaisten jäsenvaltioiden olisi selvitysten perusteella yhdessä kehitettävä ja toteutettava suunnitelmia näiden makroalueiden perustamista varten;
74. kehottaa komissiota kannustamaan ja tukemaan alueellisia yhteistyöhankkeita sellaisten sähkön- ja kaasunjakeluverkonhaltijoiden kesken, jotka ovat varmaa, kilpailukykyistä ja kestäväää energiaa koskevien haasteiden ytimessä, sallimalla tuen paikallisesti tuotetulle ja erityisesti uusiutuvalla energialla ja teknisistä muutoksista selviämiseksi (älykkäät verkot, älykkäät mittarit jne.) sekä uusille tuotanto- ja kulutustavoille (sähköajoneuvot jne.);
75. kehottaa komissiota edistämään EU:n alueiden välillä (alueet, paikallisyhteisöt, kaupungit jne.) keskustelua energiahankkeista, jotta luottamushenkilöt ja kansalaiset saisivat tietoa asiasta ja toimisivat yhdessä;
76. pyytää kehittämään yhdentyneitä ja kilpailulle avoimia alueellisia sähkö- ja kaasumarkkinoita, jotka kattavat unionin kaikki alueet ja joilla varmistetaan

energiajärjestelmän riittävyys ja joustavuus; pyytää, että komissio torjuisi päättäväisesti ja avoimesti kaikkea protektionistista ja kilpailunvastaista toimintaa sekä markkinoille tulon ja sieltä poistumisen esteitä; korostaa, että on tärkeää varmistaa vakaat kansalliset sääntelykehykset, puuttua hallinnollisiin esteisiin ja virtaviivaistaa kansallisia hallinnollisia menettelyjä sekä taata kansalaisiin perustuville hankkeille tasapuoliset toimintaedellytykset;

77. toteaa, että sisämarkkinoiden tasapainottamiseksi investointeja on tehtävä yhteenliittäntöjen lisäksi myös muun muassa kansallisiin sähköverkkoihin, fossiilisella polttoaineella toimiviin voimalaitoksiin, joihin on jälkiasennettu hiilidioksidin talteenottotekniikka ja uusiin ydinvoimaloihin jäsenvaltioissa, jotka haluavat niin tehdä, vähähiilisen peruskuormitustehon kriittisenä lähteenä, varastointikapasiteettiin, kuten nesteytetyn maakaasun vastaanottotermiinaaleihin ja älykkäisiin energiaverkkoihin sekä joustavaan tuotantoon, jotta selviydytään lisääntyvästä uusiutuvan ja jakeluun tarkoitetun energian tuotannosta;
78. korostaa, että on luotava oikeudellinen kehys, jolla kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia lisätään ja heistä tehdään aktiivisia markkinoihin osallistujia investoijina, tuottajina ja sidosryhminä, kehittämällä dynaamista hinnoittelua ja avaamalla markkinoita toimitus- ja kysyntäpuolen lähteille; toteaa, että kansalaisten osallistumista voidaan lisätä muun muassa kuluttajien taloudellisen osallistumisen, energiaosuuskuntien ja energian mikrotuotannon ja -varastoinnin ja oman kulutuksen avulla sekä hajauttamalla energiatoimituksia, ottamalla käyttöön älykkäisiin sähköverkkoihin perustuvia energiajärjestelmiä, kuten älykkäitä mittareita, tehostamalla kilpailua vähittäismarkkinoilla ja maksimoimalla hintojen läpinäkyvyyttä ja joustavuutta ja kuluttajien valinnanmahdollisuuksia;
79. korostaa, että tuottajakuluttajia, jotka tarjoavat verkon ja varastointikapasiteettia, olisi palkittava ja että heitä pitäisi kannustaa kuluttamaan omaa ympäristöystävällisesti tuotettua sähköä ilman seuraamuksia; huomauttaa, että tällaisilla aloitteilla voitaisiin edistää kilpailukykyisempiä ja paremmin toimivia sisämarkkinoita, mikä puolestaan voisi auttaa edistämään paikallisyhteisöjen sopeutumiskykyä, luoda paikallisia työpaikkoja ja pienentää kuluttajien energialaskuja sekä auttaa käsittelemään energiaköyhyyden ja eräiden kuluttajien haavoittuvan aseman kaltaisia vakavia sosiaalisia ongelmia; pyytää komissiota keräämään vaikutustenarviointeja ja parhaita käytäntöjä kansallisella tasolla energiaköyhyyden torjumiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja varmistamaan, että asiaankuuluva EU:n elin keskittää kyseiset parhaat käytännöt ja edistää niitä; korostaa, että on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta voidaan taata tietosuoja markkinoille suoraan osallistuville kuluttajille;
80. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan paikallisten ja alueellisten uusiutuvien energialähteiden ja paikallisten ja alueellisten jakeluverkkojen ja kaukolämpöverkkojen kehittämistä ja laajentamista politiikoilla, joilla torjutaan nykyisiä esteitä ja edistetään markkinoiden muutosta; kehottaa komissiota ehdottamaan suuntaviivoja energian omaan käyttöön tarkoitettua tuotannosta, jotta voidaan edistää sen käyttöä ja suojella kuluttajien oikeuksia;
81. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan omaan käyttöön tarkoitettua tuotantoa ja

mikrotuotantoa uusiutuvan energian järjestelmillä, jotka kohdistetaan heikoimmassa asemassa oleviin kuluttajiin;

82. kehottaa komissiota liittämään paikalliset toimijat EU:n energiapolitiikkaan ja antamaan ehdotuksen hajautettujen neuvonta- ja valmiuksienkehittämiskeskusten perustamisesta, jotta paikallisviranomaisia voidaan varustaa ja tukea toimimaan energiantoimittajien kanssa yhdenvertaisesti ja tukemaan paikallisen energiantuotannon kehittämistä osuuskuntien, paikallisesti perustettujen yritysten ja kuntien viranomaisten avulla;
83. korostaa, että on saatava esiin parhaat paikalliset käytännöt ja edistettävä niiden leviämistä unionissa, jotta paikalliset toimenpiteet voidaan yhdistää entistä paremmin EU:n politiikkaan ja jotta energiahankkeissa voidaan käsitellä paikallista hyväksyttävyyttä koskevia haasteita; ehdottaa alueiden eurooppalaisen foorumin perustamista;
84. katsoo, että kaikkien EU:n kuluttajien on hyödyttävä yhdenvertaisesti kaasun ja sähkön sisämarkkinoista; painottaa tämän vuoksi, että markkinoiden yhdentymisen ja yhteenliittäntöjen puutteesta johtuvia nykyisiä hintaeroja kansallisten markkinoiden välillä ei pidä enää hyväksyä; kehottaa komissiota ehdottamaan nopeasti toimenpiteitä hintojen lähentämiseksi ja markkinoiden yhdentämiseksi kaikkialla unionissa;
85. korostaa markkinoiden yhdentymisen myönteistä vaikutusta sähköalan tukkuhintoihin ja mahdollisesti kuluttajahintoihin; katsoo, että sähkömarkkinarakenteen tarkistamisessa on yhdistettävä paremmin toisiinsa tukku- ja vähittäismarkkinat, pyrittävä poistamaan vähittäis- ja tukkumarkkinoiden esteitä ja tarjoamaan kuluttajille mahdollisuus valita energiantoimittaja;
86. katsoo, että energian vähittäismarkkinoita tarkistettaessa on harkittava vakavasti lisätoimenpiteitä kuluttajien suojelemiseksi; katsoo, että tällaisia toimenpiteitä ovat yhteissiirtymäjärjestelyihin rohkaiseminen ja niiden edistäminen, sen vaatiminen, että energialasku on vertailukelpoinen kilpailijan laskun kanssa aiempien kulutustottumusten perusteella, sen vaatiminen, että toimittajat soveltavat asiakkaisiin automaattisesti halvin mahdollista tariffiaan, sekä sen varmistaminen, että standardoituja tariffeja on rajallinen ja helposti keskenään vertailtava määrä;
87. kehottaa komissiota säilyttämään mahdollisuuden hintasääntelyyn ja tariffirakenteiden standardoimiseen sen laatiessa etenemissuunnitelmaansa hintasääntelystä luopumiseksi asteittain, jos näillä pyritään rajoittamaan markkinoita häiritseviä monopolivoittoja ja satunnaisia voittoja haavoittuvien kuluttajien suojelemiseksi tai kilpailevien toimittajien tariffien vertailun helpottamiseksi;
88. kehottaa komissiota seuraamaan energian loppuhintojen kehitystä Euroopassa mukaan lukien verot, maksut, tuet ja muut mahdolliset piilokustannukset, jotta voidaan määrittää toimia, joilla voidaan laskea näitä hintoja;

Energiatehokkuus hillitsemässä kysyntää

89. toteaa, että Eurooppa-neuvoston 24. lokakuuta 2014 antamissa päätelmissä todetaan, että energiatehokkuuden ohjeelliseksi parantamistavoitteeksi EU:n tasolla asetetaan

vähintään 27 prosenttia vuoteen 2030 mennessä ja että sitä tarkistetaan vuoteen 2020 mennessä pitäen mielessä EU:n kunnianhimoisen 30 prosentin taso; palauttaa mieliin asiasta antamansa päätöslauselmat; antaa tunnustusta komission sitoumukselle pitää mielessä 30 prosentin tavoite, kun energiatehokkuusdirektiiviä tarkistetaan; korostaa, että jäsenvaltioille on suotava joustavuutta toimenpiteiden ja menetelmien suhteen, jotta tämä tavoite kyetään saavuttamaan; painottaa, että energiatehokkuus ja uusiutuva energia ovat keskeisessä asemassa EU:n pitkän aikavälin tavoitteen saavuttamisessa eli kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä kustannustehokkaasti; toistaa näkemyksensä, että EU:n on sitouduttava edelleen ehdottomaan tavoitteeseensa, jonka mukaan päästöjä leikataan vähintään 40 prosentilla vuoteen 2030 mennessä;

90. toteaa, että energiatehokkuuden kunnianhimoisen ja saavuttamiskelpoisen parantaminen koheesion, solidaarisuuden ja kustannustehokkuuden pohjalta voisi lisätä ratkaisevasti energiaturvallisuutta, parantaa kilpailukykyä, lisätä työpaikkoja ja kasvua, auttaa pitämään kuluttajahinnat alhaisina ja torjumaan energiaköyhyyttä sekä helpottamaan ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamista;
91. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita noudattamaan tiukasti energiatehokkuus ensin -periaatetta; panee merkille, että Kansainvälisen energiajärjestön mukaan energiatehokkuuteen investoiminen takaa parhaan tuoton investoinnille kaikissa energiavaroissa; korostaa, että energiatehokkuuden parantumisella, erityisesti rakennusten energiahäviöiden vähenemisellä, on ratkaisevan tärkeä vaikutus EU:n energiatuonnin vähentämiseen kolmansista maista, koska 61 prosenttia Euroopan unioniin tuodusta kaasusta käytetään rakennuksissa, pääasiassa lämmitykseen; kehottaa siksi käsittelemään energiatehokkuus- ja infrastruktuurihankkeita keskeisinä investointeina ja kohteilemaan kyseisiä toimenpiteitä yhdenvertaisesti uuteen tuotantokapasiteettiin tehtävien investointien kanssa;
92. korostaa, että energiatehokkuuden parantuminen vähentää sekä kotitalouksien ja yritysten energialaskuja että vähentää huomattavasti EU:n riippuvuutta tuonnista kolmansista maista; korostaa, että vuoteen 2020 mennessä energiatehokkuustoimien ansiosta on mahdollista luoda kaksi miljoonaa työpaikkaa, erityisesti rakennusallalla, sillä sen osuus EU:n energian kokonaiskysynnästä on 40 prosenttia; korostaa, että energiatehokkuuden parantuminen täydentää energiatoimitusten monipuolistumisen tarvetta;
93. kehottaa komissiota määrittämään ja poistamaan energiatehokkuustoimien jäljellä olevat esteet ja kehittämään todelliset energiatehokkuusmarkkinat, jotta edistetään parhaiden käytäntöjen siirtämistä ja varmistetaan tuotteiden ja ratkaisujen saatavuus kaikkialla unionissa, jotta luodaan todelliset energiatehokkuustuotteiden ja -palvelujen sisämarkkinat;
94. korostaa, että on välttämätöntä lisätä sekä rakennusten kunnostusten perusteellisuutta että parantaa kunnostuksen vauhtia ja lisätä kestävien energialähteiden käyttöä lämmityksessä ja jäähdytyksessä oikeiden kannustimien avulla energian kysynnän vähentämiseksi; suosittelee jatkamaan rakennusten energiatehokkuusvaatimusten lisäämistä ottaen huomioon tekniset innovaatiot ja kannustaen niihin – erityisesti rakennustietojen mallintamisen ja rakennustuotteiden elinkaaren aikaisen vaikutuksen

simuloinnin käytön julkisissa hankinnoissa; suosittelee lisäksi, että jatketaan tuen antamista lähes nollaenergiarakennusten rakentamiseksi tärkeänä lisätoimenpiteenä energiaomavaraisuuden sekä kestävä ja turvallisen energiajärjestelmän varmistamiseksi;

95. korostaa, että teollisuuden tähän mennessä energiatehokkuuden parantamiseen tekemät investoinnit on tunnustettava ja otettava asianmukaisesti huomioon keskusteltaessa energiatehokkuudesta EU:ssa;
96. katsoo, että teollisuus tarvitsee selkeitä signaaleja poliittisilta päätöksentekijöiltä, jotta EU:n energiatarvoitteiden saavuttamiseksi voidaan tehdä tarvittavat investoinnit; korostaa siksi, että tarvitaan kunnianhimoisia tavoitteita ja sääntelypuutteita, joilla edistetään innovointia luomatta tarpeettomia hallinnollisia rasituksia, jotta energiatehokkuutta voidaan edistää parhaalla mahdollisella tavalla kansallisella tasolla;
97. katsoo, että energiatehokkuutta koskeviin tavoitteisiin on pyrittävä samanaikaisesti energiaa ja ilmastoa koskevien tavoitteiden kanssa ja että niiden on vahvistettava EU:n talouden kilpailukykyä suhteessa sen suurimpiin kauppakumppaneihin;
98. korostaa, että energiatehokkuutta koskevaa nykyistä lainsäädäntöä, rakennusten energiatehokkuutta koskeva direktiivi ja energiatehokkuutta koskeva direktiivi mukaan luettuina, on tarkistettava samalla, kun kyseinen lainsäädäntö pannaan asianmukaisesti täytäntöön jäsenvaltioissa, jotta voidaan helpottaa kansallisten tavoitteiden saavuttamista ja täydentää ilmasto- ja energiapolitiikassa jo nyt toteutettavia vuoteen 2020 jatkuvia toimia; kehottaa komissiota tarkistamaan energiatehokkuutta koskevaa EU:n lainsäädäntöä vuoteen 2015 mennessä energiaunionia koskevan puitestrategian liitteessä esitetyn mukaisesti;
99. korostaa EU:n energiamerkin merkitystä lisättäessä kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia ja annettaessa heille täsmällistä, asiaankuuluvaa ja vertailukelpoista tietoa energiaan liittyvien tuotteiden energiatehokkuudesta; korostaa tarvetta tarkistaa energiamerkkiä, jotta helpotetaan entisestään kuluttajien energiatehokkaita valintoja ja kannustetaan valmistamaan energiatehokkaita tuotteita;
100. painottaa ekologisen suunnittelun menestystä ja mahdollisuuksia parantaa edelleen tuotteiden energiatehokkuutta ja energiankulutusta kotitalouksien energiamenojen ja energiankulutuksen sekä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön lisää täytäntöönpanotoimenpiteitä ottaen samalla huomioon resurssitehokkuutta koskevan laajemman toimintasuunnitelman ja tarkistamaan olemassa olevia toimia niiden asianmukaisuuden varmistamiseksi;
101. ottaa huomioon paikallisviranomaisten, yritysten ja kansalaisten olennaisen roolin energiaomavaraisuuden turvaamisessa, joka perustuu energiatehokkuuden lisäämiseen parantamalla kaupunkisuunnittelua, kehittämällä energiaa koskevaa internet-teknologiaa sekä tieto- ja viestintäteknologiaa, käyttämällä älykkäitä verkkoja, kysyntäpuolen energianhallintaa, yhteistuotantoa, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuuria ja lämpöpumppusovelluksia sekä omaan käyttöön tarkoitettua tuotantoa ja ottamalla käyttöön, nykyaikaistamalla ja laajentamalla kaukolämpö- ja kaukojäähdytysjärjestelmiä; korostaa tarvetta kannustaa kansalaisten aloitteita, kuten

osuuskuntiin tai yhteisöihin perustuvia uusiutuvaa energiaa koskevia hankkeita, edistää yhteyksiä kansalaisten ja energiapalveluyritysten välillä, kannustaa käyttämään aiempaa aktiivisempia ja ympäristön kannalta kestäviä liikkumistapoja, kehittää ja panna täytäntöön älykkäitä kaupunkeja koskevia ratkaisuja, ottaa käyttöön tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavan jakeluinfrastruktuurin, tukea kaupunkien ekologista liikkuvuutta ja edistää rakennusten kunnostamista ja eristämistä, myös yhtenäisellä eristeellä; ehdottaa kaikkien monitasohallinnon kumppanien yhteen saattamista toiminnallisessa rajapinnassa ja kaupunginjohtajien ilmastopimuksen aktiivista sisällyttämistä toimintaan;

102. asettaa ehdottomasti etusijalle rahoitusvälineiden ja innovatiivisten mallien kehittämisen julkisen rahoituksen saamiseksi liikkeelle ja yksityisen rahoituksen houkuttelemiseksi paikallisella, kansallisella, alueellisella ja unionin tasolla tukemaan investointeja rakennusten kunnostamisen kaltaisilla keskeisillä energiatehokkuuden aloilla samalla, kun kiinnitetään asiaankuuluvaa huomiota pitkän aikavälin investointien erityispiirteisiin; korostaa tässä suhteessa Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) sekä Euroopan investointipankin (EIB) hallinnoiman Euroopan strategisten investointien rahaston roolia ja toteaa, että kansallisten kehityspankkien on oltava mukana täysimääräisesti; myöntää, että näitä välineitä täydentämään tarvitaan kohdennettua teknistä tukea; korostaa tarvetta varmistaa energiatehokkuusohjelmien kustannustehokkuus julkisissa rakennuksissa; kehottaa komissiota ottamaan kaikki nämä tekijät huomioon kehittäessä aloitetta älykkäiden rakennusten älykkästä rahoituksesta;
103. katsoo, että monet erilaiset EU:n rahastot, joista rahoitetaan energiatehokkuuden parannuksia, olisi kohdennettava paremmin, ja niiden ensisijaiseksi tavoitteeksi olisi otettava parannusten tekeminen heikossa asemassa olevien pienituloisten kuluttajien keskuudessa ja rakennuksen omistajan ja vuokralaisen tai omistajien kesken jaettuja kannustimia koskevan kysymyksen käsittely;
104. kehottaa komissiota kuulemaan asianosaisia teollisuudenaloja sekä kansallisia, alueellisia ja paikallisia sidosryhmiä ja yksilöimään energiatehokkuuden rahoitusta koskevat parhaat käytännöt EU:ssa ja sen ulkopuolella ja sen jälkeen sisällyttämään rahoitusta ja innovatiivisia rahoitusmekanismeja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankkiin, Euroopan investointipankkiin ja muihin EU:n rahastoihin;
105. korostaa, että uuden energiakulttuurin kehittäminen on olennaisen tärkeää energiatehokkuutta ja ilmastomuutosta koskevien tavoitteiden saavuttamisessa; kehottaa jäsenvaltioita valistamaan nuorempaa sukupolvea soveltuvien koulutusmoduulien avulla kouluissa uuden energiankuluttajan käytöksen luomiseksi;

Kohti kestäväää taloutta

106. muistuttaa, että Eurooppa-neuvostossa lokakuussa 2014 sovittuihin ”ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin 2030” kuuluu sitoutuminen siihen, että kotimaisia kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään ainakin 40 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna, ja tämä muodostaa perustan energiaunionin hiilestä irtautumiselle; toteaa, että kyseisellä päätöksellä annetaan kaikkein kunnianhimoisin panos kansainvälisiin ilmastoneuvotteluihin, joiden tavoitteena on saada aikaan sitova ilmastopimus

Pariisissa joulukuussa 2015 pidettävässä YK:n ilmastomuutossopimuksen (UNFCCC) osapuolten kokouksessa (COP 21);

107. tähdentää, että COP 21:ssä on päästävä kattavaan, kunnianhimoiseen ja sitovaan sopimukseen, jolla annetaan vahvat takeet siitä, että maailmanlaajuinen keskimääräinen lämpötilan nousu jää alle kahden celsiusasteen esiteolliseen aikaan verrattuna, ja johon sisältyy kokonaisvaltainen, vakaa ja yhteinen avoimuus- ja vastuuvastuuvelvollisuusjärjestelmä, joka kattaa seurannan, raportointivelvoitteet sekä tehokkaan ja vaikuttavan ehtojen noudattamista koskevan järjestelmän; katsoo, että vuoden 2020 jälkeiseen kansainväliseen ilmastojärjestelyyn olisi sisällytettävä säännöksiä, joilla mahdollistetaan kunnianhimoisemmat pyrkimykset, tuetaan kustannustehokkaita hillitsemistoimia ja tarjotaan mahdollisuuksia suojata ympäristön koskemattomuutta ja kestävää kehitystä; korostaa, että maailman suurimmilta saastuttajilta on saatava vahvat sitoumukset päästöjen vähentämisestä; korostaa EU:n diplomatian keskeistä roolia ilmasto- ja energiakysymyksissä;
108. katsoo, että energian kustannukset huomioon ottaen uusiutuvien energialähteiden kehittäminen on oleellista energiaunionin kannalta; painottaa uusiutuvien energialähteiden ratkaisevaa merkitystä energiaturvallisuuden ja poliittisen ja taloudellisen riippumattomuuden saavuttamisessa energiantuonnin kysyntää vähentämällä; painottaa uusiutuvien energiamuotojen keskeistä roolia ilmanlaadun parantamisessa sekä työpaikkojen ja kasvun luomisessa; katsoo, että uusiutuvat energialähteet tuottavat luotettavaa, kestävää, kilpailukykyistä ja kohtuuhintaista energiaa, ja niillä on tärkeä roolinsa EU:n johtoaseman saavuttamisessa vihreän talouden ja uusien teollisuudenalojen ja teknologioiden kehittämisessä; korostaa, että nykyisistä sähkömarkkinoista olisi siksi tehtävä dynaamisempia ja joustavampia, jotta niihin voidaan sisällyttää erilaisia energialähteitä; kiinnittää huomiota siihen, että uusiutuvan energian tuotantokustannukset ovat pienentyneet merkittävästi viime vuosina; tähdentää rajat ylittävien infrastruktuurien kehittämisen sekä sellaisen tutkimuksen ja kehittämisen laajentamisen merkitystä, jolla kehitetään älykkäämpiä energiaverkkoja ja uusia energian varastointiratkaisuja sekä joustavia tuotantoteknologioita uusiutuvien energialähteiden liittämiseksi järjestelmään;
109. pitää myönteisenä komission pyrkimystä tehdä Euroopan unionista maailman johtava uusiutuvan energian käyttäjä; kehottaa komissiota esittämään asiasta operatiivisen ja toimintakelpoisen strategian; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota turvaamaan uusiutuvia energialähteitä koskevien sääntelykehysten avoimuuden, johdonmukaisuuden, vakauden ja jatkuvuuden ja välttämään taannehtivia muutoksia investointien taloudellisiin ehtoihin, jotta voidaan vahvistaa sijoittajien luottamusta ja edistää uusiutuvien energialähteiden kustannustehokasta käyttöönottoa EU:n kaikilla alueilla; korostaa, että tukijärjestelmiä on koordinoitava entistä paremmin noudattaen komission ohjeita uusiutuvan energian tukijärjestelmien suunnittelusta, jotta vältetään mahdolliset markkinoiden vääristymät ja varmistetaan uusiutuvien energialähteiden tehokas tuki; korostaa, että kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tarvitaan energiatehokkuuteen, uusiutuviin energialähteisiin ja älykkääseen infrastruktuuriin investoimisen kannalta otolliset markkinaolosuhteet; painottaa, että EU:n olisi optimoitava markkinapohjaiset välineet, joilla edistetään Euroopan energialähteitä keinona varmistaa, että energia-alan muutos toteutetaan mahdollisimman

kustannustehokkaasti ja ympäristöystävällisesti;

110. korostaa kuitenkin, että EU:n on varmistettava kansallisten tuki- ja valtiontukijärjestelmien osalta tasavertaiset sisäiset toimintaedellytykset, jotka eivät kohtuuttomasti vahvista vakiintuneiden teknologioiden ja toiminnanharjoittajien määräävää markkina-asemaa, jotta energijärjestelmiämme voidaan muuttaa; suhtautuu myönteisesti 10. lokakuuta 2014 annettuun EU:n energiatukia ja -kustannuksia koskevaan komission kertomukseen ja kehottaa komissiota päivittämään kertomusta vuosittain, jotta voidaan tunnistaa lisävaroja tarvitsevat sektorit ja alueet sekä sektorit, jotka ovat tukien seurauksena kokeneet markkinoiden vääristymistä;
111. korostaa tarvetta poistaa ympäristön kannalta haitalliset tuet, jotka on tunnistettava ja poistettava asteittain kiireellisesti, sillä niihin tuhlautuu niukkoja julkisia varoja, joita käytetään ensin saastuttavien käytäntöjen tukemiseen ja sen jälkeen ympäristön puhdistamiseen;
112. korostaa, että siirtyminen kilpailukykyiseen ja kestäväan vähähiiliseen talouteen tarjoaa merkittäviä mahdollisuuksia, jotka liittyvät uusiin työpaikkoihin, innovointiin, kasvuun sekä yritysten ja kotitalouksien energiakustannusten pienentämiseen; toteaa kuitenkin, että nämä mahdollisuudet voivat toteutua ainoastaan komission, jäsenvaltioiden, paikallis- ja alueviranomaisten sekä kansalaisten ja teollisuuden tiiviin yhteistyön kautta, joka johtaa kaikkein tehokkaimpiin kannustimiin ja sääntelyyn; panee merkille, että oikein tehtynä hiilestä irtautumisen ei pitäisi johtaa energiakustannusten nousuun, energiaköyhyyteen, teollisuuden vähenemiseen Euroopassa eikä työttömyyden lisääntymiseen; vaatii siksi ottamaan työmarkkinaosapuolet aktiivisesti mukaan arvioimaan niitä sosiaalisia vaikutuksia, joita kestäväan energiaunioniin siirtymisellä olisi; korostaa, että EU:ssa tarvitaan siksi unionin laajuista ja samalla markkinapohjaista ja teknologisesti neutraalia politiikkaa, jossa otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvä lainsäädäntö ja EU:n tavoitteet ja jonka avulla saavutetaan tavoitteet aiheuttamalla mahdollisimman vähän kustannuksia yhteiskunnalle;
113. muistuttaa, että aurinkosähköalan on oltava EU:n teollisuuspolitiikan keskiössä, jotta voidaan vastata kasvavien maailmanmarkkinoiden kysyntään, sillä aurinkosähkökennoja ja -moduuleja valmistetaan bulkkitavarana nykyään unionin ulkopuolella, lähinnä Kiinassa; painottaa, että EU:n on osallistuttava täysimääräisesti tähän uuteen investointikierrokseen säilyttääkseen johtoasemansa tutkimuksen ja kehittämisen alalla, koneteollisuudessa ja muutamilla muilla segmentillä, kuten inverttereiden ja järjestelmien tasapainon alalla, ja noustakseen uudelleen johtoasemaan laitetuotannon (kennot ja moduulit) alalla; katsoo, että EU:n olisi asetettava tavoitteeksi se, että vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 prosenttia kennoista ja moduuleista EU:n markkinoilla on valmistettu unionissa;
114. tunnustaa uusiutuvan energian lisääntymisen hyödyt lämpömarkkinoilla erityisesti rakennuksissa; korostaa lämpöinfrastruktuurin ja -varastoinnin joustavuuden lisäämistä helpotettaessa satunnaisten uusiutuvien energialähteiden yhdistämistä varastoimalla energiaa lämmön muodossa; muistuttaa, että energiavarmuutta voidaan lisätä kehittämällä kaukolämpö-/kaukojäähdytysverkkoja, jotka ovat ihanteellinen keino integroida kestävä lämpö kaupunkeihin suuressa mittakaavassa, koska niillä voidaan

samanaikaisesti siirtää monista lähteistä saatua lämpöä eivätkä ne ole riippuvaisia mistään yksittäisestä lähteestä;

115. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot edellyttävät uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian vähimmäistasoa uusissa ja kunnostetuissa rakennuksissa ja että uusiutuvan energian hankkeet hyötyvät nopeista hallinnollisista ja verkkoonliittämismenettelyistä, etenkin panemalla täytäntöön direktiivin 2009/28/EY 13 artiklan 4 kohta ja 1 kohdan f alakohta ja 4 kohta sekä direktiivin 2009/72/EY 7 artiklan 3 kohta; kehottaa komissiota asiaa koskevan lainsäädännön tarkistamisen yhteydessä lisäämään uusiutuvan energian järjestelmillä varustettujen rakennusten määrää, edellyttämään keskitettyjä hallinnollisia menettelyjä pienimuotoisille uusiutuvan energian hankkeille ja yksinkertaistettuja ilmoitusmenettelyjä uusiutuvan energian tuotantolaitoksille, joiden koko tuotanto kuuluu omaan toimintaan, ja luomaan kehyksen innovatiivisia verkkoonliittämisyjärjestelyjä sekä verkkopalvelujen kauppaa varten jakeluverkon tasolla;
116. kehottaa komissiota hyväksymään EU:n lämmitys- ja jäähdytysstrategian, jossa määritellään kaikki asumisen, kaupallisella ja teollisella aloilla riippuvuuden vähentämiseksi tarvittavat toimet ja synergiat samalla, kun sillä edistetään EU:n energia- ja ilmastotavoitteita, saavutetaan energiasäästöjä, vahvistetaan EU:n talouden kilpailukykyä, piristetään kasvua ja työpaikkojen luomista sekä kannustetaan järjestelmännovaatioihin; painottaa, että tämän lämmitys- ja jäähdytysstrategian olisi koskettava kaikkia viittä energiaunionin ulottuvuutta;
117. korostaa, että vesivoima on tärkeä uusiutuva ja turvallinen oma energialähde, jonka osuus Euroopan koko sähköntuotannosta on 11 prosenttia; korostaa, että vesivoima on siksi edelleen tärkeässä asemassa sähköntuotannossa ja -varastoinnissa ja se edistää merkittävästi Euroopan talouden hiilestä irtautumista ja vähentää EU:n riippuvuutta ulkoisista energialähteistä;
118. kehottaa keskittymään erityisesti merten uusiutuviin energialähteisiin sinistä taloutta koskevan komission tiedonannon mukaisesti, sillä kyseisellä alalla on runsaasti potentiaalia, mutta sen asema ei ole yhtä vakiintunut kuin muilla uusiutuvan energian aloilla;
119. panee merkille, että liittämällä järjestelmään yhä enemmän EU:ssa tuotettua biokaasua voitaisiin lisätä energiavarmuutta; korostaa, että tätä varten on ylläpidettävä olemassa olevaa kaasuinfrastruktuuria;
120. toteaa, että kestävä metsänhoidon tuottamalla biomassalla voitaisiin edistää vuoteen 2030 ulottuvien puitteiden ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamista;
121. toteaa, että EU:n nykyistä biopolttoainepolitiikkaa on arvosteltu laajasti sen vuoksi, että siinä ei oteta huomioon epäsuoraan maankäytön muutokseen liittyviä kasvihuonekaasupäästöjä, joita saattaa syntyä, kun olemassa oleva maataloustuotanto siirretään luonnonvaraiselle maalle sekä EU:n sisällä että sen ulkopuolella;
122. katsoo, että EU:n energiaturvallisuustavoitteiden saavuttamiseksi noudatettavalla kestäväällä lähestymistavalla ei saisi laajentaa maassa kasvatettujen biopolttoaineiden

käyttöä ja että ajoneuvojen polttoainetehokkuuden parantaminen, kuljetuksen kysynnän vähentäminen, voimaperäisen karjankasvatuksen vähentäminen sekä sellaisista jätteistä ja jäännösmateriaalista, jotka eivät aiheuta lisää maankäytön muutoksia, tuotettujen biopolttoaineiden käytön lisääminen ovat parempia vaihtoehtoja;

123. painottaa, että on tuettava sellaisia hankkeita ja investointeja, joissa jätehiiltä käytetään vähähiilisiä kemikaaleja ja kehittyneitä biopolttoaineita tuottavana hyödykkeenä (eli käytetään mikrobeja, joita kasvatetaan runsaasti hiiltä sisältävissä jätteenpolttolaitoksissa, jotka siten muuttuvat polttoaineiksi ja kemikaaleiksi, joilla korvataan fossiililla luonnonvaroilla tuotetut polttoaineet ja kemikaalit (tai ensimmäisen sukupolven biopolttoaineet)), ja vähennetään siten teollisten prosessien, kuten teräksen valmistuksen, tuottamia päästöjä ja saasteita;
124. korostaa, että aidossa kiertotaloudessa jätteiden on palauduttava talouteen raaka-aineena, jotta tuotteen lisäarvo säilyy mahdollisimman pitkään, minkä vuoksi tuotteen valmistelu uudelleenkäytettäväksi ja kierrätettäväksi on paljon tärkeämpää kuin polttaminen; huomauttaa, että monissa jäsenvaltioissa on jo liikaa jätteenpolttolaitoksia; painottaa tarvetta parantaa suunnittelua ja tiedonjakoa sekä estää ennalta lukkiutumisvaikutukset; kehottaa painokkaasti komissiota ottamaan huomioon energiaunionin ja kiertotalouden välisen yhteyden;
125. muistuttaa, että eurooppalainen teollisuus ja pk-yritykset ovat elintärkeitä Euroopan taloudelle, ja myöntää, että Euroopan teollinen kilpailukyky ja pk-yritykset hyötyisivät merkittävästi alhaisemmista energiakustannuksista;
126. painottaa, että innovointi ja uudenaikaistaminen teollisuusprosessien energia- ja resurssitehokkuuden lisäämiseksi vahvistaa osaltaan EU:n teollisuuden kilpailukykyä; kiinnittää huomiota uusiutuvia lämmitysteknologioita koskevaan innovointiin, jonka avulla voitaisiin vähentää tuontia, alentaa kustannuksia ja parantaa järjestelmän suorituskykyä korkeita lämpötiloja vaativien teollisuudenalojen tarpeisiin vastaamiseksi; korostaa, että Euroopan rakennuskannan kunnostamista ja uudenaikaistamista koskeva merkittävä haaste luo markkinoita suorituskykyisille rakennusmateriaaleille, laitteille ja varusteille, minkä vuoksi kyseessä on huomattava mahdollisuus eurooppalaisille rakennusalan valmistus- ja asennusyrityksille innovaatioiden ja pysyvien työpaikkojen luomiseksi;
127. toteaa, että keinot, joilla pyritään saavuttamaan vuoden 2030 poliittiset ilmasto- ja energiatavoitteet, on sisällytettävä jäsenvaltioiden teollisuuspolitiikkaan ja niissä on otettava huomioon uudelleenteollistamisen tarve; katsoo, että EU:n sääntelykehyksen sekä ilmasto- ja energiapolitiikan tavoitteiden olisi oltava johdonmukaisia ja tuotava mukanaan joustavampi ja markkinalähtöinen lähestymistapa, jolla varmistetaan energiaunionin sopeutumiskyky ja johon sisällytetään vuoden 2030 poliittiset ilmastotavoitteet sekä uudelleenteollistamisen päämäärät jäsenvaltioiden teollisuuspolitiikan täydentämiseksi;
128. korostaa, että tutkimuksen ja teknisten innovaatioiden tehokas hyödyntäminen tukee eurooppalaisen teollisuuden johtoasemaa, vahvistaa eurooppalaisen elinkeinoelämän ja teollisuuden kilpailuetua ja kannattavuutta ja lisää työpaikkoja, samalla kun se edistää tärkeimpiä unionin energia- ja ilmastopoliittisia tavoitteita – joihin kuuluvat energian

kysynnän vähentäminen, toimitusvarmuus, kilpailukyky ja energian tuotannon, jakelun, siirron ja kulutuksen kestävä kehitys, energiaköyhyyden torjunta, sekä kasvihuonekaasupäästöihin, uusiutuviin energialähteisiin ja energiatehokkuuteen liittyviä EU:n tavoitteita – sekä hyödyntää Euroopan energialähteitä parhaalla mahdollisella tavalla;

129. kehottaa komissiota turvaamaan energiantensiivisen teollisuuden kilpailukyvyn ja varmistamaan teollisten investointien pitkän aikavälin suunnittelun turvallisuuden, missä näkyy komission pyrkimys nostaa teollisuuden osuutta BKT:stä jopa 20 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä;
130. korostaa päästökauppajärjestelmän keskeistä roolia kustannustehokkaana, markkinoihin perustuvana välineenä, jonka avulla Euroopan energiajärjestelmästä voidaan tehdä vähähiilinen ja jonka avulla voidaan saavuttaa unionin vuodelle 2030 ja sen jälkeiseksi ajaksi asettamat päästövähennystavoitteet; korostaa, että markkinavakausvarannon lisäksi päästökauppajärjestelmässä olisi toteutettava vuoden 2020 jälkeinen rakenteellinen uudistus, jotta voidaan ottaa huomioon vuodelle 2030 asetettu hiilidioksidin vähentämistavoite, ja että uudistuksessa olisi oltava mukana konkreettiset ja yhdenmukaisemmat hiilivuotoa koskevat EU:n tason toimenpiteet, elleivät muut merkittävät taloudet toteuta vastaavia toimia;
131. kehottaa komissiota tarkastelemaan edelleen välillisiä hiilikustannuksia ja niiden vaikutusta sähkön hintoihin (ja osuutta sähkön hinnoista) jäsenvaltioissa;
132. korostaa, että päästökauppajärjestelmästä saaduilla tuloilla olisi tuettava erityisesti vähähiilisyyteen tähtäävää innovointia, energiatehokkuutta ja muita hiilidioksidipäästöjä vähentäviä toimia;
133. toteaa, että Euroopan energialähteet ja tehokkaat teknologiat, kuten yhteistuotanto, lisääisivät merkittävästi EU:n energiaturvallisuutta ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamismahdollisuuksia; katsoo, että energiaunionissa on ilmennytävä jäsenvaltioiden oikeus käyttää kaikkia niiden käytettävissä olevia turvallisia, kestäviä ja vähähiilisiä energialähteitä;
134. myöntää, että energiavalikoima kuuluu pääasiassa jäsenvaltion toimivaltaan, mutta ottaa silti huomioon julkisuudessa esiintyvän huolen vesisärötyksen käytöstä ja niistä seurauksista, joita tällä teknologialla saattaa olla ilmastolle, ympäristölle ja kansanterveydelle sekä hiilestä irtautumista koskevalle unionin pitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiselle; pitää kyseenalaisena, voiko vesisärötys olla toteuttamiskelpoinen teknologia Euroopan unionissa, koska epätavanomaisten polttoaineiden mahdollisuudet auttaa vastaamaan unionin tulevaan energiakysyntään ovat pienet ja niiden investointi- ja hyödyntämiskustannukset ovat suuret ja koska öljyn hinta on nykyisin maailmanlaajuisesti alhainen; katsoo, että kansalaisten huoleen on vastattava asianmukaisesti ja että kaikkien vesisärötykseen liittyvien toimien olisi oltava kaikkein tiukimpien ilmastoa, ympäristöä ja kansanterveyttä koskevien normien mukaisia; kehottaa vesisärötykseen valmistautuvia jäsenvaltioita noudattamaan komission vuonna 2014 antamaa suositusta suuritehoista vesisärötystä käyttämällä hyödynnettävien hiilivetyjen (kuten liuskekaasun) tuotannossa noudatettavista vähimmäisperiaatteista;

135. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään aktiivisesti vanhentuneiden, eniten saastuttavien tai turvattomien energialaitosten poistamista käytöstä ja pyrkimään myös vähentämään markkinoiden ylikapasiteettia;
136. kehottaa komissiota parantamaan hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin käytön ehtoja; katsoo, että hiilidioksidin talteenotto ja varastointi voisi edistää siirtymistä vähähiilisiin energiamarkkinoihin, lähentää merkittävästi energiaunionin monipuolista ja luotettavaa energiansaantia koskevia eroavia tavoitteita ja samanaikaisesti vähentää kasvihuonekaasupäästöjä, jotta voidaan saavuttaa vuodeksi 2050 laaditun EU:n etenemissuunnitelman tavoitteet;
137. katsoo, että hiilestä irtautumiseen liittyviä teknologioita, kuten hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia (CCS) sekä hiilidioksidin talteenottoa ja hyödyntämistä (CCU), on kehitettävä ja parannettava huomattavan tutkimus- ja innovointitoiminnan avulla sen varmistamiseksi, että kyseisillä teknologioilla voidaan vähentää fossiilisten polttoaineiden jalanjälkeä tai jopa poistaa se, sillä ne muodostavat edelleen yli 40 prosenttia EU:n energiantuotannosta ja lienevät tulevaisuudessakin tärkeä energialähde;
138. kehottaa komissiota perustamaan NER400-innovaatiorahaston, josta tuettaisiin vähähiilisiä demonstroitihankkeita ja joka perustuisi hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia sekä uusiutuvia energialähteitä koskevaan NER300-ohjelmaan, ja laajentamaan sen soveltamisalaa vähähiilisiin teollisuuden innovaatioihin;
139. toteaa, että ydinvoiman osuus oli 27 prosenttia EU:n sähköntuotannosta ja yli puolet kaikista EU:n vähähiilisistä energialähteistä vuonna 2014, että EU:n 132 ydinvoimalasta on määrä poistaa käytöstä 130 vuoteen 2050 mennessä, mikä jättää merkittävän aukon EU:n sähköntuotannon vähähiilisiin energialähteisiin ja peruskuormavoimaan; panee merkille, että jotkin jäsenvaltiot ovat päättäneet vähentää ydinvoimaa, kun taas osa jäsenvaltioista aikoo rakentaa uusia ydinvoimaloita täyttääkseen kansalliset ja EU:n energia- ja ilmastotavoitteet, ja kehottaa komissiota varmistamaan, että EU tarjoaa tarvittavat puitteet niille jäsenvaltioille, jotka haluavat lisätä ydinvoimaa EU:n sisämarkkina- ja kilpailusääntöjä noudattaen;
140. painottaa, että EU:n rahoitusmekanismeilla tai EU:n rahoituslaitosten pitäisi kaikin tavoin tukea ydinenergiaa;
141. toteaa, että ydinvoima on yksi merkittävimmistä tekijöistä EU:n energiajärjestelmässä, sillä ydinenergian hiilidioksidipäästöt ovat alhaisemmat ja sen avulla vähennetään tuontiriippuvuutta, turvataan vakaa sähköntuotanto, joka palvelee sisämarkkinoita, minkä lisäksi se tarjoaa vakaan perustan energiajärjestelmälle, johon voidaan lisätä asteittain uusiutuvia energialähteitä;
142. kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka ovat asteittain luopumassa ydinvoimasta, varmistamaan, että se korvataan energiantuotannolla, jonka osuus energiatoimituksista on yhtä suuri ja joka vakauttaa yhteistä tuotanto- ja jakelujärjestelmää;
143. katsoo, että vaikka jäsenvaltioiden on voitava määritellä oma energiavalikoimansa ja vaikka kunkin jäsenvaltion on itsenäisesti päätettävä hiilipäästöjensä vähentämistavasta,

toimenpiteitä ja teknologian kehittämistä on ehdottomasti koordinoitava EU:n tasolla, jotta voidaan saavuttaa ilmastoa ja ympäristöä koskevat EU:n ja jäsenvaltioiden tavoitteet; toteaa, että joillakin aloilla EU:n tasolla toteutettavat toimet ovat tehokkaimpia ja että useilla muilla aloilla jäsenvaltioiden tiivis yhteistyö ja koordinointi on olennaista; toteaa, että tällaisen koordinoinnin varmistamiseksi tarvitaan vahva ja luotettava hallintoprosessi;

144. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksia nykyaikaistamisrahaston perustamiseksi ja toteaa, että rahastolle olisi määriteltävä tiukat kriteerit ja suuntaviivat sen varmistamiseksi, että rahoitus kohdennetaan todellisiin energian nykyaikaistamishankkeisiin, jotka valittaisiin soveltamalla teknologisesti neutraalia lähestymistapaa, ja sen perusteella, ovatko hankkeet todistettavasti kasvihuonekaasujen vähentämistä vuoteen 2030 mennessä koskevien EU:n tavoitteiden mukaisia;
145. korostaa, että Euroopan investointipankin olisi osallistuttava edellä mainittujen nykyaikaistamisrahaston kriteerien ja ohjeiden laatimiseen;
146. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan, että energiaunionin kehittämisessä taataan ympäristön ja ilmaston suojeleminen, parempi ilmanlaatu, ulkoisen energiariippuvaisuuden väheneminen, biologinen monimuotoisuus, työllisyys ja teknologiseen innovointiin ja johtajuuteen perustuva EU:n teollisuuden kilpailukyky;
147. korostaa, että kaikilla unionin kansalaisilla on oltava varaa energiaan; katsoo, että välttämällä tarpeetonta kulutusta tehokkuutta lisäämällä, yhteenliittäntöjä vahvistamalla, markkinoita yhdistämällä ja kestäviä energiainvestointeja tekemällä erityisesti rakennuksissa voitaisiin auttaa kaikkia kotitalouksia pääsemään yhdenvertaisesti kestäville, kilpailukykyisille ja turvallisille energia-alan sisämarkkinoille ja pääsemään eroon energiaköyhyydestä, joka vuonna 2012 vaikutti joka neljanteen EU:n kansalaiseen; kehottaa komissiota esittelemään tiedonannon energiaköyhyydestä EU:ssa, liittämään mukaan toimintasuunnitelman sen torjumiseksi sekä sisällyttämään tiedonantoon energiaköyhyyden määritelmän ja indikaattoreita;

Kohti energiatehokasta ja vähähiilistä liikennettä

148. arvioi, että liikenteen osuus Euroopan lopullisesta energiankulutuksesta on 30 prosenttia ja että 94 prosenttia liikenteestä on riippuvaista öljytuotteista; katsoo siksi, että joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastomuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia on rakennettava sellaisen puhtaampaa energiaa koskevan järjestelmän ympärille, joka perustuu selkeästi liikenteen alan irtautumiseen hiilestä; korostaa, että on keskeisen tärkeää yhdistää energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa edistäviä ja innovatiivisia energiateknologioita kehittäviä toimenpiteitä, jotta voidaan saada aikaan ympäristön kannalta kestävä energialähteiden yhdistelmä Euroopan liikennejärjestelmiä varten; katsoo, että olisi rohkaistava käyttämään erilaisia uusiutuvia energialähteitä, myös nesteytettyä maakaasua raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen ja meriliikenteen polttoaineena; kehottaa komissiota antamaan tarvittaessa ehdotuksia ympäristölle haitallisten verotukien poistamisesta; kannattaa tuen myöntämistä tutkimukseen ja innovointiin, jolla pyritään löytämään teknisesti parempia liikennejärjestelmiä sekä ratkaisuja liikkuvuutta tukevien teknologioiden ja politiikkojen alalla;

149. toteaa, että liikenteen alan hiilipäästöjen vähentäminen edellyttää energian, liikenteen ja kaupan politiikanaloilla sekä tutkimuksen sekä innovoinnin aloilla toteutettavien toimenpiteiden yhteensovittamista; korostaa yhdenmukaisten ja rajat ylittävien lähestymistapojen merkitystä maakohtaisen hajanaisuuden ehkäisemisessä, ja painottaa, että on määritettävä sellaisia normeja ja yhteentoimivuusvaatimuksia, joiden avulla eurooppalaiset yritykset voivat hyödyntää markkinoiden mahdollisuuksia;
150. panee merkille, että ajoneuvojen parannetut toimintavaatimukset ja polttoainetehokkuus ovat keskeisen tärkeitä sekä unionin öljyriippuvuuden että kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, ja kehottaa näin ollen teollisuutta, jäsenvaltioita ja komissiota jatkamaan ja vauhdittamaan toimiaan tällä alalla; pyytää komissiota tarkastelemaan uudelleen henkilö- ja pakettiautojen hiilidioksidipäästöjä koskevia normeja vuoden 2020 jälkeiselle ajalle; toteaa kuitenkin, että vaihtoehtoiset polttoaineet, uusiutuvan sähkön avulla toteutettava sähköistäminen ja kestävämpien liikennemuotojen edistäminen ovat pitkän aikavälin ratkaisu, jolla vähennetään liikenteen päästöjä, varmistetaan energian kysynnän vähentäminen ja monipuolistetaan tarjontaa;
151. tukee kattavaa maantieliikennepakettia, jolla edistetään aiempaa tehokkaampaa infrastruktuurin hinnoittelua sekä älykkäiden yhteentoimivien liikennematkistusten käyttöönottoa; korostaa, että energiatehokkuutta voidaan parantaa tukemalla digitalisointia ja älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöä ja kehittämällä innovatiivisia liikennepalveluja; vaatii liikenteen alalle ennakoivaa tutkimus- ja innovointistrategiaa; tukee kestävästä kaupunki- ja maaseutuliikennestä koskevien suunnitelmien kehittämistä maantieliikenteestä aiheutuvien saasteiden, ruuhkien, meluhaittojen ja onnettomuuksien vähentämiseksi; katsoo, että tällaisilla suunnitelmilla olisi pyrittävä poistamaan vammaisiin käyttäjiin sekä kustannuksiin liittyvää epätasa-arvoa;
152. pitää myönteisenä siirtymistä kohti rautatien, lähimerenkulun, sisävesiliikenteen ja meriliikenteen kaltaisia kaikkein kestävämpiä ja energiatehokkaimpia liikennemuotoja ja liikenneväyliä parantamalla niiden kilpailukykyä ja tehokkuutta hiilidioksidipäästöjen vähentämällä; korostaa tässä yhteydessä eri liikennemuotojen yhteensopivuuden merkitystä;
153. kehottaa komissiota ehdottamaan kattavaa tieliikennestrategiaa osana liikenteen alan pyrkimyksiä irtautua hiilestä ja tukemaan lisäpanostuksia sähköisen liikkuvuuden kehittämiseen ja käyttöönottoon tieliikenteessä;
154. huomauttaa, että sähköisten ajoneuvojen käyttöönotto aiheuttaa suuren rasitteen sähköntuotannolle, ja kehottaa laatimaan arvioita siitä, missä määrin nykyinen tuotantokapasiteetti kykenee mukautumaan tilanteeseen;
155. kehottaa komissiota tarkistamaan henkilöautojen polttoaineen kulutusta ja hiilidioksidimerkintöjä koskevaa järjestelmää, jotta varmistetaan, että kuluttajat saavat täsmällisempää, asiaankuuluvampaa ja vertailukelpoisempaa tietoa hiilidioksidipäästöistä, ja polttoaineen kulutuksesta, niin että heidän valintojaan voidaan ohjata energiatehokkaimpiin autoihin, millä puolestaan kannustetaan valmistajia parantamaan ajoneuvojen energiatehokkuutta ja lisäämään energiaturvallisuutta;
156. vaatii komissiota nopeuttamaan tarkistetun testisyklin käyttöönottoa, jotta varmistetaan,

että ajoneuvojen hiilidioksidipäästöt ja muut epäpuhtauspäästöt vastaavat aidossa ajotilanteessa syntyviä päästöjä;

157. kehottaa komissiota vauhdittamaan edistyneiden teknologioiden integrointia innovatiiviseen rautatieliikenteeseen varhaistamalla muista liikennemuodoista raideliikenteeseen siirtymistä koskevan aloitteen käynnistämistä ottaen huomioon, että aloite voi olla avainasemassa ympäristöystävällisen julkisen liikenteen edistämisessä;
158. toistaa, että kansainvälinen merenkulku on edelleen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien sitovien sitoumusten ulkopuolella, vaikka sen liikennemäärät ovat voimakkaassa kasvussa; kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen, joka koskee kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteita kansainvälisen merenkulun alalla, paitsi jos Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) sovitaan sitovista toimista ennen vuoden 2016 päättymistä;
159. painottaa tarvetta lisätä liikennealan, lämmitys- ja jäähdytysalan sekä sähkön hiilipäästöjen vähentämistä koskevien strategioiden koordinoitua; kehottaa komissiota esittämään kokonaisvaltaisia suunnitelmia liikenteen sekä lämmitys- ja jäähdytysalan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi ottaen huomioon muun muassa, että jos saatavilla on runsaasti puhdasta ja edullista sähköä, joka on tuotettu erilaisista uusiutuvista energialähteistä, sitä voitaisiin käyttää sähköajoneuvojen lataamiseen ja lämmitys- ja jäähdytyslaitteiden toimintaan;
160. korostaa tarvetta asettaa etusijalle Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) tuki liikennehankkeille, jotka mahdollistavat teknisen siirtymisen puhtaaseen ja kestäväan liikennejärjestelmään; korostaa, että muilla EU-tason taloudellisen tuen välineillä olisi investoitava ensisijaisesti intermodaalisuuden, rautateiden, meriliikenteen ja sisävesiliikenteen infrastruktuuriin;
161. kannustaa komissiota sisällyttämään kestävän matkailun sertifiointikriteereiden yhdenmukaistamispyrkimyksiinsä EU:n tavoitteiden mukaisesti uusiutuvan energian käyttöä koskevan kriteerin sekä hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevan kriteerin;

Tutkimus, innovointi ja kilpailukyky

162. kehottaa komissiota tehostamaan eurooppalaisten resurssien käyttöä ja niiden ympäristövaikutusten vähentämistä koskevaa tutkimusta kestävän talouskasvun aikaan saamiseksi, työpaikkojen luomiseksi, teollisuuden kilpailukyvyn lisäämiseksi ja etenkin unionin pitkän aikavälin ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseksi;
163. korostaa, että tässä suhteessa olisi hyödynnettävä kaikin tavoin EU:n kaikkia tukimahdollisuuksia turvallisen, kestävän ja vähähiilisen energiateknologian, energiatehokkuuden, uusiutuvien energiamuotojen, älykkäiden sähköverkkojen, hajautetun tuotannon, sähkön varastoinnin sekä liikennejärjestelmän sähköistämisen tehostamiseksi; kehottaa komissiota tehostamaan tehokkaita ja vähäpäästöisiä teknologioita koskevaa tutkimusta ja sen toimeenpanoa, jotta EU saavuttaa vuosiksi 2020 ja 2030 asetetut ja pidemmän aikavälin tavoitteensa ja kykenee parantamaan energiaturvallisuuttaan ja edistämään talouden elpymistä; odottaa näkevänsä nämä painopisteet Horisontti 2020 -tutkimusohjelman väliarvioinnissa; muistuttaa, että

Horisontti 2020:n energiahaasteen tarkoituksena on tukea siirtymistä kohti luotettavaa, kestävä ja kilpailukykyistä energiajärjestelmää, jonka keskeisinä painopistealueina ovat energiatehokkuus, vähähiiliset teknologiat sekä älykkäät kaupungit ja yhteisöt; muistuttaa, että ainakin 85 prosenttia Horisontti 2020 -ohjelman energiahaasteita koskevista määrärahoista käytetään muiden kuin fossiilisten polttoaineiden aloilla ja että vähintään 15 prosenttia energiahaasteita koskevista kokonaismäärärahoista käytetään uusiutuvan energian ja energiatehokkuusteknologian markkinoille tuomiseen;

164. katsoo, että tehokkaampi panostaminen tällaisen teknologian kehittämiseen voi vähentää hiilipäästöjä kustannustehokkaasti, alentaa tuotantokustannuksia ja vähentää energian kysyntää ja että siitä voi siksi olla merkittävää hyötyä pitkällä aikavälillä, minkä lisäksi se vahvistaa teollisuuden kilpailukykyä;
165. panee merkille Euroopan teknisen johtoaseman keskeisillä aloilla, kuten tuuliturbiinien, sähkökaapeleiden, verkkokehittämisen ja -palvelujen sekä kaupunkiliikennejärjestelmien aloilla; pitää valitettavana, että tilanteeseen kohdistuu painetta, ja kehottaa komissiota ryhtymään pikaisesti toimiin johtoaseman säilyttämiseksi;
166. kehottaa painokkaasti komissiota laatimaan aloitteen, joka koskee EU:n maailmanlaajuisia johtoasemaa uusiutuviin energialähteisiin ja vähähiiliseen energiateknologiaan liittyvien teknologian ja innovoinnin alalla, mukaan lukien aaltoenergia, kelluva aurinkoteknologia ja levistä tuotetut biopolttoaineet, sekä edistämään näillä aloilla toteutettavaa julkista ja yksityistä tutkimusta, kehitystä ja innovointia;
167. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota pyrkimään kansallisten ja unionin tutkimusohjelmien parempaan vuorovaikutukseen ja yhteensovittamiseen erityisesti energia-, liikenne-, TVT- ja rakennusalailla, jotta varmistetaan, että etusijalla ovat yhteiset haasteet, kuten energiatehokkuuden lisääminen keskittymällä lämmityssektorin lisäksi myös jäähdytykseen, pienimuotoisten uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen, kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen sekä energiaturvallisuuden lisääminen, uusien uusiutuvien energialähteiden kehittäminen ja uusien teknologioiden markkinoille tulon maksimoiminen;
168. korostaa lisäarvoa, jota TVT:n integrointi energiajärjestelmään antaa, ja kehottaa komissiota ottamaan käyttöön yhteisiä standardeja älykkäille verkoille siirtoverkkojen tasolla, varmistamaan energian vakaan tarjonnan ja vapaan virtaamisen rajojen yli ja lisäämään energiaturvallisuutta sekä varmistamaan jakeluverkkojen tasolla toimitusvarmuuden paikallisyhteisöissä, kaupungeissa ja alueilla; korostaa tässä yhteydessä roolia, joka älykkäämpien energiaverkkojen ja uusien energian varastointiratkaisujen kehittämisellä voi olla uusiutuvien energialähteiden tason nostamisessa;
169. toteaa, että älykkäät mittauslaitteet vaikuttavat merkittävästi jakeluverkon palveluihin; korostaa, että kuluttajien on viime kädessä oltava tietojensa omistajia ja että jakeluverkonhaltijoille ja muille markkinatoimijoille toimitetut tiedot olisi muutettava tunnistamattomiksi, jotta kunnioitetaan kaikin puolin oikeutta yksityisyyteen;

170. katsoo, että energia-alan sisämarkkinoiden edelleen kehittäminen liittyy olennaisesti digitaalisiin sisämarkkinoihin; kehottaa komissiota tukemaan energiaunionin ja digitaalisten sisämarkkinoiden yhteyttä maksimoimalla kuluttajien pääsyn energiapalveluihin digitaalisia alustoja käyttämällä ja kehittämällä energia-alan sisämarkkinat, jotka ovat entistä kilpailukykyisemmät, avoimemmat ja kytketty tiiviimmin digitaaliseen talouteen;
171. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan tietoturvaa ja keskeisiä palveluja kuluttajille tarjoavien kriittisten energiainfrastruktuurien suojelua ennen kaikkea ottaen huomioon teollisuustuotannon kehityksen ja tieto- ja viestintätekniikan kasvavan roolin energia-alalla; painottaa tältä osin verkko- ja tietoturvadirektiivin hyväksymisen ja oikea-aikaisen täytäntöönpanon merkitystä, jotta voidaan säilyttää kriittisten infrastruktuurien korkeatasoinen verkko- ja tietoturva;
172. painottaa, että jäsenvaltioiden olisi Horisontti 2020:n puitteissa priorisoitava kestävän, turvallisen ja kehittymättömämmän energiateknologian kustannusten alentamista ja erityisesti sellaisten teknologioiden kustannusten alentamista, jotka osaltaan vaikuttavat kasvihuonekaasujen maailmanlaajuiseen vähentämiseen ja EU:n vuoden 2030 tavoitteiden saavuttamiseen; kehottaa sekä komissiota että jäsenvaltioita laatimaan selkeän oikeudellisen ja strategisen kehysten ja rahoittamaan tutkimus- ja kehittämisaloitteita ja käyttöönottohankkeita, joiden avulla Euroopan unioni voi saavuttaa sekä ilmastoa, energiaa että ympäristöä koskevat tavoitteensa ja vahvistaa taloudellista kilpailukykyään; suhtautuu myönteisesti komission hyväksymään tarkistettuun SET-suunnitelmaan; korostaa, että tutkimuksessa, kehittämisessä ja innovoinnissa olisi pyrittävä liittämään käyttövalmiita tai kehitysvaiheessa olevia ratkaisuja järjestelmään sen sijaan, että keskitytään yksittäisiin aloihin ja teknologioihin toisistaan erillään;
173. toteaa, että edistyminen ympäristöystävällisten ja kustannustehokkaiden innovaatioiden luomisessa sekä tutkimuksessa ja kehittämisessä on myös avain EU:n ja eurooppalaisen teollisuuden kilpailukykyyn parantamiseen;
174. kehottaa komissiota antamaan selkeän yleiskatsauksen eri rahoitustavoista ja -välineistä, joita ovat muun muassa InvestEU-ohjelma, Verkkojen Eurooppa -infrastruktuurihankkeet, tutkimus- ja kehittämisrahastot, rakenne- ja investointirahastot, älykästä sähköverkkoa koskevat rahoitusvälineet (ERA-Net Plus), Horisontti 2020 -ohjelma (H2020), Euroopan investointipankki (EIP), Euroopan energia-alan elvytysohjelma (EEPR), Verkkojen Eurooppa -väline - Energia (CEF-E), NER 300, hiili- ja terästutkimusrahasto ja Eurogia+, ja selkeyttämään näistä ohjelmista myönnettävää tukea koskevia sääntöjä;

Energiaunionin toteuttaminen: kansalliset ja kaupungit

175. muistuttaa 6 000 Euroopan kaupungin sitoumuksesta toimia johtoasemassa energia-alan muutoksessa etenkin kaupunginjohtajien ilmastopimuksen kautta; vaatii komissiota hyödyntämään kaikilta osin tätä verkostoa sekä muita aloitteita, joita ovat esimerkiksi Älykkäät kaupungit ja yhteisöt -aloite ja Energy Cities -järjestö, ja tukemaan niiden kehitystä tarjoamalla rahoitusta ja henkilöresursseja; katsoo, että kaupunginjohtajien ilmastopimuksen osapuolten olisi oltava etusijalla EU:n rahoitusta jaettaessa;

176. korostaa, että aktiivista koulutusta ja osaamista koskevat strategiat ovat keskeisiä siirryttäessä kestävään ja resurssitehokkaaseen talouteen; kehottaa jäsenvaltioita perustamaan kohdennettuja kansalaisten koulutusohjelmia ja edistämään paikallista yhteisöjohtoista koulutusta, jotta vähennetään energian kysyntää ja edistetään uusiutuvaa energiantuotantoa; painottaa, että energiaunionin menestyminen edellyttää, että kaikilla on pääsy alkuvaiheen koulutukseen ja jatkuvaan koulutukseen, minkä avulla vastataan muuttuviin olosuhteisiin ja kansalaisten toiveisiin ja toisaalta työmarkkinoiden tarpeisiin; muistuttaa, että koulutus- ja täydennyskoulutusohjelmat ovat välttämättömiä, jotta autetaan työntekijöitä hyödyntämään täysin uusiutuvan energian kehitykseen liittyviä kestäviä ja paikallisia työmahdollisuuksia;
177. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä energiayhteisön sopimuspuolille.

18.9.2015

YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

aiheesta ”Kohti Euroopan energiaunionia”
(2015/2113(INI))

Valmistelija (*): Ivo Belet

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

EHDOTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. pitää komission tiedonantoa myönteisenä ja korostaa, että on tärkeää löytää oikea tasapaino sen eri tavoitteiden välillä, joita ovat energiaturvallisuus, kohtuuhintaisuus, energiatehokkuutta tukevat toimet, kunnianhimoinen ilmastopolitiikka ja siirtyminen kestävään vähähiiliseen talouteen nopeuttaen samalla vihreää kasvua, tehostaen EU:n kilpailukykyä ja tarjoten edullisempia hintoja kuluttajille; korostaa, että energian sisämarkkinoiden päätökseen saattaminen ja kunnianhimoiset energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä koskevat tavoitteet ovat keskeisessä asemassa, jotta vähennetään sekä riippuvuutta ulkoisista energialähteistä että kasvihuonekaasupäästöjä;
2. korostaa, että ainoa tapa saavuttaa energiaturvallisuus siten, että energiahinnat pysyvät edullisina ja ilmastotavoitteet saavutetaan, on luoda kestävä energiaympäristö, joka perustuu korkeaan energiatehokkuuden asteeseen, uusiutuvaan energiaan ja älykkääseen infrastruktuuriin; painottaa lisäksi, että oikeita toimia on toteutettava nyt, jotta saavutetaan nämä muutokset tulevien sukupolvien hyväksi;
3. toteaa, että paremmat yhteenliitäntäasteet ja energiantoimitusten monimuotoisuus vahvistavat EU:n kykyä torjua toimitushäiriöitä, lisäävät energiaturvallisuutta ja vähentävät riippuvuutta öljyn, kaasun ja hiilen kaltaisista fossiilisista polttoaineista;

4. painottaa, että työmarkkinaosapuolet on otettava aktiivisesti mukaan tarkasteltaessa yhteiskunnallisen energia-alan keskustelufoorumin välityksellä miten siirtyminen kohti kestävä ja vähähiilistä energiaunionia vaikuttaa yhteiskuntaan;
5. korostaa, että kaikkien uusien aloitteiden olisi oltava avoimia, niissä olisi vältettävä tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden luomista ja otettava täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden oikeus määrittää vapaasti oma energialähteiden yhdistelmänsä;
6. muistuttaa, että Eurooppa-neuvostossa lokakuussa 2014 sovittuihin ”ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin 2030” kuuluu sitoutuminen siihen, että kotimaisia kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään ainakin 40 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna, ja tämä muodostaa perustan energiaunionin hiilestä irtautumiselle; toteaa, että kyseisellä päätöksellä annetaan kaikkein kunnianhimoisin panos kansainvälisiin ilmastoneuvotteluihin, joiden tavoitteena on saada aikaan sitova ilmastositopimus Pariisissa joulukuussa 2015 pidettävässä YK:n ilmastomuutossopimuksen (UNFCCC) osapuolten kokouksessa (COP 21);
7. palauttaa mieliin parlamentin 5. helmikuuta 2014 antaman päätöslauselman, jossa kehoitetaan laatimaan kolme sitovaa tavoitetta: 40 prosentin energiatehokkuustavoite, vähintään 30 prosentin uusiutuvan energian tavoite ja vähintään 40 prosentin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskeva tavoite; kehottaa jälleen neuvostoa ja komissiota osana vuoteen 2030 ulottuvia ilmasto- ja energiapolitiikan puitteita hyväksymään ja panemaan täytäntöön monitahoisen lähestymistavan, joka perustuu keskinäisesti vahvistaviin, koordinoituihin ja yhdenmukaisiin kaasuhuonekaasupäästöjen vähentämistä, uusiutuvia energialähteitä ja energiatehokkuutta koskeviin tavoitteisiin;
8. painottaa avoimen, osallistavan ja kestävan vuoden 2030 hallintajärjestelmää koskevan lainsäädäntöehdotuksen ratkaisevaa merkitystä, jotta voidaan varmistaa vuoden 2030 ilmasto- ja energiatavoitteiden täysimääräinen täytäntöönpano avoimella ja demokraattisella tavalla, taata säännöllinen raportointi ja tietojen vaihto sekä varmistaa, että Euroopan parlamentti osallistuu siihen täysipainoisesti tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen; kehottaa komissiota esittämään vuosittain julkisen kertomuksen energiaunionistrategiaa koskevien toimintapolitiikkojen ja hankkeiden täytäntöönpanosta ja pitämään sitä osana parlamentin toteuttamaa täytäntöönpanon valvontaa; kehottaa lisäksi komissiota tarkistamaan olemassa olevia säädöksiä ja kehittämään uusia kannustimia, jotta edistetään uusia energia-alan investointeja, tuetaan uutta tekniikkaa, luodaan laadukkaita työpaikkoja ja rakennetaan vaurasta kestävä taloutta;
9. tähdentää, että Pariisissa pidettävässä YK:n ilmastomuutossopimuksen (UNFCCC) osapuolten kokouksessa (COP 21) on päästävä kattavaan, kunnianhimoiseen ja sitovaan sopimukseen, jolla annetaan vahvat takeet siitä, että maailmanlaajuinen keskimääräinen lämpötilan nousu jää alle kahden celsiusasteen esiteolliseen aikaan verrattuna, ja johon sisältyy kokonaisvaltainen, vakaa ja yhteinen avoimuus- ja vastuuvetellisuusjärjestelmä, joka kattaa seurannan, raportointivelvoitteet sekä tehokkaan ja vaikuttavan ehtojen noudattamista koskevan järjestelmän; katsoo, että vuoden 2020 jälkeiseen kansainväliseen ilmastojärjestelyyn olisi sisällytettävä säännöksiä, joilla mahdollistetaan kunnianhimoisemmat pyrkimykset, tuetaan kustannustehokkaita hillitsemistoimia ja

tarjotaan mahdollisuuksia suojata ympäristön koskemattomuutta ja kestävää kehitystä; korostaa, että maailman suurimmilta saastuttajilta on saatava vahvat sitoumukset päästöjen vähentämisestä; korostaa EU:n diplomatian keskeistä roolia ilmasto- ja energiakysymyksissä sekä unionin maailmanlaajuisesta johtoasemasta energiatehokkaassa teknologiassa, joka on joustavan energiaunionin painopistealue;

10. korostaa päästökauppajärjestelmän keskeistä roolia kustannustehokkaana, markkinoihin perustuvana välineenä, jonka avulla Euroopan energiajärjestelmästä voidaan tehdä vähähiilinen ja jonka avulla voidaan saavuttaa unionin vuodelle 2030 ja sen jälkeiseksi ajaksi asettamat päästövähennystavoitteet; korostaa, että markkinavakausvarannon lisäksi päästökauppajärjestelmässä olisi toteutettava vuoden 2020 jälkeinen rakenteellinen uudistus, jotta voidaan ottaa huomioon vuodelle 2030 asetettu hiilidioksidin vähentämistavoite, mukaan lukien konkreettiset ja yhdenmukaisemmat hiilivuotoa koskevat EU:n tason toimenpiteet, elleivät muut merkittävät taloudet toteuta vastaavia toimia;
11. kehottaa komissiota tarkastelemaan edelleen välillisiä hiilikustannuksia ja niiden vaikutusta sähkön hintoihin (ja osuutta sähkön hinnoista) jäsenvaltioissa;
12. korostaa, että päästökauppajärjestelmästä saaduilla tuloilla olisi tuettava erityisesti vähähiilisyyteen tähtäävää innovointia, energiatehokkuutta ja muita hiilidioksidipäästöjä vähentäviä toimia;
13. edellyttää unionilta uusia aloitteita päästökauppajärjestelmän piiriin kuulumattomilla aloilla, erityisesti aloilla, joilla on valtava energiatehokkuuspotentiaali, kuten liikenne- ja rakennusala, jotta jäsenvaltioita voidaan auttaa vähennystavoitteiden saavuttamisessa; tukee ”energiatehokkuus etusijalle” -periaatteen käyttöönottoa ja, kuten vuoteen 2030 ulottuvista ilmasto- ja energiapolitiikan puitteista 5. helmikuuta 2014 annetussa parlamentin päätöslauselmassa todetaan, sellaisen unionin tasoisen vuodelle 2030 asetettavan energiatehokkuustavoitteen käyttöönottoa, jossa keskityttäisiin erityisesti päästökauppajärjestelmään kuulumattomiin aloihin; katsoo, että energiatehokkuutta koskeva lainsäädäntö ja EU:n päästökauppajärjestelmä ovat toisiaan tukevia välineitä; kehottaa komissiota täydentämään EU:n päästökauppajärjestelmää päästönormilla, joka antaa selkeän investointisignaalin uudistuvien energianlähteiden kehittämiseen ja kaikkein tehottomimpien hiilivoimaloiden vaiheittaiseen käytöstä poistoon sekä öljyn ja kaasun tuotannon yhteydessä syntyvien metaanipäästöjen vähentämiseen; kehottaa poistamaan vaiheittain fossiilisille polttoaineille myönnettävät tuet;
14. katsoo, että energiatehokkuus on tärkein hyödyntämätön energialähde; kehottaa komissiota yhdistämään kaikkein tehokkaimmat energiatehokkuusratkaisut, kuten älykkäät verkot, liikennemuotojen välinen siirtymä ja ympäristöystävälliset liikennemuodot;
15. toteaa, että EU:n rakennuskannan osuus on noin 40 prosenttia lopullisesta energiankulutuksesta, noin 60 prosenttia EU:hun tuodun kaasun kulutuksesta ja 36 prosenttia hiilidioksidipäästöistä unionissa, minkä lisäksi lämmitys ja jäähdytys ovat suurimmat yksittäiset energiankysynnän lähteet EU:ssa; kehottaa siksi komissiota tutkimaan mahdollisuuksia parantaa energiatehokkuutta rakennusala; korostaa tarvetta nykyaikaistaa lämmitysalaa ja erityisesti kaukolämpöä, jotta parannetaan huoltovarmuutta

ja lisätään energiatehokkuutta; korostaa tarvetta edistää asuin- ja liikerakennuksia koskevaa entistä kunnianhimoisempaa energiansäästöpolitiikkaa tehokkaan eristämisen ja edistyneen rakennussuunnittelun avulla;

16. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tiedostamaan energiatehokkuuden tärkeys ja sen merkitys kuluttajahintojen alentamisen ja energiavarmuuden takaamisen kannalta; pitää tärkeänä, että koko EU:ssa investoidaan energiatehokkuuteen energiaturvallisuussuunnitelmia käyttäen;
17. korostaa, että on tärkeää panna energiatehokkuusdirektiivi ja rakennusten energiatehokkuutta koskeva direktiivi täysimääräisesti täytäntöön ja osoittaa näille alueille enemmän unionin rahoitusta; painottaa, että tarkistuksen osana toteutettavissa toimissa olisi keskityttävä sosiaaliseen asuntotuotantoon ja energiatehottomimpiin rakennuksiin, joissa asuu pienituloisia kotitalouksia;
18. korostaa, että on tarpeen kehittää älykkäitä hallintajärjestelmiä etenkin maantieteellisten alueiden sisällä, jotta uusiutuvien energialähteiden mahdollisuudet voidaan hyödyntää täysimääräisesti ja uusiutuvista lähteistä tuotettu energia voidaan jakaa alueiden kesken tuotantokapasiteetin ja kuluttajien tarpeiden mukaisesti;
19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan etusijalle älykkäiden kaupunkien verkon, jotta voidaan edistää ja vaihtaa parhaita käytäntöjä ja hyödyntää täysipainoisesti energiatehokkuutta ja kasvihuonekaasupäästöjen hillitsemistä koskevien alueellisten ja paikallisten hankkeiden ja toimenpiteiden tarjoamia mahdollisuuksia; korostaa lisäksi kestävämpien energiajärjestelmien tuottamaa hyötyä, koska niiden avulla voidaan lisätä tehokkuutta, kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia ja pienimuotoisia liiketoimintamahdollisuuksia; ehdottaa, että kaikki monitasohallinnon kumppanit kootaan toiminnalliseen foorumiin ja kaupunginjohtajien ilmastotosopimus liitetään aktiivisesti tällaisen avoimen foorumin toimintaan;
20. korostaa, että on poistettava taloudelliset, sääntelyyn liittyvät ja hallinnolliset esteet, jotta kuluttajille annetaan mahdollisuus valvoa omaa energiankulutustaan, heitä kannustetaan sitoutumaan ja investoimaan hajautettuun energiantuotantoon ja heitä suojataan energiaköyhyydeltä;
21. kehottaa komissiota kehittämään innovatiivisia rahoitusaloitteita ja vähähiilisyyttä edistäviä investointivälineitä sekä käyttämään energiatehokkuuden tuottaman hyödyn koko potentiaalia asuntosektorilla, myös haavoittuvassa asemassa olevien perheiden ja kansalaisten asuntojen kestävään peruskorjaukseen;
22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan tasapuoliset toimintaedellytykset uusille liiketoimintamalleille energiamarkkinoilla;
23. kehottaa komissiota kannustamaan kansalaisten ja paikallisviranomaisten aktiivista osallistumista oman energiansa tuotantoon ja hallintaan muun muassa osuuskuntien välityksellä, koska siten edistetään investointeja uusiutuvan energian tuotantoon ja koska kansalaisten osallistuminen energia-alan osuuskuntiin voi lisätä sekä heidän tietoisuuttaan tehokkaan energiankulutuksen hyödyistä että heidän mahdollisuuksiaan vaikuttaa energian hintoihin;

24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vastaamaan maaseudun kehittämisen ja tuista riippuvaisen maatalousalan alhaisen tuottavuuden haasteeseen pitäen sitä tilaisuutena yhdistää maataloutta koskevien eri järjestelmien varoja ja kannustaen uusiutuviin energialähteisiin tehtäviin investointeihin maaseutualueilla, jotta lisätään energiariippumattomuutta ja vähennetään elintarviketuotannon kustannuksia;
25. kehottaa laatimaan uuden maankäytön, maankäytön muutosten ja metsätalouden (LULUCF) päästöjä koskevan EU:n aloitteen ja sisällyttämään sen erilliseen pilariin, jotta jäsenvaltioita autetaan vähentämään maatalouden, maankäytön ja metsätalouden päästöjä, sekä rajoittamaan päästöjä entisestään vuoteen 2030 mennessä vaadittujen energia-alan päästörajoitusten lisäksi;
26. korostaa, että uusiutuvia energialähteitä varten tarvitaan koordinoitumpia tukijärjestelmiä uusiutuvien energialähteiden tukijärjestelmien suunnittelua koskevien Euroopan komission ohjeiden mukaisesti ja että unionissa on lisättävä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisäistä kauppaa esimerkiksi Pohjanmeren verkon kaltaisten hankkeiden välityksellä; kehottaa komissiota varmistamaan tasapuoliset toimintamahdollisuudet uusiutuville energialähteille EU:ssa ja painottamaan enemmän uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön hajautettua tuotantoa ja yksityistä kulutusta, jotta annetaan kestäviä energiamuotoja koskeva selkeä investointisignaali maksimoimalla saatavilla olevien EU:n varojen potentiaali erityisesti tulevan Euroopan strategisten investointien rahaston avulla strategisten infrastruktuurihankkeiden ja ekologisesti kestävien hankkeiden toteuttamiseksi sekä uusiutuvien energialähteiden ja luonnonvarojen käytön tehokkuuden lisäämiseksi; katsoo, että energiaunionissa olisi asetettava etusijalle markkinapohjaiset välineet, joilla edistetään vähäpäästöisiä energiamuotoja; kehottaa luomaan toimivat sisämarkkinat erityisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetun kestävan energian alalla;
27. painottaa, että EU:n energia-alalla on toteutettava yli biljoonan euron arvosta investointeja pelkästään vuoteen 2020 mennessä; katsoo, että investoinnit yhtenäiseen tutkimus- ja innovaatiostrategiaan ovat avaintekijä kehitettäessä vähähiilisiä teknologioita ja erityisesti uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita, älyverkko- ja älytaloteknologioita sekä puhtaita liikenne- ja varastointiratkaisuja, jotta energiaunioni olisi kasvua, työllisyyttä ja kilpailukykyä edistävä voima;
28. painottaa ekologisen suunnittelun menestystä ja mahdollisuuksia parantaa edelleen tuotteiden energiatehokkuutta ja energiankulutusta kotitalouksien energiamenojen ja energiankulutuksen sekä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön lisää täytäntöönpanotoimenpiteitä ottaen samalla huomioon resurssitehokkuutta koskevan laajemman toimintasuunnitelman ja tarkistamaan olemassa olevia toimia niiden asianmukaisuuden varmistamiseksi;
29. korostaa EU:n energiamerkin roolia lisättäessä kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia ja annettaessa heille täsmällistä, asiaankuuluvaa ja vertailukelpoista tietoa energiaan liittyvien tuotteiden energiatehokkuudesta; korostaa tarvetta tarkistaa energiamerkkiä, jotta helpotetaan entisestään kuluttajien energiatehokkaita valintoja ja kannustetaan valmistamaan energiatehokkaita tuotteita;

30. korostaa, että on tarpeen kehittää ja vakiinnuttaa uusia tuotannon, varastoinnin ja uusiutuvan energian kuljetuksen teknologioita paikallisella tasolla toteutettujen innovatiivisten hankkeiden pohjalta;
31. painottaa, että on kiinnitettävä huomiota pieniin ja paikallisiin energia-aloitteisiin, joilla voidaan edistää kohtuuhintaista ja kestäväää energiaa;
32. muistuttaa, että liikennealan energiatehokkuuspotentiaali on huomattava ja sen osuus unionin lopullisesta energiankulutuksesta on yli 30 prosenttia; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön pitkän aikavälin toimenpiteitä, joilla joudutetaan kiireellisesti liikennealan hiilestä irtautumista koskevia unionin pyrkimyksiä varmistaen samalla korkeatasoinen ympäristön- ja terveydensuojelu;
33. viittaa liikennettä käsittelevän valkoisen kirjan väliarviointiin ja toistaa tukevansa kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää koskevia tavoitteita ja pyrkimyksiä; kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen, jossa asetetaan kunnianhimoisia päästönormeja autoille ja kevyille ajoneuvoille vuoteen 2025 mennessä;
34. toistaa, että kansainvälinen merenkulku on edelleen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien sitovien sitoumusten ulkopuolella, vaikka sen liikennemäärät ovat voimakkaassa kasvussa; kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen, joka koskee kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteita kansainvälisen merenkulun alalla, paitsi jos Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä sovitaan sitovista toimista vuoden 2016 loppuun mennessä;
35. edellyttää unionilta kunnianhimoisempia aloitteita, joilla kehitetään kannustimia vaihtoehtoisia polttoaineita koskevan infrastruktuurin käyttöönottamiseksi, sellaisten kestävien ja edistyneiden biopolttoaineiden ja muiden vaihtoehtoisten polttoaineiden, jotka vähentävät merkittävästi kasvihuonekaasupäästöjä elinkaarensa aikana, tuotannon, markkinoille pääsyn ja käytön lisäämiseksi sekä liikenteen sähkökäyttöisyyteen ja uusiutuviin energialähteisiin siirtymisen nopeuttamiseksi; kannustaa käyttämään vaihtoehtoisia polttoaineita liikenneinfrastruktuureissa; korostaa tähän liittyvään tutkimukseen, kehitykseen ja teknologiseen innovointiin kohdistuvien investointien merkitystä; korostaa tarvetta kehittää älykästä infrastruktuuria, kuten älymittareilla varustettuja latauspisteitä;
36. kehottaa komissiota tarkistamaan henkilöautojen polttoaineen kulutusta ja hiilidioksidimerkintöjä koskevaa järjestelmää, jotta varmistetaan, että kuluttajat saavat täsmällisempää, asiaankuuluvampaa ja vertailukelpoisempaa tietoa hiilidioksidipäästöistä, polttoaineen kulutuksesta ja heidän valintojaan voidaan ohjata energiatehokkaimpiin autoihin, millä puolestaan kannustetaan valmistajia parantamaan ajoneuvojen energiatehokkuutta ja lisäämään energiaturvallisuutta;
37. vaatii komissiota nopeuttamaan tarkistetun testisyklin käyttöönottoa, jotta varmistetaan, että ajoneuvojen hiilidioksidipäästöt ja muut epäpuhtauspäästöt vastaavat aidossa ajotilanteessa syntyviä päästöjä;
38. toteaa, että kestäväan metsänhoidon tuottamalla biomassalla voitaisiin edistää vuoteen 2030 ulottuvien puitteiden ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamista;

39. kehottaa painokkaasti komissiota laatimaan aloitteen, joka koskee EU:n maailmanlaajuisista johtoasemaa teknologiaan ja innovointiin liittyvien uusiutuvien energialähteiden ja vähähiilisen energiateknologian alalla, mukaan lukien aaltoenergia, kelluva aurinkoteknologia ja levistä tuotetut biopolttoaineet, sekä edistämään näillä aloilla toteutettavaa julkista ja yksityistä tutkimusta, kehitystä ja innovointia;
40. toteaa, että EU:n nykyistä biopolttoainepolitiikkaa on arvosteltu laajasti sen vuoksi, että siinä ei oteta huomioon epäsuoraan maankäytön muutokseen liittyviä kasvihuonekaasupäästöjä, joita saattaa syntyä, kun olemassa oleva maataloustuotanto siirretään luonnonvaraiselle maalle, sekä EU:n sisällä että sen ulkopuolella;
41. katsoo, että EU:n energiaturvallisuustavoitteiden saavuttamiseksi noudatettavalla kestäväällä lähestymistavalla ei saisi laajentaa maassa kasvatettujen biopolttoaineiden käyttöä, ja että ajoneuvojen polttoainetehokkuuden parantaminen, kuljetuksen kysynnän vähentäminen, voimaperäisen karjankasvatuksen vähentäminen sekä sellaisista jätteistä ja jäännösmateriaalista, jotka eivät aiheuta lisää maankäytön muutoksia, tuotettujen biopolttoaineiden käytön lisääminen ovat parempia vaihtoehtoja;
42. painottaa, että on tuettava sellaisia hankkeita ja investointeja, joissa jätehiiltä käytetään vähähiilisiä kemikaaleja ja kehittyneitä biopolttoaineita tuottavana hyödykkeenä (eli käytetään mikrobeja, joita kasvatetaan runsaasti hiiltä sisältävissä jätökaasuissa, jotka siten muuttuvat polttoaineiksi ja kemikaaleiksi, joilla korvataan fossiililla luonnonvaroilla tuotetut polttoaineet ja kemikaalit (ensimmäisen sukupolven biopolttoaineet)), ja vähennetään siten teollisten prosessien, kuten teräksen valmistuksen, tuottamia päästöjä ja saasteita;
43. pitää valitettavana, että komissio päätti peruuttaa ehdotuksensa energiaverodirektiivin tarkistamisesta, ja että jäsenvaltiot eivät päässeet sopimukseen mallista, jossa energiavero perustuisi hiilidioksidipitoisuuteen ja energiasisältöön;
44. katsoo, että EU:n energiaturvallisuus ja viime kädessä omavaraisuus voidaan saavuttaa pääasiassa edistämällä energiansäästöjä ja uusiutuvaa energiaa, mikä yhdessä muiden vaihtoehtoisten energianlähteiden, kuten biopolttoaineiden, kanssa vähentää riippuvuutta tuonnista; huomauttaa, että energiaturvallisuus on saavutettava yhdessä tiukempien ympäristönsuojelua koskevien määräysten kanssa; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita vastustamaan sellaisten fossiilisten polttoaineiden talteenottomenetelmien käyttöä, joissa hyödynnetään hydraulista murtamisprosessia eli vesisärötystä ja erityisesti suuritehoisia menetelmiä;
45. muistuttaa, että epätavanomaisten fossiilisten polttoaineiden talteenottoon liittyy ympäristö-, ilmasto- ja terveysriskejä; varoittaa edistämästä tällaisia energialähteitä energiaunionin varjolla;
46. kehottaa jäsenvaltioita olemaan myöntämättä lupia uusille suuritehoista vesisärötystä käyttäville toimille unionin alueella ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti ja sen periaatteen mukaisesti, että ennalta ehkäiseviin toimiin on ryhdyttävä, ja ottamaan huomioon vesisärötyksellä toteutettavaan epätavallisten fossiilisten polttoaineiden talteenottoon liittyvät riskit sekä kielteiset ilmasto-, ympäristö- ja terveysvaikutukset sekä liuskekaasuun liittyvää toimintaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ilmenneet aukot;

47. katsoo, että hydraulisen murtamisen käyttöön EU:ssa liittyy riskejä, siitä aiheutuu kielteisiä seurauksia ilmastolle, ympäristölle ja kansanterveydelle ja se uhkaa hiilestä irtautumista koskevan unionin pitkän aikavälin tavoitteen saavuttamista; ei myöskään pidä hydraulista murtamista lupaavana teknologiana, koska epätavanomaisten polttoaineiden mahdollisuudet auttaa vastaamaan unionin tulevaan energiakysyntään ovat pienet ja niiden investointi- ja hyödyntämiskustannukset ovat suuret; pyytää siksi jäsenvaltioita olemaan antamatta lupia uusiin epätavanomaisten polttoaineiden etsintään tai talteenottoon EU:ssa koskeviin toimintoihin, ennen kuin on osoitettu, että ne ovat turvallisia ympäristölle ja kansalaisille;
48. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään pitkän aikavälin energiastrategioita, jotta energia-alalle saataisiin kipeästi kaivattuja investointeja, ja tekemään mahdollisuuksien mukaan kaikkien sidosryhmien kanssa ”kansallisen energia-alan sopimuksen” ottaen huomioon energia-alan etenemissuunnitelman 2050 ja pitkän aikavälin tavoitteen kasvihuonekaasujen vähentämisestä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä;
49. kehottaa komissiota valvomaan, että kansalliset energiastrategiat ovat energiaunionin kestävän kehityksen periaatteiden mukaisia;
50. painottaa, että viime vuosina saavutetusta edistyksestä huolimatta EU:n energiajärjestelmät eivät vielä toimi tavoitellulla tasolla, nykyinen markkinamalli ei tuota riittävästi investointeja ja unionin energiaympäristö on yhä liian sirpaloitunut; korostaa, että EU:n toimivien sisämarkkinoiden ennakoedellytys on hyvien yhteyksien verkko, jolla lakkautetaan jäsenvaltioiden energiahuoltoon liittyvä eristyisyys; kehottaa komissiota tukemaan suurten yhteenliittämishankkeiden loppuunsaattamista;
51. korostaa, että on tärkeää kannustaa asiaankuuluvien alojen omia aloitteita, jotta Euroopan energiaunioni saa laajempaa tukea;
52. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon syrjäisimpien alueiden sekä merentakaisen maiden ja alueiden tarjoamat valtavat, uusiutuvia energialähteitä koskevat mahdollisuudet ottaen huomioon täydelliseen energiaomavaraisuuteen perustuvan kehitysmallin;
53. korostaa niitä merkittäviä ilmastolle, ilmanlaadulle, kansanterveydelle ja ympäristölle koituvia sivuhyötyjä, joita saadaan energiavarmuuden parantamisesta energiatehokkuutta lisäämällä; suosittelee siirtymään uusiutuviin energialähteisiin, kuten tuuli- ja aurinkoenergiaan ja geotermiseen energiaan;
54. toteaa jälleen unionin ja sen jäsenvaltioiden sitoutuneen vahvasti energia-alan sisämarkkinoiden toteuttamiseen siten, että varmistetaan unionin säännösten tiukka noudattaminen; kehottaa komissiota ehdottamaan erityisesti uusiutuvia energialähteitä koskevaa 15 prosentin tavoitetta rajatylittävälle yhteenliittämisinfrastruktuurille vuoteen 2025 mennessä; korostaa, että energia- ja ilmastotavoitteet eivät ole saavutettavissa ellei kehitetä täysin integroitua eurooppalaista verkostoa, johon sisältyy enemmän rajatylittäviä yhteenliittymiä, varastointimahdollisuuksia ja älykkäitä verkkoja, joiden toimitusvarmuus on hyvä, vaikka uusiutuvien energialähteiden osuus suuri; korostaa, että innovatiivisten vähäpäästöisten teknologioiden ja ratkaisujen päivittäminen on tarpeellista;

55. korostaa, että aidossa kiertotaloudessa jätteiden on palauduttava talouteen raaka-aineena, jotta tuotteen lisäarvo säilyy mahdollisimman pitkään, minkä vuoksi tuotteen valmistelu uudelleenkäytettäväksi ja kierrätettäväksi on paljon tärkeämpää kuin polttaminen; huomauttaa, että monissa jäsenvaltioissa on jo liikaa jätteenpolttolaitoksia; painottaa tarvetta parantaa suunnittelua ja tiedonjakoa sekä estää ennalta lukkiutumisvaikutukset; kehottaa painokkaasti komissiota ottamaan huomioon energiaunionin ja kiertotalouden välisen yhteyden;
56. vaatii, että EU:n energiapolitiikan olisi varmistettava energian saatavuus kaikille, edistettävä kohtuullisia energiahintoja kaikkien kuluttajien hyödyksi ja vahvistettava julkista valvontaa ja sääntelyä tällä sektorilla; painottaa, että energia kuuluu ihmisen perustarpeisiin, minkä vuoksi EU:n olisi keskityttävä tiiviisti energiaköyhyyden ongelmaan ja edistettävä toimia tämän ongelman ratkaisemiseksi, sillä se koskee joka neljättä EU:n kansalaista; muistuttaa, että tämä ongelma todennäköisesti pahenee tulevina vuosina;
57. kehottaa komissiota laatimaan energiaköyhyyden torjumiseksi toimintasuunnitelman, jossa esitetään erityistoimenpiteitä ja -menetelmiä energiaköyhyyden poistamiseksi ja EU:n kansalaisten turvaamiseksi, sillä yhä useammat kotitaloudet kärsivät energiaköyhyydestä ja monet ovat suuressa vaarassa suistua samankaltaiseen köyhyYTEEN, yhä useammat sähkön ja kaasun kuluttajat eivät pysty maksamaan laskujaan ja velkaantuvat yhä pahemmin, ja monet päättävät lämmittää kotejaan halvoilla, likaisilla polttoaineilla, jotka vahingoittavat kuluttajien itsensä lisäksi myös heidän ympäristöään;
58. kehottaa komissiota sisällyttämään energiaa koskevan luvun kaikkiin asiaankuuluviin kauppasopimuksiin;
59. suosittelee, että sopimuksissa pyritään ottamaan unioniin liittyvät valtiot mukaan Euroopan unionin energiahankkeisiin;
60. edellyttää täysimääräistä avoimuutta fossiilisten polttoaineiden tukien tilinpidossa EU:ssa; ilmaisee tyytyväisyytensä tällaiseen selkeään raportointiin, esimerkiksi OECD:n vuonna 2013 julkaisemassa fossiilisille polttoaineille myönnettyä talousarviotukea ja verotukea koskevaan raporttiin ”Inventory of Budgetary Support and Tax Expenditures for Fossil Fuels”, jossa esiteltiin 550 toimenpidettä, joilla tuetaan vuosittain fossiilisten polttoaineiden tuotantoa 34 jäsenvaltiossa 55–90 miljardin Yhdysvaltain dollarin arvosta vuosina 2005–2011.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	15.9.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 48 –: 7 0: 8
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Cristian-Silviu Buşoi, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D’Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Josu Juaristi Abaunz, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Paul Brannen, Nicola Caputo, Elena Gentile, Adam Gierek, Martin Häusling, Krzysztof Hetman, Jan Huitema, Mairead McGuinness, James Nicholson, Bart Staes
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Daniela Aiuto, Tiziana Beghin, Ashley Fox, Stefano Maullu

16.9.2015

ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

aiheesta ”Kohti Euroopan energiaunionia”
(2015/2113(INI))

Valmistelija: Francisco Assis

EHDOTUKSET

Ulkoasiainvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. suhtautuu myönteisesti joustavan energiaunionin perustamista koskeviin komission toimiin ja kehottaa toteuttamaan sen nopeasti sekä tarkistamaan ylöspäin sen energia- ja ilmastotavoitteita ja samalla varmistamaan tasapuoliset toimintaedellytykset eurooppalaisten ja Euroopan ulkopuolisten energiantuottajien välillä, tarkistetun päästökauppajärjestelmän laajamittainen soveltaminen mukaan luettuna; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan toimia, joilla varmistettaisiin tasavertaiset kilpailuolosuhteet EU:ssa ja kolmansissa maissa toimivien tuottajien välillä, etenkin pyrittäessä varmistamaan korkeimmat turvallisuus- ja ympäristönormit;
2. korostaa, että EU:n aidossa yhteisessä ulkoisessa energiapolitiikassa olisi kuljettava samaa linjaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kanssa; kehottaa tässä yhteydessä parantamaan korkean edustajan / varapuheenjohtajan ja vastaavien komission jäsenten välistä koordinaatiota, jotta EU:n ulkoisen energiaturvallisuuspolitiikan johdonmukaisuutta vahvistetaan; kehottaa komissiota näin ollen luomaan korkean edustajan / varapuheenjohtajan alaisuuteen voimakkaamman klusterin, jossa kyseisen politiikan koordinoinnista vastaisi yksi henkilö;
3. painottaa, että energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä koskevat sitovat ja kunnianhimoiset EU:n tason ja kansalliset energia- ja ilmastotavoitteet auttaisivat varmistamaan EU:n teknologisen johtoaseman kyseisillä aloilla;
4. korostaa, että energiaa ei pitäisi käyttää poliittisena painostuskeinona jäsenvaltioissa tai niiden välillä eikä kansainvälisessä yhteistyössä tai ulkopoliitiikassa;

5. korostaa, että riittävä, turvattu, vakaa ja kohtuuhintainen energian saanti voi toteutua vain, jos energia-, kauppaa- ja ulkopoliittikka kulkevat johdonmukaisesti ja yhtenäisesti samaa linjaa, mikä tarkoittaa sitä, että EU:n täytyy myös muotoilla energiapolitiikkansa yhteensopivaksi ulkopoliittisten tavoitteidensa ja strategisten etujensa kanssa, etenkin suhteissa kolmansiin maihin, sekä yhteensopivaksi kehitys-, turvallisuus- ja kauppapolitiikan kanssa kaikilla ulkopoliittikan aloilla; katsoo, että EU voi vähentää riippuvuuttaan tietyistä ulkoisista energiantoimittajista ja polttoaineista, mikä osaltaan edistää pitkän aikavälin energiaturvallisuutta, jos käytössä on mahdollisimman paljon uusiutuvia energialähteitä ja jos suositaan ympäristön kannalta kestäviä polttoaineita tai teknologioita;
6. korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on puhuttava yhdellä äänellä kansainvälisellä tasolla, vastustettava Venäjän federaation hajota ja hallitse -taktiikkaa sekä estettävä energiantoimitusreittien sulkemiseen perustuvan poliittisen painostuksen harjoittaminen; varoittaa kuitenkin sellaisen diplomatian vaaroista, jossa tarkoituksella jätetään huomiotta tiettyjen energiantoimituksista vastaavien maiden hallintojen harjoittamat väärinkäytökset ja niiden tukemat väkivaltaisuuDET; muistuttaa siksi, että unionin tehokkaan ja johdonmukaisen ulkopoliittikan on perustuttava demokratian, ihmisoikeuksien ja vapauden keskeisille periaatteille ja arvoille;
7. pitää erityisen tärkeänä, että jäsenvaltioiden välillä vallitsee täydellinen solidaarisuus energiaturvallisuuden alalla;
8. toteaa, että energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian priorisointi sekä tarvittaessa energialähteiden ja toimitusreittien monipuolistaminen vähentää energian kokonaistarvetta ja energiantuontia ja että energia-alan tutkimukselle ja kehittämiselle annettavan tuen lisääminen teknologisesti neutraalilla tavalla on vähähiilistä taloutta tavoittelevan energia-alan oikeudenmukaisen muutoksen kannalta avainasemassa ja elintärkeää EU:n teknologisen johtoaseman vahvistamiseksi; korostaa, että on tärkeää tukea energian varastointi- ja muuntamisteknologiaa heilahtelevien energian maailmanmarkkinahintojen ja kansainvälisessä energiansaannissa ilmenevien katkosten vuoksi;
9. kehottaa komissiota ja korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa luomaan energiaunionin ulkoiselle ulottuvuudelle kattavan kehiksen, jossa keskitytään erityisesti strategisten kumppanuuksien edistämiseen energian tuottaja- ja kauttakulkumaiden kanssa yhteisten arvojen pohjalta etenkin Euroopan naapurialueilla ja laajentumispoliittikan puitteissa; katsoo, että tässä olisi otettava huomioon alueellisen yhteistyön nykyinen tilanne sekä suurten strategisten infrastruktuurihankkeiden suunnittelu ja kehittäminen ja varojen nopea käyttöönotto olemassa olevissa hankkeissa, mukaan luettuina vaihtoehtoisten toimitusreittien ja energiantoimittajien löytäminen niille jäsenvaltioille, jotka ovat nykyään riippuvaisia yhdestä toimittajasta, ja niille, jotka on määritelty energiasaarekkeiksi; pitää erityisen tärkeänä energiakumppanuutta eteläisen Välimeren maiden ja itäisen kumppanuuden maiden kanssa ja katsoo, että Euroopan naapuruuspolitiikan meneillään olevassa tarkastelussa tämä olisi otettava asianmukaisesti huomioon; korostaa, että energiainfrastruktuuria ja energian hallintaa koskevan lainsäädännön laajentaminen Euroopan energiayhteisöksi lisää osaltaan EU:n lähialueiden vakautta ja parantaa investointiympäristöä;

10. kehottaa komissiota jatkamaan painostusta EU:n ja Yhdysvaltojen välisen energianvaihtojärjestelmän perustamiseksi sen kehityksen valossa, jota tällä hetkellä ja tulevaisuudessa tapahtuu tutkimuksessa, innovoinnissa ja sähköverkkujen, kuten suurjännitelinjoiden, toimiluvissa, niin että tavoitteena on kehittää maailmanlaajuinen uusiutuvaa energiaa jakava verkosto;
11. kehottaa komissiota laatimaan kattavan strategian energiatoimitusten monipuolistamiseksi; korostaa, että energiantuonnista ja etenkin yhdestä toimittajasta riippuvaisten maiden on tärkeää saada vähähiilisiä kotimaisia energialähteitä;
12. korostaa, että tulevalla energiaunionilla olisi lopetettava jäsenvaltioiden ja alueiden mahdollinen energiaeristyneisyys ja sen yhteydessä olisi tuettava kaikkein heikoimmassa asemassa olevia maita niiden monipuolistaessa energialähteitään ja toimitusreittejään mahdollisimman pikaisesti;
13. kehottaa komissiota vauhdittamaan jäsenvaltioiden välisten keskinäisten energiayhteyksien luomista, mikä auttaisi vähentämään riippuvuutta EU:n ulkopuolisista energiantoimittajista;
14. kehottaa komissiota määrittelemään ulkoisten toimittajien kanssa energiasopimuksista käytäviä yhteisiä neuvotteluja varten käytettävissä olevat vaihtoehdot, joissa olisi aina noudatettava ja edistettävä EU:n ydinarvoja, joita ovat ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioittaminen sekä sosiaalinen suoja, ympäristönsuojelu ja kuluttajansuojelu; vaatii komissiolle vahvempaa asemaa, jotta voidaan selvittää hallitusten välisten sopimusten ja suurten kaupallisten sopimusten yhteensopivuus unionin oikeuden kanssa ja niiden vaikutukset energiaturvallisuuteen, mukaan luettuina sopimusten ennakkoarvioinnit ja komission osallistuminen neuvotteluihin; korostaa, että luonnonvarojen kestävä käytön ja vähäpäästöisen talouden olisi oltava energiaunionin keskiössä ja sen olisi kuvastuttava EU:n toiminnassa ja sen urauurtavissa pyrkimyksissä ilmastonmuutoksen torjumiseksi; korostaa, että energiaunionin olisi perustuttava neuvottelemiseen yhdellä äänellä kolmansien maiden kanssa; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan vapaaehtoisesti käyttöön yhteisen neuvottelumekanismin, jotta vahvistettaisiin EU:n kollektiivista neuvottelupotentiaalia, joka johtaisi EU:n neuvottelukantaan;
15. kehottaa komissiota perustamaan energiaturvallisuutta, ulkopoliittikkaa ja energiaunionia käsittelevän korkean tason mietintäryhmän, jossa Euroopan parlamentilla ja yhteiskunnan sidosryhmillä olisi vahva edustus ja osallisuus, jotta voitaisiin kehittää uskottavia pitkän aikavälin kysyntää, tarjontaa ja yhteistyötä koskevia skenaarioita ulkoisten kumppaneiden kanssa, etenkin uusiutuvaan energiaan ja energiatehokkuuteen liittyvien valmiuksien luomisen ja teknologiavaihdon sekä energian ja ihmisoikeuksien välisen suhteen aloilla;
16. kehottaa komissiota säilyttämään tavoitteensa sisällyttää erillinen energialuku transatlanttiseen kauppaa- ja investointikumppanuuteen (TTIP);
17. katsoo, että jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus on se kaikenkattava periaate, jolla varmistetaan energiansaanti ja joka olisi ulotettava myös energiayhteisön sopimuspuoliin.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	15.9.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 51 -: 10 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Javier Couso Permuy, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jacek Saryusz-Wolski, Alyn Smith, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Cătălin Sorin Ivan, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Miloslav Ransdorf, Jean-Luc Schaffhauser, György Schöpflin, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Traian Ungureanu, Bodil Valero
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Claudiu Ciprian Tănăsescu

24.9.2015

KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

aiheesta ”Kohti Euroopan energiaunionia”
(2015/2113(INI))

Valmistelija: Klaus Buchner

EHDOTUKSET

Kansainvälisen kaupan valiokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. on vahvasti sitä mieltä, että pitkällä aikavälillä kestävä energiaunionin olisi perustuttava yhteenliitettävyyteen ja erityistä huomiota olisi kiinnitettävä energiasaarekkeisiin ja heikoimmassa asemassa oleviin unionin alueisiin, parantuneeseen energiatehokkuuteen, energiansäästöön, turvallisten ja ympäristön kannalta kestävien kotimaisten energiavarojen täysimääräiseen käyttöön, kustannustehokkuuteen, energiaköyhyyden poistamiseen, omavaraisuuden parantamiseen ja yhteistyöhön sekä tulevaisuuden energiainfrastruktuureista tehtyihin luotettaviin vaikutustenarviointeihin; kannattaa energiaunionin tavoitetta, jonka mukaisesti on luovuttava fossiilisia polttoaineita käyttävästä taloudesta, jossa energiahuolto perustuu keskitettyyn tarjontapuolen lähestymistapaan ja joka on riippuvainen vanhasta teknologiasta; on vakuuttunut siitä, että kaupalla voidaan edistää tämän tavoitteen saavuttamista;
2. painottaa, että EU:n olisi asetettava etusijalle se, että se auttaa heikoimmassa asemassa olevia maita monipuolistamaan energialähteitään ja toimitusreittejään, mukaan luettuina vastakkaisvirtaukset, ja keskittyttävä uusiutuviin energialähteisiin ja niiden varastointimahdollisuuksiin, jotta energiatehokkuutta kyettäisiin parantamaan maailmanlaajuisesti; katsoo, että unionin olisi autettava energiaköyhyyden poistamisessa, edistettävä kestävää kehitystä maailmanlaajuisesti ja tuettava maailmanlaajuisesti toimia ilmastomuutokseen reagoimiseksi;
3. toteaa, että EU tuo muualta 53 prosenttia kuluttamastaan energiasta noin 400 miljardilla eurolla, mikä tekee siitä maailman suurimman energiantuojan; muistuttaa, että 61 prosenttia tuotavasta kaasusta käytetään rakennuksissa pääasiassa lämmitys- ja

jäähdytystarkoituksiin ja että energian kysyntä rakennusallalla on noin 40 prosenttia energian kulutuksesta EU:ssa ja kolmasosa maakaasun käytöstä; korostaa, että sen takia energiatehokkuuden parantaminen vaikuttaisi merkittävästi kolmansista maista peräisin olevan EU:n energiantuonnin vähentämiseen ja jäsenvaltioiden kaupan alijäämiin ja vahvistaisi näin EU:n neuvotteluasemaa energiaan liittyvissä ulkopoliittisissa asioissa; on vakuuttunut siitä, että sitovat energiatavoitteet olisivat kustannustehokas tapa saavuttaa energiaomavaraisuutta koskeva tavoite; toteaa, että työttömyyttä voitaisiin vähentää kunnianhimoisella ohjelmalla, jolla parannetaan asumisen energiatehokkuutta kaikkialla EU:ssa;

4. kannattaa energiaunionin tavoitetta, jonka mukaisesti on luovuttava fossiilisia polttoaineita käyttävästä taloudesta, jossa energiahuolto perustuu keskitettyyn tarjontapuolen lähestymistapaan ja joka on riippuvainen vanhasta teknologiasta ja vanhentuneista liiketoimintamalleista; on vakuuttunut siitä, että kaupalla voidaan edistää tämän tavoitteen saavuttamista;
5. painottaa, että kaikkiin kauppasopimuksiin olisi sisällytettävä energiaa käsitteleviä lukuja, joilla pyritään perustamaan osapuolia hyödyttäviä energiakumppanuuksia ja parantamaan energiavarojen saatavuutta ja ulkomaisille markkinoille pääsyä sekä vakiintuneiden pitkäaikaisten kumppanien että uusien mahdollisten kumppanimaiden osalta muun muassa mutta ei yksinomaan Keski-Aasiassa, Pohjois-Afrikassa, Välimeren maissa ja Amerikoissa, ja katsoo, että kauppasopimuksilla olisi tehtävä EU:n energiahuollosta entistä varmempaa samalla, kun mahdollistetaan energialähteiden monipuolistaminen, energiatuotteiden laatustandardien vahvistaminen ja kestävä energiantuotannon yhteisten standardien kehittäminen; pitää edelleen erittäin tärkeänä, että vähennetään riippuvuutta tuontienergiasta erityisesti tehostamalla uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkuuden edistämistä; vaatii EU:n kauppapolitiikalta ja EU:n energiapolitiikan periaatteilta johdonmukaisuutta tässä asiassa ja korostaa, että kauppasopimusten energiaa käsittelevien lukujen olisi tuettava EU:n yleisiä ilmastoa ja kestävää energiaa koskevia tavoitteita samoin kuin vähähiiliseen talouteen siirtymisen yleistavoitetta Eurooppa-neuvoston maaliskuussa 2015 energiaunionista antamien päätelmien mukaisesti;
6. korostaa, että EU:n kauppapolitiikalla olisi pyrittävä lisäämään energiavarmuutta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 194 artiklan mukaisesti sekä monipuolistamaan Euroopan energialähteiden yhdistelmää ja vähentämään riippuvuutta yksittäisistä ulkoisista toimitus- ja kuljetuslähteistä siten, että samalla kunnioitetaan asiaa koskevaa perussopimuksessa määrättyä toimivallan jakoa; korostaa, että jos vähennetään riippuvuutta yhdestä toimittajasta, se ei saa lisätä riippuvuutta toisesta toimittajasta; katsoo, että kaikkien EU:n infrastruktuurihankkeiden ja kauppasopimusten, joilla pyritään monipuolistamaan energialähteitä, energiatoimituksia ja energian toimitusreittejä, on vastattava täysin unionin pitkän aikavälin sitoutumista vähähiiliseen talouteen siirtymiseen sekä EU:n ympäristö- ja muuta asiaankuuluvaa lainsäädäntöä;
7. katsoo, että energian kysynnän järjikeräistäminen sekä turvallisten ja ympäristön kannalta kestävien kotimaisten energiavarojen käytön edistäminen, energiatehokkuuden ja energiaverkkojen yhteenliitettävyyden lisääminen kunnianhimoisten sitovien tavoitteiden avulla samoin kuin kansalaisten opettaminen vastuullisiksi energian kuluttajiksi ovat kaikkein tehokkaimpia keinoja vähentää ulkoista riippuvuutta epävakaisista kansainvälisistä

energiatoimittajista ja saavuttaa EU:n ilmastotavoitteet; katsoo, että energiariippuvuutta voidaan vähentää lyhyellä aikavälillä järkiperaistamalla energian kysyntää, kehittämällä uusiutuvia energialähteitä ja niiden varastointia, kaasun varastointia, kehittämällä vastakkaisvirtausinfrastruktuuria ja tukemalla uusia hankkeita, joiden avulla on mahdollista käyttää mahdollisimman paljon olemassa olevaa infrastruktuuria ja laatimalla toimitusvarmuutta koskevia alueellisia suunnitelmia;

8. korostaa, että on tarpeen poistaa pullonkauloja ja kehittää yhteyksiä, jotka mahdollistavat kaupankäynnin rajojen yli ja luovat kilpailukykyiset ja hyvin integroidut alueelliset energiamarkkinat;
9. huomauttaa, että Euroopan energiantuontistrategiassa on otettava huomioon energialähteiden todelliset kustannukset ja hyödyt ottamalla paikallinen väestö aktiivisesti mukaan päätöksentekoprosesseihin ja arvioimalla kaikkia suoria ja välillisiä tekijöitä eikä pelkästään energialähteiden suoraan käyttöön liittyviä tekijöitä; palauttaa mieliin epätavanomaisten fossiilisten polttoaineiden tuotannosta aiheutuvat ympäristö-, ilmasto- ja terveysriskit ja -vaikutukset;
10. korostaa, että kaupankäynnillä voi olla suuri merkitys tulevaisuuteen suuntautuvan energiateknologian edistämisessä ja kehittämisessä erityisesti energian varastoinnin ja liikenteen alalla esimerkiksi ympäristöystävällisten hyödykkeiden edistämisessä sekä kansainvälisten energiatehokkuusvaatimusten kehittämisessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kohtelemaan energiatehokkuutta itseoikeutettuna energialähteenä; korostaa, että nykyiset tekniikat aurinko- ja tuulivoiman muuttamiseksi kaasuksi voivat suojata epävakaisilta energian maailmanmarkkinahinnoilta, kun otetaan huomioon nykyiset valtavat varastointilaitokset, kaasun kuljetusverkot ja nykyaikaiset kaasuvoimalat; korostaa, että EU:n kauppapolitiikalla olisi pyrittävä tullien ja tullien ulkopuolisten tarpeettomien kaupan esteiden poistamiseen innovatiivisten energiateknologioiden alalla; toteaa, että EU:n yrityksillä on 40 prosentin osuus kaikista uusiutuvia energialähteitä koskevaan teknologiaan liittyvistä patenteista;
11. suhtautuu myönteisesti EU:n ja 13 muun WTO:n jäsenen välisiin neuvotteluihin ympäristöystävällisiä hyödykkeitä koskevasta aloitteesta, joka koskee tuotteita, palveluja ja tekniikoita, joilla edistetään vihreää kasvua, ympäristönsuojelua, ilmastotoimia ja kestävä kehitystä; kehottaa saattamaan neuvottelut päätökseen vuoden 2015 loppuun mennessä WTO:n ministerikokouksessa Nairobissa;
12. kehottaa komissiota varmistamaan kilpailunvastaisen toiminnan tiukemman valvonnan ja huolehtimaan polkumyynnin vastaisista toimista unionin energiateollisuuden suojelemiseksi epäreilulta tuonnilta kolmansista maista;
13. pitää erityisen tärkeinä kauppasopimuksiin sisältyviä määräyksiä, jotka liittyvät teknologiayhteistyöhön ja palveluihin energiatehokkuuden alalla sekä uusiutuvien energioiden hajautettuun tuotantoon, ylläpito ja ohjelmistokehitys mukaan luettuina; toteaa, että vähähiilisyys on Euroopan unionin ja monien kumppanimaiden, alueiden ja kaupunkien yhteinen tavoite;
14. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota – sen maailmanlaajuisen ilmastopolitiikan ja fossiilisten polttoaineiden tukien vaiheittaista poistamista koskevan G20-maiden

sitoumuksen mukaisesti – kieltämään välittömästi vientiluotot investoinneilta fossiilisia polttoaineita käyttäviin voimalaitoksiin;

15. pitää valitettavana, että keskustelut kaupan suojatoimien uudenaikaistamisesta ovat pysähtyneet neuvostossa siitä huolimatta, että parlamentti on ilmaissut voimakkaan tukensa tiukemmille toimille kolmansista maista peräisin olevan epäreilun tuonnin torjumiseksi;
16. kehottaa komissiota kannustamaan kansainvälisen kaupan välineiden avulla kehitysmaita monipuolistamaan energiantuotantoaan ja edistämään erityisesti aurinkoenergian tuotantoa EU:n eteläisillä naapurialueilla;
17. kehottaa neuvostoa jatkamaan kaupan suojatoimien uudenaikaistamista, jotta voidaan varmistaa, että unionin valmistusteollisuus voi hyötyä täysimääräisesti energiakäännteestä, erityisesti turbiineista, aurinkopaneeleista, korkealaatuisesta teräksestä ja rakennusmateriaaleista;
18. korostaa, että ympäristöhyödykkeitä koskevasta sopimuksesta käytävien neuvottelujen on perustuttava ympäristöhyödykkeiden määritelmään, joka on johdonmukainen EU:n politiikkatoimien kanssa ja joka ei voi olla ristiriidassa ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) puitteissa hyväksyttyjen kehitysmaita koskevien toimenpiteiden kanssa;
19. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään tarvittaessa yhteistyötä sellaista tietojenvaihtomekanismia varten, jossa käsitellään kolmansien maiden kanssa energia-alalla tehtäviä hallitustenvälisiä sopimuksia; kehottaa komissiota selvittämään myös, mitkä ovat käytettävissä olevat vaihtoehdot ulkoisten toimittajien kanssa tehtävien energiasopimusten neuvottelemiseksi vapaaehtoisesti EU:n puolesta; muistuttaa, että apua olisi annettava vain, jos yksi tai useampi jäsenvaltio sitä erityisesti pyytää, ja samalla olisi otettava huomioon yrittäjien vapaus tehdä päätöksiä;
20. korostaa, että energia-alan sopimusten on aina perustuttava vastavuoroisuuden periaatteeseen, laatuvaatimusten varmistamiseen sekä oikeudellisten toimintapuitteiden ja EU:n lainsäädännön noudattamiseen; kehottaa komissiota kehittämään unionin ulkopuolisten maiden kanssa tehtäviä energiasopimuksia koskevia normeja, joilla edistetään unionin etuja; kehottaa demokratian ja avoimuuden edistämisen nimissä komissiota säännöllisesti tiedottamaan parlamentille unionin ja sen ulkopuolisten maiden kanssa tehtävistä energiasopimuksista;
21. kehottaa komissiota edistämään energia-alan yhteistyöaloitteita Välimeren maiden kanssa, minkä avulla edistetään kyseisten maiden asukkaiden rauhaa ja vaurautta, ja korostaa roolia, joka EU:n kauppapolitiikalla voi olla yhteyksien parantamisessa Välimeren molemmilla puolella; on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että on tärkeää rakentaa Välimeren kaasukaupan keskus, ja katsoo, että olisi harkittava tällaisten infrastruktuurien tukemista EU:n rahoitusvälineiden kautta; huomauttaa, että samalla Välimeren alueen jäsenvaltioita olisi aktiivisesti tuettava niiden aurinkoenergiakapasiteetin kehittämisessä ja mahdollisen ylijäämän syöttämisessä heikommassa asemassa olevien jäsenvaltioiden verkkoon;

22. korostaa, että EU:n energiasopimuksista kolmansien maiden kanssa käytävien neuvottelujen aloittaminen antaisi EU:lle vahvemman äänen kansainvälisillä foorumeilla ja loisi tarvittavat puitteet Euroopan energiavarmuutta parantaville hankkeille, joita ovat erityisesti laajamittaiset investoinnit kansainvälisiin infrastruktuurihankkeisiin.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	22.9.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 31 -: 7 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Salvatore Cicu, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Ayxelà, Eleonora Forenza, Karoline Graswander-Hainz, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Gabriellus Landsbergis, Bernd Lange, Emmanuel Maurel, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Matteo Salvini, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Klaus Buchner, Dita Charanzová, Edouard Ferrand, Agnes Jongerius, Sander Loones, Gabriel Mato, Fernando Ruas, Jarosław Wałęsa
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Marco Affronte, Andrejs Mamikins

15.7.2015

LIIKENNE- JA MATKAILUVALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

aiheesta ”Kohti Euroopan energiaunionia”
(2015/2113(INI))

Valmistelija: Henna Virkkunen

EHDOTUKSET

Liikenne- ja matkailuvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. suhtautuu myönteisesti komission näkemykseen kestävästä, vähähiilisestä ja ilmastoa säästävästä energiaunionista, johon sisältyy koko mantereen kattava integroitu energiajärjestelmä sekä energian sisämarkkinoiden toteuttaminen kilpailun ja energiansaannin turvaamisen pohjalta, mikä mahdollistaa sen, että unioni voi vähentää riippuvuuttaan unionin ulkopuolisista maista, ja luo laadukkaita työpaikkoja ja kasvua; muistuttaa, että vähentämällä riippuvuutta energian tuonnista tuetaan suoraan myös Euroopan taloutta;
2. kehottaa komissiota seuraamaan aiempaa tehokkaammin kansainvälisissä järjestöissä ja ympäristö- ja ilmastomuutosfoorumeilla maailman muiden maiden hiilidioksidipäästövähennyksiä ottaen huomioon, että kyse on maailmanlaajuisesta ongelmasta;
3. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään liikenteen EU:n ilmastopolitiikkaan yhtenä keskeisenä painopistealana erityisesti tulevaa ilmastopimuksen osapuolten konferenssia (COP21) koskevista keskusteluista, ja ehdottamaan esimerkiksi yhdenmukaisia polttoainetehokkuutta koskevia normeja raskaita tavarankuljetusajoneuvoja, linja-autoja ja aluksia varten ottaen huomioon, että sellaisia sovelletaan jo henkilö- ja pakettiautoihin;
4. arvioi, että liikenteen osuus Euroopan lopullisesta energiankulutuksesta on 30 prosenttia ja että 94 prosenttia liikenteestä on riippuvaista öljytuotteista; katsoo siksi, että joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastomuutospolitiikkaa koskeva

puitestrategia on rakennettava sellaisen puhtaampaa energiaa koskevan järjestelmän ympärille, joka perustuu selkeästi liikenteen alan irtautumiseen hiilestä; korostaa, että on keskeisen tärkeää yhdistää energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa edistäviä ja innovatiivisia energiateknologioita kehittäviä toimenpiteitä, jotta voidaan saada aikaan ympäristön kannalta kestävä energialähteiden yhdistelmä Euroopan liikennejärjestelmiä varten; katsoo, että olisi rohkaistava käyttämään erilaisia uusiutuvia energialähteitä, myös nesteytettyä maakaasua raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen ja meriliikenteen polttoaineena; kehottaa komissiota antamaan tarvittaessa ehdotuksia ympäristölle haitallisten verotukien poistamisesta; kannattaa tuen myöntämistä tutkimukseen ja innovointiin, jolla pyritään löytämään parempia liikennetkaisuja sekä teknologisesti että liikkuvuutta tukevien teknologioiden ja politiikkojen alalla;

5. korostaa, että ilmailu ja meriliikenne ovat alat, joilla päästöt ja öljynkulutus kasvavat nopeimmin Euroopassa; kiinnittää huomiota siihen, että ilmailulle ja merenkululle asetettujen hiilidioksidipäästötavoitteiden saavuttaminen edellyttää Kansainvälisessä siviili-ilmailujärjestössä (ICAO) ja Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) sovittavia maailmanlaajuisesti sovellettavia sääntöjä; huomauttaa, että ympäristönormien vastavuoroisuus on olennaista Euroopan toimialojen kilpailukyvyn kannalta; panee merkille, että kyseiset elimet eivät ole toistaiseksi toteuttaneet tehokkaita toimia ilmailun ja merenkulun päästöjen sääntelemiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään aloitteita, joilla vauhditetaan etenemistä kohti tällaista maailmanlaajuisia sopimusta ja kohti kyseisten elinten demokraattisen vastuullisuuden lisäämistä; korostaa, että on tärkeää ottaa huomioon saarten ja syrjäisimpien alueiden erityiset olot, jotka johtuvat niiden taloudellisista, sosiaalisista ja alueellisista rajoituksista;
6. kannustaa kehittämään energiainfrastruktuureja ja myös vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuureja makroalueellista lähestymistapaa soveltaen, jotta voidaan torjua energiasaarekkeiden muodostumista; kannustaa lisäksi käyttämään ”metanolitalouden” ja ”älykkäiden verkkoinfrastruktuurien” kaltaisia käsitteitä myös sähköisen liikkuvuuden kohdalla ja käsitettä ”tavara-ajoneuvot energiavarastona” energian tehokkaan käytön lisäämiseksi ja toimitusvarmuuden parantamiseksi;
7. toteaa, että 70 prosenttia Euroopan kansalaisista asuu kaupungeissa, ja kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan yhdessä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa kohdennettuja toimenpiteitä julkisen kaupunkiliikenteen muuttamiseksi joustavammaksi, turvallisemmaksi, kustannustehokkaammaksi, energiatehokkaammaksi ja kohtuuhintaiseksi; muistuttaa, että kaupunkialueiden vastuullisella maankäytöllä ja suunnittelulla sekä kestävillä liikennetkaisuilla autetaan vähentämään tehokkaasti hiilidioksidipäästöjä; kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä, joilla edistetään julkista liikennettä, ajoneuvojen yhteiskäyttöön perustuvia liikkumistkaisuja ja kävely- ja pyöräilymahdollisuuksia etenkin tiheään asutuilla alueilla, sekä antamaan tarvittaessa unionin sääntöjen ajantasaistamista koskevia ehdotuksia, joilla edistetään multimodaalisuutta sekä uusia logistiikkapalveluja; painottaa tässä yhteydessä, että eri liikennemuotojen yhteensopivuuden, uudenlaisen tieto- ja viestintätekniikan sekä ympäristöystävällisten moottoreiden käyttöön ottamisen tarjoamaa potentiaalia ei ole vielä kartoitettu;
8. vaatii antamaan kattavaa lainsäädäntöä, jolla pyritään vauhdittamaan pitkän aikavälin

julkisia ja yksityisiä investointeja ja rahoitusjärjestelmiä sellaisia lupaavia ja innovoivia teknologioita varten, joita käytetään uusiutuvia polttoaineita ja nykyaikaista moottoriteknologiaa koskevassa tutkimuksessa niihin liittyvässä tuotannossa ja jakelussa teknologisesti neutraalilla tavalla, joka ei johda markkinavääristymiin; vaatii eurooppalaisia liikenteen verkkoinfrastruktuureja, joissa keskitytään kestäviin ja ympäristöystävällisempiin liikennemuotoihin; tähdentää, että on vältettävä kaupallisia ja teknologisia sudenkuoppia; korostaa tarvetta vähentää päästöjä korvaamalla vähitellen fossiiliset polttoaineet uusiutuvilla polttoaineilla, sähköllä tai vähähiilillä vaihtoehtoilta; katsoo, että on tuettava nesteytetyn maakaasun käyttöönoton varhaistamista; muistuttaa, että avaamalla uusiutuvien polttoaineiden markkinat ilmailualalla EU voisi säilyttää johtoasemansa uusiutuvan energian alalla;

9. toteaa, että liikenteen alan hiilipäästöjen vähentäminen edellyttää energian, liikenteen, kaupan ja tutkimuksen sekä innovoinnin politiikanaloilla toteutettavien toimenpiteiden yhteensovittamista; korostaa yhdenmukaisten ja rajat ylittävien lähestymistapojen merkitystä maakohtaisen hajanaisuuden ehkäisemisessä, ja painottaa, että on määritettävä sellaisia normeja ja yhteentoimivuutta koskevia vaatimuksia, joiden avulla eurooppalaiset yritykset voivat hyödyntää markkinoiden mahdollisuuksia;
10. huomauttaa, että sähköisten ajoneuvojen käyttöönotto aiheuttaa suuren rasitteen sähköntuotannolle, ja kehottaa laatimaan arvioita siitä, missä määrin nykyinen tuotantokapasiteetti kykenee mukautumaan tilanteeseen;
11. pitää myönteisenä siirtymistä kohti rautatien, lähimerenkulun, sisävesiliikenteen ja meriliikenteen kaltaisia kaikkein kestävämpiä ja energiatehokkaimpia liikennemuotoja ja liikenneväyliä parantamalla niiden kilpailukykyä ja tehokkuutta hiilidioksidipäästöjen vähentämisen yhteydessä; korostaa tässä yhteydessä eri liikennemuotojen yhteensopivuuden merkitystä;
12. kehottaa komissiota ehdottamaan kattavaa tieliikennestrategiaa osana liikenteen alan pyrkimyksiä irtautua hiilestä ja tukemaan lisäpanostuksia sähköisen liikkuvuuden kehittämiseen ja käyttöönottoon tieliikenteessä;
13. toteaa, että kaasuun perustuvassa tieliikenteessä on kyse hiilidioksidipäästöjä aiheuttavasta kypsästä teknologiasta, joka voi tarjota tarkoituksenmukaisen välivaiheen ratkaisun siirryttäessä puhtaaseen liikenteeseen; korostaa kuitenkin, että infrastruktuurin käyttöönottoa koskevat tuet olisi kohdennettava puhtaaseen tekniikkaan;
14. tukee kattavaa maantiiliikennepakettia, jolla edistetään aiempaa tehokkaampaa infrastruktuurin hinnoittelua sekä älykkäiden yhteentoimivien liikenneratkaisujen käyttöönottoa; korostaa, että energiatehokkuutta voidaan parantaa tukemalla digitalisointia, ottamalla käyttöön älykkäitä liikennejärjestelmiä ja kehittämällä innovoivia liikennepalveluja; vaatii liikenteen alalle ennakoivaa tutkimus- ja innovointistrategiaa; tukee kestävästä kaupunki- ja maaseutuliikennestä koskevien suunnitelmien kehittämistä maantiiliikenteestä aiheutuvien saasteiden, ruuhkien, meluhaittojen ja onnettomuuksien vähentämiseksi; katsoo, että tällaisilla suunnitelmilla olisi pyrittävä poistamaan vammaisiin käyttäjiin sekä kustannuksiin liittyvää epätasa-arvoa;
15. kannustaa komissiota sisällyttämään kestävä matkailun sertifiointikriteereiden

yhdenmukaistamispyrkimyksiinsä EU:n tavoitteiden mukaisen uusiutuvan energian käyttöä koskevan kriteerin sekä hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevan kriteerin;

16. kehottaa komissiota vauhdittamaan edistyneiden teknologioiden integrointia innovatiiviseen rautatieliikenteeseen varhaistamalla muista liikennemuodoista raideliikenteeseen siirtymistä koskevan aloitteen käynnistämistä ottaen huomioon, että aloite voi olla avainasemassa ympäristöystävällisen julkisen liikenteen edistämisessä;
17. korostaa tarvetta asettaa etusijalle Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) tuki liikennehankkeille, jotka mahdollistavat teknisen siirtymisen puhtaaseen ja kestävään liikennejärjestelmään; korostaa, että muilla EU-tason taloudellisen tuen välineillä olisi investoitava ensisijaisesti intermodaalisuuden, rautateiden, meriliikenteen ja sisävesiliikenteen infrastruktuuriin.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	14.7.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 40 –: 6 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Daniela Aiuto, Lucy Anderson, Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Deirdre Clune, Michael Cramer, Luis de Grandes Pascual, Andor Deli, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Dieter-Lebrecht Koch, Stelios Kouloglou, Merja Kyllönen, Miltiadis Kyrkos, Bogusław Liberadzki, Marian-Jean Marinescu, Georg Mayer, Gesine Meissner, Cláudia Monteiro de Aguiar, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Christine Revault D’Allonnes Bonnefoy, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, David-Maria Sassoli, Claudia Schmidt, Claudia Tapardel, Keith Taylor, Pavel Telička, István Ujhelyi, Peter van Dalen, Wim van de Camp, Janusz Zemke, Roberts Zīle, Kosma Złotowski, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ivo Belet, James Carver, Bas Eickhout, Theresa Griffin, Ruža Tomašić, Henna Virkkunen

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	10.11.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 47 –: 13 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Zigmantas Balčytis, Nicolas Bay, Bendt Bendtsen, Reinhard Bütikofer, Jerzy Buzek, Philippe De Backer, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Peter Eriksson, Fredrick Federley, Ashley Fox, Adam Gierak, Juan Carlos Girauta Vidal, Theresa Griffin, Marek Józef Gróbarczyk, Roger Helmer, Hans-Olaf Henkel, Kaja Kallas, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Janusz Lewandowski, Paloma López Bermejo, Ernest Maragall, Edouard Martin, Dan Nica, Angelika Niebler, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Neoklis Sylikiotis, Antonio Tajani, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Miguel Urbán Crespo, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Henna Virkkunen, Martina Werner, Anna Záborská, Flavio Zanonato
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ian Duncan, Cornelia Ernst, Jude Kirton-Darling, Olle Ludvigsson, Marian-Jean Marinescu, Clare Moody, Massimiliano Salini, Maria Spyrali, Pavel Telička
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Isabella Adinolfi, Paul Brannen, Nessa Childers, Edward Czesak

LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA

47	+
ALDE	Philippe De Backer, Fredrick Federley, Juan Carlos Girauta Vidal, Kaja Kallas, Morten Helveg Petersen, Pavel Telička
ECR	Edward Czesak, Ian Duncan, Ashley Fox, Marek Józef Gróbarczyk, Hans-Olaf Henkel, Evžen Tošenovský
PPE	Bendt Bendtsen, Jerzy Buzek, Christian Ehler, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Janusz Lewandowski, Marian-Jean Marinescu, Angelika Niebler, Herbert Reul, Massimiliano Salini, Algirdas Saudargas, Maria Spyrali, Antonio Tajani, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Henna Virkkunen, Anna Záborská, Pilar del Castillo Vera
S&D	Zigmantas Balčytis, Paul Brannen, Nessa Childers, Adam Gierek, Theresa Griffin, Jude Kirton-Darling, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Olle Ludvigsson, Edouard Martin, Clare Moody, Dan Nica, Miroslav Poche, Patrizia Toia, Kathleen Van Brempt, Martina Werner, Flavio Zanonato

13	-
EFDD	Isabella Adinolfi, Roger Helmer, Dario Tamburrano
ENF	Nicolas Bay
GUE/NGL	Cornelia Ernst, Paloma López Bermejo, Neoklis Sylikiotis, Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Reinhard Bütikofer, Peter Eriksson, Ernest Maragall, Michel Reimon, Claude Turmes

2	0
ENF	Barbara Kappel
PPE	Paul Rübig

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää